

Επίσημη Εφημερίδα

των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ISSN 0250-8168

L 297

39ο έτος

21 Νοεμβρίου 1996

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

1 Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών 1
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά 29
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2202/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, περί καθεστώτος ενισχύσεως των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών 49

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2200/96 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 28ης Οκτωβρίου 1996****για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι διάφορες αλλαγές οδηγούν τον τομέα των οπωροκηπευτικών σε μια νέα κατάσταση, στην οποία θα πρέπει να προσαρμοστούν οι παραγωγοί· ότι είναι ως εκ τούτου δικαιολογημένος ο επαναπροσανατολισμός των βασικών κανόνων της κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα αυτό· ότι, λόγω των πολυάριθμων τροποποιήσεων που έχουν επέλθει στην οργάνωση αυτή, επιβάλλεται για λόγους σαφήνειας η έκδοση νέου κανονισμού·
- (2) ότι είναι σκόπιμο να ενσωματωθούν στο νέο κανονισμό οι ουσιαστικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3285/83 του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 1983, για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με την επέκταση της ισχύος ορισμένων κανόνων που έχουν θεσπιστεί από τις οργανώσεις παραγωγών οπωροκηπευτικών⁽⁴⁾, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1319/85 του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 1985, σχετικά με την ενίσχυση των μέσων ελέγχου της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽⁵⁾, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2240/88 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1988, για τον καθορισμό, όσον αφορά τα ροδάκινα, τα

λεμόνια και τα πορτοκάλια, των κανόνων εφαρμογής του άρθρου 16 β του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽⁶⁾, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1121/89 του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 1989, για την καθιέρωση κατωφλίου παρέμβασης για τα μήλα και για τα κουνουπιδιά⁽⁷⁾ και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1198/90 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1990, για την κατάρτιση κοινοτικού μητρώου εσπεριδοειδών⁽⁸⁾· ότι πρέπει συνεπώς να καταργηθούν οι εν λόγω κανονισμοί·

- (3) ότι η κατάταξη των προϊόντων σύμφωνα με κοινά και δεσμευτικά πρότυπα, τα οποία εφαρμόζονται στα οπωροκηπευτικά που διατίθενται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο ή εξάγονται προς τρίτες χώρες, αποτελεί το πλαίσιο αναφοράς που διασφαλίζει τη νομιμότητα των συναλλαγών και τη διαφάνεια των αγορών και απομακρύνει από τις αγορές τα μη ικανοποιητικής ποιότητας προϊόντα· ότι η τήρηση των προτύπων συμβάλλει κατ' αυτόν τον τρόπο στη βελτίωση της αποδοτικότητας της ίδιας της παραγωγής·
- (4) ότι, με σκοπό την απλούστευση, κρίνεται σκόπιμο να θεσπιστούν πρότυπα για τα οπωροκηπευτικά με σημαντικό μερίδιο αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη τα πρότυπα που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, των Ηνωμένων Εθνών· ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν οι όροι υπό τους οποίους τα διεθνή πρότυπα μπορούν να προσαρμοστούν στις ειδικές ανάγκες της Κοινότητας·
- (5) ότι η τυποποίηση μπορεί να παράγει αποτελέσματα μόνον εφόσον, εκτός εξαιρέσεων, εφαρμοστεί σε όλα τα στάδια της εμπορίας και καταρχήν ήδη στην περιοχή παραγωγής· ότι, ωστόσο, είναι δυνατό να προβλεφθούν εξαιρέσεις για ορισμένες περιπτώσεις οι οποίες είτε είναι πολύ περιθωριακές και συγκεκριμένες, είτε εντοπίζονται στην αρχή του κυκλώματος εμπορίας, είτε αφορούν προϊόντα προς μεταποίηση· ότι πρέπει, επίσης, να λαμβάνονται υπόψη τα ένδεχό-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 52 της 21. 2. 1996, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 96 της 1. 4. 1996, σ. 269.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 82 της 19. 3. 1996, σ. 21.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 325 της 22. 11. 1983, σ. 8· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 220/92 (ΕΕ αριθ. L 24 της 1. 2. 1992, σ. 7).⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 137 της 27. 5. 1985, σ. 39· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 404/93 (ΕΕ αριθ. L 47 της 25. 2. 1993, σ. 1).⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 198 της 26. 7. 1988, σ. 9· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1327/95 (ΕΕ αριθ. L 128 της 13. 6. 1995, σ. 8).⁽⁷⁾ ΕΕ αριθ. L 118 της 29. 4. 1989, σ. 21· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1327/95 (ΕΕ αριθ. L 128 της 13. 6. 1995, σ. 8).⁽⁸⁾ ΕΕ αριθ. L 119 της 11. 5. 1990, σ. 59.

μενα μεγάλης έλλειψης και υπερπροσφοράς· ότι, για να εξασφαλίζεται η απαιτούμενη βάση των προτύπων ποιότητα, ο κάτοχος του προϊόντος πρέπει να είναι υπεύθυνος για την τήρηση των εν λόγω προτύπων· ότι, για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις των καταναλωτών όσον αφορά τα χαρακτηριστικά των οπωροκηπευτικών, πρέπει να αναφέρεται στην επισήμανση η προέλευση των προϊόντων μέχρι και του λιανικού εμπορίου, συμπεριλαμβανομένου·

- (6) ότι η παραγωγή και η εμπορία των οπωροκηπευτικών πρέπει να συνεκτιμά και το περιβάλλον, τόσο στο επίπεδο των καλλιεργητικών πρακτικών όσο και της διαχείρισης των χρησιμοποιημένων υλικών και της εξάλειψης των προϊόντων που έχουν αποσυρθεί από την παραγωγή, κυρίως όσον αφορά την προστασία της ποιότητας των υδάτων, της βιοποικιλότητας και της υπαίθρου·
- (7) ότι οι οργανώσεις παραγωγών αποτελούν τα βασικά στοιχεία της κοινής οργάνωσης αγοράς της οποίας εξασφαλίζουν, στο επίπεδό τους, την αποκεντρωμένη λειτουργία· ότι σε μια ολοένα και πιο συγκεντρωμένη ζήτηση, η συγκέντρωση της προσφοράς στο πλαίσιο των οργανώσεων αυτών αποτελεί όσο ποτέ άλλοτε οικονομική ανάγκη για την ενίσχυση της θέσης των παραγωγών στην αγορά· ότι η συγκέντρωση αυτή πρέπει να πραγματοποιηθεί επί εθελοντικής βάσης και να είναι επωφελής, χάρη στο εύρος και στην αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών που μπορεί να παράσχει μια οργάνωση παραγωγών στα μέλη της· ότι δεν πρόκειται να τεθεί εν αμφιβόλω η παράδοση προϊόντων σε ειδικευμένες οργανώσεις που προϋπήρχαν του παρόντος κανονισμού·
- (8) ότι μια οργάνωση παραγωγών συμβάλλουσα στην επίτευξη των στόχων της κοινής οργάνωσης αγοράς μπορεί να αναγνωρισθεί από το κράτος μέλος μόνον εφόσον ανταποκρίνεται σε σειρά όρων, τους οποίους καθιστά υποχρεωτικούς για την ίδια και υποχρεώνει τα μέλη της να τους τηρούν σύμφωνα με το καταστατικό της· ότι οι ομάδες παραγωγών που επιθυμούν να αποκτήσουν καθεστώς οργάνωσης παραγωγών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό πρέπει να μπορούν να τύχουν μεταβατικής περιόδου, κατά τη διάρκεια της οποίας μπορεί να λάβουν εθνική και κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση, εφόσον αναλάβουν και τηρήσουν ορισμένες δεσμεύσεις·
- (9) ότι χρειάζεται μια μεταβατική περίοδος υπέρ των οργανώσεων παραγωγών που έχουν ήδη αναγνωρισθεί βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72⁽¹⁾, αλλά που δεν μπορούν εκ προοιμίου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού για να αναγνωρισθούν· ότι οι οργανώσεις αυτές πρέπει να αποδείξουν ότι είναι ικανές να πραγματοποιήσουν τις αναγκαίες για το σκοπό αυτό μεταβολές·
- (10) ότι για να καταστούν υπεύθυνες οι οργανώσεις παραγωγών, κυρίως όσον αφορά τις χρηματοοικονομικές

τους αποφάσεις, και για να προσανατολισθεί προς μελλοντικές προοπτικές η χρήση των δημοσίων πόρων που τους διατίθενται, θα πρέπει να καθοριστούν οι όροι υπό τους οποίους μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι εν λόγω πόροι· ότι η συγχρηματοδότηση του επιχειρησιακού ταμείου, η οποία τίθεται σε εφαρμογή από τις οργανώσεις παραγωγών, φαίνεται ότι αποτελεί κατάλληλη λύση·

- (11) ότι, για την ύπαρξη και την ορθή λειτουργία των επιχειρησιακών ταμείων, οι οργανώσεις των παραγωγών πρέπει να αναλαμβάνουν το σύνολο της συγκεκριμένης παραγωγής οπωροκηπευτικών των μελών τους·
- (12) ότι, για να βρίσκονται υπό έλεγχο οι κοινοτικές δαπάνες, πρέπει να καθορίζεται ανώτατο όριο στις ενισχύσεις που χορηγούνται στις οργανώσεις παραγωγών οι οποίες συνιστούν επιχειρησιακό ταμείο·
- (13) ότι, στις περιοχές όπου ο βαθμός οργάνωσης των παραγωγών είναι ιδιαίτερα χαμηλός, είναι σκόπιμο να επιτρέπεται η χορήγηση συμπληρωματικών χρηματοδοτικών ενισχύσεων εθνικού χαρακτήρα· ότι, στις περιπτώσεις κρατών μελών που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα προβληματικές καταστάσεις στο διαρθρωτικό επίπεδο, οι συνεισφορές αυτές θα είναι δυνατό να επιστρέφονται από την Κοινότητα μέσω του κοινοτικού πλαισίου στήριξης·
- (14) ότι, προκειμένου να ενισχυθεί ακόμη περισσότερο η δράση των οργανώσεων παραγωγών ή των ενώσεών τους και να εξασφαλισθεί στην αγορά η επιθυμητή σταθερότητα, πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να επεκτείνουν, υπό ορισμένους όρους, στο σύνολο των παραγωγών μιας περιοχής, οι οποίοι δεν είναι μέλη οργανώσεων, τους κανόνες, κυρίως σε θέματα παραγωγής, διάθεσης στην αγορά και προστασίας του περιβάλλοντος, τους οποίους θεσπίζει για τα μέλη της η οργάνωση ή η ένωση της εκάστοτε περιφέρειας· ότι, βάσει δικαιολογητικών, ορισμένα έξοδα που προκύπτουν από την επέκταση των κανόνων μπορούν να επιβαρύνουν τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς, δεδομένου ότι απολαμβάνουν των αποτελεσμάτων της·
- (15) ότι οι διεπαγγελματικές οργανώσεις που ιδρύονται με πρωτοβουλία μεμονωμένων επιχειρηματιών, ή που έχουν ήδη συγκεντρωθεί και αποτελούν σημαντικό μέρος των διαφόρων επαγγελματικών κατηγοριών του τομέα των οπωροκηπευτικών, μπορούν να συμβάλουν σε μια καλύτερη θεώρηση των πραγματικών συνθηκών που επικρατούν στην αγορά, να διευκολύνουν την εξέλιξη της οικονομικής συμπεριφοράς με σκοπό τη βελτίωση της γνώσης, και μάλιστα της οργάνωσης της παραγωγής, της παρουσίας καθώς και της εμπορίας των προϊόντων· ότι, εφόσον οι ενέργειες των εν λόγω διεπαγγελματικών οργανώσεων μπορούν να συμβάλουν γενικά στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 39 της συνθήκης, και του παρόντος κανονισμού ειδικότερα πρέπει, αφού ορισθούν οι σχετικοί τύποι δράσης, να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να χορηγούν ειδική αναγνώριση στις οργανώσεις εκείνες που είναι επαρκώς αντιπροσωπευτικές και αναλαμβάνουν θετικές ενέργειες σε σχέση με τους προαναφερθέντες στόχους· ότι οι διατάξεις όσον αφορά την επέκταση των κανόνων που

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου, της 18. 5. 1972, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1363/95 (ΕΕ αριθ. L 132 της 16. 6. 1995, σ. 1).

θεσπίζονται από τις οργανώσεις ή τις ενώσεις παραγωγών, καθώς και η κατανομή των δαπανών που προκύπτουν από την επέκταση αυτή, πρέπει, λόγω της ομοιότητας των επιδιωκόμενων στόχων, να εφαρμόζονται επίσης και στο διεπαγγελματικό πλαίσιο·

- (16) ότι, προκειμένου να σταθεροποιηθούν οι τιμές, σκόπιμο είναι οι οργανώσεις παραγωγών να μπορούν να παρέμβουν στην αγορά μη διαθέτοντας προς πώληση ορισμένες ποσότητες προϊόντων σε ορισμένες περιόδους· ότι οι εν λόγω εργασίες απόσυρσης δεν μπορούν να θεωρηθούν εναλλακτική δυνατότητα διάθεσης στην αγορά· ότι, ως εκ τούτου, η κοινοτική χρηματοδότησή τους αφενός πρέπει να εξασφαλισθεί μόνο για ένα συγκεκριμένο ποσοστό της παραγωγής και αφετέρου πρέπει να περιορίζεται σε μία μειωμένη κοινοτική αποζημίωση, υπό την επιφύλαξη της χρησιμοποίησης των επιχειρησιακών ταμείων· ότι, προς τούτο, για λόγους απλούστευσης, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη μια ενιαία και γραμμική κοινοτική αποζημίωση για κάθε προϊόν· ότι για να επιτευχθεί μια μείωση συγκρίσιμης έκτασης, για το σύνολο των προϊόντων, απαιτούνται ορισμένες διαφοροποιήσεις·
- (17) ότι τα μέτρα παρέμβασης μπορούν να παράγουν πλήρη αποτελέσματα μόνον εφόσον τα προϊόντα που αποσύρονται από την αγορά δεν επανεισάγονται στο σύννηθες για τα προϊόντα αυτά εμπορικό κύκλωμα· ότι πρέπει να ορισθούν οι διαφορετικές μορφές προορισμού ή χρησιμοποίησης που ανταποκρίνονται στον όρο αυτό κατά τρόπο ώστε να αποφεύγεται, κατά το μέτρο του δυνατού, η καταστροφή των προϊόντων που αποσύρονται·
- (18) ότι η νέα διαχείριση των αποσύρσεων επιτρέπει συγχρόνως να καταργηθούν οι ισχύουσες διατάξεις όσον αφορά τις συνέπειες της υπέρβασης των ορίων· ότι είναι, ωστόσο, λογικό να διατηρηθεί η αρχή που εκφράζουν οι διατάξεις αυτές κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου και να δοθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα εφαρμογής της, οσάκις παρίσταται ανάγκη·
- (19) ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3290/94⁽¹⁾ θέσπισε τις προσαρμογές και τα αναγκαία μεταβατικά μέτρα στον τομέα της γεωργίας για την εφαρμογή των συμφωνιών που έχουν συναφθεί στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, και κυρίως το νέο καθεστώς συναλλαγών με τις τρίτες χώρες στον τομέα των οπωροκηπευτικών· ότι οι διατάξεις του παραρτήματος XIII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3290/94 θα πρέπει να περιληφθούν στον παρόντα κανονισμό· ότι, ωστόσο, όταν τα προϊόντα εισάγονται στην Κοινότητα με προορισμό τη μεταποιητική βιομηχανία, δεν πωλούνται επί παρακαταθήκη· ότι, κατά συνέπεια, η επαλήθευση της τιμής εισόδου μπορεί να πραγματοποιηθεί βάσει άλλων στοιχείων και όχι με τη βοήθεια κατ' αποκοπήν αξίας· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να συμπληρωθεί η σχετική διάταξη·
- (20) ότι αν οι κανόνες της κοινής οργάνωσης αγοράς δεν τηρηθούν από το σύνολο των συναλλασσομένων στους οποίους εφαρμόζονται θα καταστρατηγηθούν, με όλες τις προκύπτουσες συνέπειες είτε στο επίπεδο της χρησιμοποίησης των δημοσίων πόρων είτε στο επίπεδο του ανταγωνισμού· ότι πρέπει, επομένως, να συσταθεί σώμα κοινοτικών ελεγκτών ειδικά για τον τομέα· ότι για λόγους τόσο δημοσιονομικούς όσο και αποτελεσματικότητας, το εν λόγω σώμα ελεγκτών πρέπει να απαρτίζεται από υπαλλήλους της Επιτροπής και ενδεχομένως από άλλους υπαλλήλους· ότι πρέπει επίσης να προβλεφθούν κοινοτικές κυρώσεις προκειμένου να εξασφαλίζεται η ενιαία εφαρμογή του νέου καθεστώτος σε όλη την Κοινότητα·
- (21) ότι ένα από τα απαραίτητα στοιχεία της ορθής διαχείρισης της κοινής οργάνωσης αγοράς είναι η ακριβής γνώση της αγοράς· ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθούν τα δέοντα μέτρα·
- (22) ότι η χορήγηση ορισμένων ενισχύσεων θα απειλούσε την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς· ότι, ως εκ τούτου πρέπει να εφαρμοστούν στον τομέα του παρόντος κανονισμού οι διατάξεις της συνθήκης που επιτρέπουν την εκτίμηση των ενισχύσεων που χορηγούνται από τα κράτη μέλη και την απαγόρευση αυτών που δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά·
- (23) ότι η κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών πρέπει επίσης να λαμβάνει δεόντως υπόψη τους στόχους που προβλέπονται στα άρθρα 39 και 110 της συνθήκης·
- (24) ότι, για να διευκολυνθεί η υλοποίηση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία, στενής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, στο πλαίσιο μιας επιτροπής διαχείρισης·
- (25) ότι, προκειμένου να αντιμετωπισθεί μια ιδιαίτερα δυσμενής συγκυρία στον τομέα των φουντουκιών, πρέπει να χορηγηθεί μια εφάπαξ ενίσχυση για τη συγκομιδή των φουντουκιών κατά τις περιόδους 1997/98, 1998/99 και 1999/2000.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζεται κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών.
2. Η κοινή οργάνωση διέπει τα ακόλουθα προϊόντα:

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 195· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1193/96 (ΕΕ αριθ. L 161 της 29. 6. 1996, σ. 1).

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
0702 00	Τομάτες νωπές ή διατηρημένες με απλή ψύξη
0703	Κρεμμύδια, ασκαλώνια, σκόρδα, πράσα και άλλα παρόμοια λαχανικά, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0704	Κράμβες, κουνουπίδια, κράμβες σγουρές, γογγυλοκράμβες και παρόμοια βρώσιμα προϊόντα του γένους Brassica, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0705	Μαρούλια (Lactuca sativa) και ραδίκια (Cichorium spp.), νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0706	Καρότα, γογγύλια, κοκκινογούλια για σαλάτα, λαγόχορτο (σκουλί), ραπανοσέλινια, ραπάνια και παρόμοιες βρώσιμες ρίζες, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0707 00	Αγγούρια και αγγουράκια, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0708	Λαχανικά λοβοφόρα, με ή χωρίς λοβό, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
ex 0709	Άλλα λαχανικά, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη, με εξαίρεση τα λαχανικά των διακρίσεων 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 και 0709 90 60
ex 0802	Άλλοι καρποί με κέλυφος, νωποί ή ξηροί, έστω και χωρίς το κέλυφος ή τη φλούδα τους, με εξαίρεση τα καρύδια του αγec (ή του betel) και τα καρύδια του kola της διάκρισης 0802 90 30
0803 00 11	Νωπές μπανάνες του είδους των Αντιλλών
ex 0803 00 90	Ξερές μπανάνες του είδους των Αντιλλών
0804 20 10	Σύκα νωπά
0804 30 00	Ανανάδες
0804 40	Αβοκάντο
0804 50 00	Γκογιάβ, μάνγκο και μαγγούστες
0805	Εσπεριδοειδή, νωπά ή ξηρά
0806 10 21	Σταφύλια, νωπά επιτραπέζια
0806 10 29	
0806 10 30	
0806 10 40	
0806 10 50	
0806 10 61	
0806 10 69	
0807	Πεπόνια (στα οποία περιλαμβάνονται και τα καρπούζια) και καρποί παπάγιας, νωπά
0808	Μήλα, αχλάδια και κυδώνια, νωπά
0809	Βερίκοκα, κεράσια, ροδάκινα (στα οποία περιλαμβάνονται και τα brugnon και νεκταρίνια), δαμάσκηνα και αγκυδοδαμάσκηνα, νωπά
0810	Άλλα νωπά φρούτα
0813 50 31	Μείγματα που αποτελούνται αποκλειστικά από καρπούς με κέλυφος των κωδικών 0801 και 0802
0813 50 39	
1212 10 10	Χαρούπια

3. Οι περίοδοι εμπορίας των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 καθορίζονται, εάν κρίνεται αναγκαίο, με τη διαδικασία του άρθρου 46.

ΤΙΤΛΟΣ I

Κατάταξη των προϊόντων*Άρθρο 2*

1. Τα προϊόντα που προορίζονται να παραδοθούν νωπά στον καταναλωτή μπορούν να κατατάσσονται βάσει συστήματος προτύπων.

2. Τα πρότυπα για τα νωπά οπωροκηπευτικά που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46 για την εφαρμογή της κοινής οργάνωσης αγοράς. Προς το σκοπό αυτό λαμβάνονται υπόψη τα πρότυπα ΟΕΕ/ΟΗΕ τα οποία συνιστά η ομάδα για την τυποποίηση των αλλοιώσιμων προϊόντων και τη βελτίωση της ποιότητας, η οποία συνεστήθη στα πλαίσια της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη.

Μέχρις ότου θεσπιστούν νέα πρότυπα, εξακολουθούν να ισχύουν τα πρότυπα που καθορίζονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72.

3. Η Επιτροπή δύναται, με τη διαδικασία του άρθρου 46, να επεκτείνει τον κατάλογο του παραρτήματος I και σε άλλα προϊόντα.

Άρθρο 3

1. Ο κάτοχος των προϊόντων για τα οποία θεσπίζονται ποιοτικά πρότυπα δύναται να τα εκθέτει προς πώληση, να τα διαθέτει προς πώληση, να τα πωλεί, να τα παραδίδει ή να τα διαθέτει στο εμπόριο με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, στο εσωτερικό της Κοινότητας, μόνον εάν είναι σύμφωνα με τα πρότυπα αυτά. Ο κάτοχος του προϊόντος είναι υπεύθυνος για την τήρηση των προτύπων αυτών.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να μην καταστήσουν υποχρεωτική τη συμμόρφωση προς τα πρότυπα ή προς ορισμένες διατάξεις τους όταν πρόκειται για:

- α) τα προϊόντα που εκτίθενται προς πώληση, διατίθενται προς πώληση, πωλούνται, παραδίδονται ή διατίθενται στο εμπόριο με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, από τον παραγωγό στους τόπους χονδρικής πωλήσεως, ιδίως στις αγορές παραγωγής, οι οποίοι βρίσκονται στην περιοχή παραγωγής·
- β) τα προϊόντα που διοχετεύονται από αυτούς τους τόπους χονδρικής πωλήσεως προς σταθμούς προετοιμασίας και συσκευασίας ή προς σταθμούς αποθήκευσης που βρίσκονται στην ίδια περιοχή παραγωγής.

Σε περίπτωση εφαρμογής του δεύτερου εδαφίου, το οικείο κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή και της κοινοποιεί τα μέτρα που λαμβάνει για τον σκοπό αυτό.

2. Δεν υπόκειται στην υποχρέωση τηρήσεως των προτύπων εντός της περιοχής παραγωγής:

- α) τα προϊόντα που πωλούνται ή παραδίδονται από τον παραγωγό σε σταθμούς προετοιμασίας και συσκευασίας ή σε σταθμούς αποθήκευσης ή που διοχετεύονται από την εκμετάλλευση του παραγωγού προς τους σταθμούς αυτούς·

- β) τα προϊόντα που διοχετεύονται από τους σταθμούς αποθήκευσης προς τους σταθμούς προετοιμασίας και συσκευασίας.

3. Δεν υπόκειται στην υποχρέωση τηρήσεως των προτύπων:

- α) τα προϊόντα που διοχετεύονται προς τα εργοστάσια μεταποίησης, με την επιφύλαξη του ενδεχομένου καθορισμού, με τη διαδικασία του άρθρου 46, στοιχειωδών ποιοτικών κριτηρίων για τα προϊόντα που προορίζονται για βιομηχανική μεταποίηση·
- β) τα προϊόντα που διατίθενται από τον παραγωγό στον καταναλωτή, για τις προσωπικές του ανάγκες, στον τόπο της εκμετάλλευσής του παραγωγού·
- γ) κατόπιν αποφάσεως της Επιτροπής, η οποία λαμβάνεται αιτήσεως κράτους μέλους με τη διαδικασία του άρθρου 46, τα προϊόντα συγκεκριμένης περιοχής που πωλούνται λιανικώς στην περιοχή αυτή για να χρησιμοποιηθούν σε γενικώς γνωστή παραδοσιακή τοπική κατανάλωση.

4. Πρέπει να παρέχεται η απόδειξη ότι τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 και στην παράγραφο 3 στοιχείο α) ανταποκρίνονται στις προβλεπόμενες προϋποθέσεις, ιδίως όσον αφορά τον ποσορισμό τους.

Άρθρο 4

Στην περίπτωση που, λόγω μεγάλης έλλειψης ή εξαιρετικής υπερπροσφοράς, τα προϊόντα τα οποία ανταποκρίνονται στα πρότυπα δεν δύναται να καλύψουν ή υπερβαίνουν αισθητά τις ανάγκες της κατανάλωσης, λαμβάνονται, για περιορισμένη περίοδο και με τη διαδικασία του άρθρου 47, μέτρα παρεκκλίσεως από την εφαρμογή των προτύπων αυτών, τηρουμένων των διεθνών υποχρεώσεων της Κοινότητας.

Άρθρο 5

1. Οι ενδείξεις που προβλέπονται από τα πρότυπα όσον αφορά τη σήμανση πρέπει να αναγράφονται με ευανάγνωστα και εμφανή στοιχεία στη μια από τις πλευρές της συσκευασίας, είτε με απευθείας ανεξίτηλη εκτύπωση είτε με ετικέτα ενσωματωμένη ή σταθερά προσαρτημένη στη συσκευασία.

2. Για τα εμπορεύματα που αποστέλλονται χύμα, φορτωμένα απευθείας σε μεταφορικό μέσο, οι ενδείξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρέπει να αναγράφονται στο έγγραφο που συνοδεύει το εμπόρευμα ή σε δελτίο το οποίο τοποθετείται ευκρινώς στο εσωτερικό του μεταφορικού μέσου.

Άρθρο 6

Στο στάδιο της λιανικής πώλησης, όταν τα προϊόντα προσφέρονται συσκευασμένα, οι προβλεπόμενες ενδείξεις σήμανσης πρέπει να παρουσιάζονται με τρόπο ευανάγνωστο και εμφανή.

Για τα προϊόντα που παρουσιάζονται προσυσκευασμένα, κατά την έννοια της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ⁽¹⁾ αναφέρεται το καθαρό βάρος, πέραν όλων των ενδείξεων που προβλέπονται στα κοινά ποιοτικά πρότυπα. Ωστόσο, για τα προϊόντα που πωλούνται συνήθως με το τεμάχιο, η υποχρέωση αναφοράς του καθαρού βάρους δεν ισχύει όταν ο αριθμός των τεμαχίων είναι εμφανώς ορατός και μπορεί να υπολογισθεί ευχερώς χωρίς να ανοιχθεί η συσκευασία, ή, άλλως, όταν ο αριθμός αυτός αναφέρεται στην ετικέτα.

Τα προϊόντα είναι δυνατό να μην παρουσιάζονται συσκευασμένα, υπό τον όρο ότι ο λιανοπωλητής επιθέτει, στο εμπόρευμα που διατίθεται προς πώληση, πινακίδα στην οποία αναγράφονται με πολύ εμφανείς και ευανάγνωστους χαρακτήρες οι ενδείξεις που προβλέπονται από τα πρότυπα και αφορούν:

- την ποικιλία,
- την καταγωγή του προϊόντος,
- την κατηγορία.

Άρθρο 7

Για να διαπιστωθεί εάν τα προϊόντα, για τα οποία έχουν καθορισθεί πρότυπα, ανταποκρίνονται στα άρθρα 3 έως 6, διενεργείται δειγματοληπτικός έλεγχος της τήρησης των διατάξεων σε όλα τα στάδια εμπορίας, καθώς και κατά τη μεταφορά, από τους οργανισμούς που ορίζει κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου VI.

Ο έλεγχος διενεργείται, κατά προτίμηση, πριν από την αναχώρηση από τις ζώνες παραγωγής, κατά τη συσκευασία ή τη φόρτωση του εμπορεύματος.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τους οργανισμούς στους οποίους αναθέτουν τον έλεγχο.

Άρθρο 8

1. Τα προϊόντα, για τα οποία καθορίζονται πρότυπα, γίνονται δεκτά προς εισαγωγή από τρίτες χώρες μόνον εφόσον ανταποκρίνονται στα εν λόγω πρότυπα ή σε άλλα τουλάχιστον ισοδύναμα.
2. Οι διατάξεις των άρθρων 3 έως 7 εφαρμόζονται στα προϊόντα που εισάγονται στην Κοινότητα, μετά την ολοκλήρωση των διατυπώσεων εισαγωγής σύμφωνα με τις ισχύουσες σχετικές κοινοτικές διατάξεις.

Άρθρο 9

1. Τα προϊόντα, για τα οποία καθορίζονται πρότυπα, γίνονται δεκτά προς εξαγωγή προς τρίτες χώρες μόνον εφόσον ανταποκρίνονται στα εν λόγω πρότυπα.

(¹) Οδηγία 79/112/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (ΕΕ αριθ. L 33 της 8. 2. 1979, σ. 1): οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προώθησης του 1994.

Πάντως, είναι δυνατό να παρέχονται παρεκκλίσεις, με τη διαδικασία του άρθρου 46, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων των αγορών προορισμού.

2. Τα προϊόντα που προορίζονται για εξαγωγή προς τρίτες χώρες υποβάλλονται σε έλεγχο τήρησης των προτύπων πριν εγκαταλείψουν το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας.

Άρθρο 10

Τα μέτρα που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της ομοιόμορφης εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος τίτλου, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46.

Τα μέτρα αυτά δύνανται να περιλαμβάνουν, για τα προϊόντα που προορίζονται να εισαχθούν στην Κοινότητα, την έγκριση των επίσημων υπηρεσιών ελέγχου της τρίτης χώρας εξαγωγής.

ΤΙΤΛΟΣ II

Οργανώσεις παραγωγών

Άρθρο 11

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «οργάνωση παραγωγών» νοείται κάθε νομικό πρόσωπο:

α) το οποίο συνιστάται με πρωτοβουλία των παραγωγών των ακόλουθων κατηγοριών προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2:

- i) φρούτα και λαχανικά
- ii) φρούτα
- iii) λαχανικά
- iv) προϊόντα προς μεταποίηση
- v) εσπεριδοειδή
- vi) καρποί με κέλυφος
- vii) μανιτάρια·

β) με σκοπό ιδίως:

1. να εξασφαλισθεί ο προγραμματισμός της παραγωγής και η προσαρμογή της στη ζήτηση, ιδίως από ποσοτική και ποιοτική άποψη·
2. να προωθηθούν η συγκέντρωση της προσφοράς και η διάθεση της παραγωγής των μελών της οργάνωσης·
3. να μειωθεί το κόστος παραγωγής και να ρυθμιστούν οι τιμές παραγωγού·
4. να προωθηθούν καλλιεργητικές μέθοδοι και τεχνικές παραγωγής και διαχείρισης των αποβλήτων που σέβονται το περιβάλλον, ιδίως για να προστατευθεί η ποιότητα των υδάτων, του εδάφους και του τοπίου και να διατηρηθεί ή/και να προαχθεί η βιοποικιλομορφία·

γ) του οποίου το καταστατικό προβλέπει την υποχρέωση των παραγωγών μελών, ιδίως:

1. να εφαρμόζουν, στους τομείς γνώσης της παραγωγής, της παραγωγής, εμπορίας και προστασίας του

περιβάλλοντος, τους κανόνες που θεσπίζονται από την οργάνωση παραγωγών·

2. να μετέχουν σε μια μόνη οργάνωση παραγωγών για κάθε κατηγορία προϊόντων που παράγονται στην εκμετάλλευσή του και αναφέρονται στο στοιχείο α) του παρόντος άρθρου·

3. να πωλούν το σύνολο της οικείας παραγωγής τους, μέσω της οργάνωσης παραγωγών.

Ωστόσο, εάν η οργάνωση παραγωγών το επιτρέπει υπό όρους τους οποίους καθορίζει, οι παραγωγοί μέλη μπορούν:

— μέχρι 25 % της παραγωγής τους, εφόσον πρόκειται για τις οργανώσεις παραγωγών οπωροκηπευτικών που αναφέρονται στο στοιχείο α) σημείο i) και μέχρι 20 % για τους παραγωγούς που είναι μέλη άλλων τύπων οργανώσεων παραγωγών, να προβαίνουν, στον τόπο της εκμετάλλευσής τους, σε απευθείας πωλήσεις στον καταναλωτή για τις προσωπικές του ανάγκες και, επιπλέον·

— να διαθέτουν στο εμπόριο, οι ίδιοι ή μέσω άλλης οργάνωσης παραγωγών που ορίζεται από τη δική τους οργάνωση, τα προϊόντα τα οποία αντιπροσωπεύουν αμελητέο όγκο σε σχέση με τον όγκο που διατίθεται στο εμπόριο από αυτήν·

— να διαθέτουν στο εμπόριο, μέσω άλλης οργάνωσης παραγωγών που ορίζεται από τη δική τους οργάνωση, τα προϊόντα τα οποία, λόγω των χαρακτηριστικών τους, δεν υπάγονται, εκ προοιμίου, στις εμπορικές δραστηριότητες της οργάνωσης αυτής·

— να λαμβάνουν άδεια, με τη διαδικασία του άρθρου 46, να συνάπτουν κατά παρέκκλιση, κατά φθίνοντα τρόπο και μεταβατικώς μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1999, απευθείας συμβάσεις με τις επιχειρήσεις μεταποίησης για ορισμένα προϊόντα·

4. να παρέχουν τις πληροφορίες που ζητούνται από την οργάνωση παραγωγών για στατιστικούς λόγους και που μπορούν να αφορούν ιδίως στις εκτάσεις, τις εσοδείες, τις αποδόσεις, τις απευθείας πωλήσεις·

5. να καταβάλλουν τις χρηματοδοτικές εισφορές που προβλέπονται από το καταστατικό για τη δημιουργία και την τροφοδότηση του επιχειρησιακού ταμείου που προβλέπεται στο άρθρο 15·

δ) του οποίου το καταστατικό προβλέπει:

1. τις λεπτομέρειες καθορισμού, έκδοσης και τροποποίησης των κανόνων που αναφέρονται στο στοιχείο γ) σημείο 1·

2. την υποχρέωση των μελών να καταβάλλουν τις χρηματοδοτικές εισφορές που απαιτούνται για τη χρηματοδότηση της οργάνωσης παραγωγών·

3. τους κανόνες που εξασφαλίζουν, κατά δημοκρατικό τρόπο, στους συμμετέχοντες παραγωγούς τον

έλεγχο της οργάνωσής τους και την αυτονομία των αποφάσεών της·

4. τις κυρώσεις για την παραβίαση, είτε των υποχρεώσεων που προκύπτουν από το καταστατικό και ιδίως την μη καταβολή των χρηματοδοτικών εισφορών του σημείου 2, είτε τους κανόνες που καθορίζονται από την οργάνωση παραγωγών·

5. τους κανόνες σχετικά με την αποδοχή νέων μελών και ιδίως σχετικά με την ελάχιστη περίοδο προσχώρησης·

6. τους λογιστικούς και δημοσιονομικούς κανόνες που απαιτούνται για τη λειτουργία της οργάνωσης και

ε) που έχει αναγνωρισθεί από το οικείο κράτος μέλος υπό τους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

2. Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν ως οργάνωση παραγωγών κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού τις ομάδες παραγωγών που υποβάλλουν σχετική αίτηση, εφόσον:

α) ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της παράγραφου 1 και προσκομίζουν, για το σκοπό αυτό, μεταξύ των άλλων δικαιολογητικών και την απόδειξη ότι συγκεντρώνουν έναν ελάχιστο αριθμό παραγωγών και έναν ελάχιστο όγκο παραγωγής δυνάμενο να διατεθεί στο εμπόριο, που καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46·

β) παρέχουν επαρκή εγγύηση όσον αφορά την εκπλήρωση, τη διάρκεια και την αποτελεσματικότητα των ενεργειών τους·

γ) προσφέρουν στα μέλη τους τη δυνατότητα να λάβουν τεχνική βοήθεια για την εφαρμογή καλλιεργητικών πρακτικών που σέβονται το περιβάλλον·

δ) αφενός, θέτουν στη διάθεση των μελών τους τα τεχνικά μέσα για την αποθήκευση, τη συσκευασία και την εμπορία των προϊόντων και, αφετέρου, εξασφαλίζουν εμπορική, λογιστική και δημοσιονομική διαχείριση που ανταποκρίνεται στα καθήκοντά τους.

3. Τα κράτη μέλη δύναται επίσης να αναγνωρίζουν ως οργανώσεις παραγωγών, κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, και άλλες οργανώσεις παραγωγών εκτός των αναφερομένων στην παράγραφο 1 στοιχείο α), οι οποίες υπήρχαν πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και είχαν αναγνωρισθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 πριν από την έναρξη εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Όταν, κατ' εφαρμογήν του ανωτέρω εδαφίου, τα κράτη μέλη προβαίνουν στην αναγνώριση των προαναφερομένων οργανώσεων παραγωγών, εφαρμόζονται οι απαιτήσεις της παραγράφου 1, εκτός του στοιχείου α) και ενδεχομένως του στοιχείου γ) σημείο 2 καθώς και της παραγράφου 2.

Άρθρο 12

1. Τα κράτη μέλη:

α) αποφασίζουν για την αναγνώριση εντός τριών μηνών από την υποβολή της αίτησης, η οποία συνοδεύεται από όλα τα δικαιολογητικά·

- β) ελέγχουν τακτικά την τήρηση, εκ μέρους των οργανώσεων παραγωγών, των προϋποθέσεων αναγνώρισης, επιβάλλουν κυρώσεις στις οργανώσεις αυτές σε περιπτώσεις μη τήρησης και αποφασίζουν, εφόσον είναι αναγκαίο, την ανάκληση της αναγνώρισής τους·
- γ) κοινοποιούν, εντός δύο μηνών, στην Επιτροπή κάθε απόφαση έγκρισης, άρνησης ή ανάκλησης της αναγνώρισης.

2. Οι προϋποθέσεις και η συχνότητα με την οποία τα κράτη μέλη υποβάλλουν εκθέσεις στην Επιτροπή για τις δραστηριότητες των οργανώσεων παραγωγών θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46.

Η Επιτροπή εξασφαλίζει την τήρηση του άρθρου 11 της παραγράφου 1 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου με ελέγχους που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον τίτλο VI και βάσει των οποίων μωορεί να ζητά από τα κράτη μέλη να ανακαλέσουν τις αναγνώρισεις.

Άρθρο 13

1. Οι οργανώσεις παραγωγών, οι οποίες έχουν αναγνωριστεί, πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 και οι οποίες δεν μπορούν να λάβουν, χωρίς μεταβατική περίοδο, την αναγνώριση βάσει του άρθρου 11 του παρόντος κανονισμού, υπάγονται στις διατάξεις του τίτλου IV κατά τη διάρκεια των δύο ετών που έπονται της έναρξης ισχύος του, εφόσον οι εν λόγω οργανώσεις εξακολουθούν να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των οικείων άρθρων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72.
2. Τα δύο έτη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρατείνονται σε πέντε έτη, υπό τον όρο ότι η συγκεκριμένη οργάνωση παραγωγών:
- α) υποβάλλει, στο κράτος μέλος το οποίο πρέπει να το δεχθεί ή να το απορρίψει, και σε ημερομηνία καθοριζόμενη πριν από τη λήξη της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, σχέδιο δράσης προκειμένου να αναγνωρισθεί η οργάνωση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 2·
- β) αιτιολογεί, κατά την υποβολή του σχεδίου, ότι έχει συστήσει το επιχειρησιακό ταμείο που αναφέρεται στο άρθρο 15·
- γ) αναλαμβάνει τη δέσμευση, επί ποινή κυρώσεων που καθορίζονται από το κράτος μέλος, να φέρει σε πέρας το σχέδιο δράσης πριν από τη λήξη της πενταετίας.
3. Εάν η οργάνωση παραγωγών δεν ανταποκρίνεται πλέον, για οποιαδήποτε αιτία και σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, στους όρους που αναφέρονται στην παράγραφο 2, η αναγνώρισή της ανακαλείται σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 12 παράγραφος 1 στοιχείο β).

Ωστόσο, το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των τυχόν ατομικών δικαιωμάτων που η οργάνωση παραγωγών έχει αποκτήσει σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72.

Άρθρο 14

1. Οι νέες ομάδες παραγωγών ή αυτές που δεν έχουν αναγνωριστεί βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού μπορούν να τύχουν μεταβατικής περιόδου πέντε το πολύ ετών, για να συμμορφωθούν προς τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 11.

Για τον σκοπό αυτό, οι ομάδες αυτές υποβάλλουν στο κράτος μέλος σταδιακό σχέδιο αναγνώρισης, με την αποδοχή του οποίου αρχίζει να τρέχει η πενταετής προθεσμία που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο και το οποίο ισοδυναμεί με προαναγνώριση.

2. Κατά τη διάρκεια της πενταετίας που έπεται της προαναγνώρισης, τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν στις ομάδες παραγωγών που αναφέρονται στην παράγραφο 1:

α) ενισχύσεις, για να ενθαρρύνουν τη σύστασή τους και να διευκολύνουν τη διοικητική λειτουργία τους·

β) ενισχύσεις, απευθείας ή μέσω πιστωτικών ιδρυμάτων, υπό μορφή δανείων με ειδικά χαρακτηριστικά, για την κάλυψη μέρους των αναγκών για την αναγνώριση επενδύσεων που εμφανίζονται για το σκοπό αυτό στο σχέδιο αναγνώρισης το οποίο αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο.

3. Οι ενισχύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 επιστρέφονται από την Κοινότητα σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφοι 2 και 3.

4. Πριν χορηγήσει την προαναγνώριση, το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με τις προθέσεις του και τις δημοσιονομικές συνέπειές τους.

5. Η υποβολή στο κράτος μέλος, από μια ομάδα παραγωγών, ενός σχεδίου αναγνώρισης υποχρεώνει την ομάδα αυτή να υπόκειται σε εθνικούς ελέγχους, καθώς και σε κοινοτικούς ελέγχους που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον τίτλο VI, όσον αφορά ιδίως την ορθή διαχείριση των δημόσιων πόρων.

6. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν τις κυρώσεις στις ομάδες παραγωγών που δεν τηρούν τις υποχρεώσεις τους.

7. Οι εγκρινόμενες δυνάμει του άρθρου 48 λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θα περιλαμβάνουν διατάξεις που θα διασφαλίζουν ότι η ενίσχυση προς τις πορτογαλικές οργανώσεις παραγωγών δεν θα είναι μικρότερη, ως ποσοστό της αξίας της διατεθείσας στο εμπόριο παραγωγής της οργάνωσης, εκείνης που προκύπτει εκ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 746/93⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 746/93 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 1993, σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης για την προώθηση της σύστασης και τη διευκόλυνση της λειτουργίας των οργανώσεων παραγωγών που προβλέπονται από τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 και (ΕΟΚ) αριθ. 1360/78 στην Πορτογαλία (ΕΕ αριθ. L 77 της 31. 3. 1993, σ. 14).

Άρθρο 15

1. Υπό τους όρους του παρόντος άρθρου, χορηγείται κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση στις οργανώσεις παραγωγών που συνιστούν επιχειρησιακό ταμείο.

Το ταμείο αυτό τροφοδοτείται με τις πραγματικές χρηματοδοτικές εισφορές των παραγωγών που είναι μέλη, οι οποίες υπολογίζονται επί των ποσοτήτων ή της αξίας των οπωροκηπευτικών που διατίθενται πράγματι στο εμπόριο στην αγορά και με τη χρηματοδοτική ενίσχυση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο.

2. Το επιχειρησιακό ταμείο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προορίζεται:

- α) για τη χρηματοδότηση των αποσύρσεων από την αγορά, υπό τους όρους που ορίζονται στην παράγραφο 3·
- β) για τη χρηματοδότηση ενός επιχειρησιακού προγράμματος που υποβάλλεται στις αρμόδιες εθνικές αρχές και εγκρίνεται από αυτές κατ' εφαρμογήν του άρθρου 16 παράγραφος 1.

Εντούτοις, το εν λόγω ταμείο μπορεί να χρησιμοποιείται, εν όλω ή εν μέρει, για τη χρηματοδότηση του σχεδίου δράσης που υποβάλλεται από τις οργανώσεις παραγωγών που αναφέρονται στο άρθρο 13.

3. Η χρησιμοποίηση του επιχειρησιακού ταμείου για τη χρηματοδότηση των αποσύρσεων, επιτρέπεται μόνον εφόσον έχει εγκριθεί ένα επιχειρησιακό πρόγραμμα από τις αρμόδιες εθνικές αρχές. Η χρηματοδότηση αυτή μπορεί να έχει μία από τις ακόλουθες μορφές:

- α) καταβολή αντιστάθμισης για την απόσυρση των προϊόντων τα οποία δεν εμφανίζονται στο παράρτημα II και τα οποία ανταποκρίνονται στα τυχόν ισχύοντα πρότυπα που θεσπίζονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2·
- β) χορήγηση συμπληρώματος στην κοινοτική αποζημίωση απόσυρσης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν το ανώτατο επίπεδο της αντιστάθμισης ή του συμπληρώματος, υπό την προϋπόθεση ότι το ποσό του συμπληρώματος που καθορίζεται κατ' αυτόν τον τρόπο συν το ποσό της κοινοτικής αποζημίωσης απόσυρσης δεν υπερβαίνει το όριο των ανώτατων τιμών απόσυρσης που ισχύουν για την περίοδο εμπορίας 1995/96 σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3α, τα άρθρα 16 α και 16 β και το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72.

Το τμήμα του επιχειρησιακού ταμείου που μπορεί να χρησιμοποιείται για τη χρηματοδότηση των αποσύρσεων δεν μπορεί να υπερβαίνει το 60 % για το πρώτο έτος, το 55 % για το δεύτερο έτος, το 50 % για το τρίτο έτος, το 45 % για το τέταρτο έτος, το 40 % για το πέμπτο έτος και το 30 % από το έκτο έτος από την ημερομηνία έγκρισής, από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, του πρώτου επιχειρησιακού προγράμματος το οποίο υποβάλλεται από την οικεία οργάνωση παραγωγών και εγκρίνεται από τις εν λόγω αρχές.

Τα όρια που προβλέπονται στο άρθρο 23 παράγραφοι 3, 4 και 5 εφαρμόζονται στις αποσύρσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου.

4. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) πρέπει:

- α) να έχει πλείοντες εκ των στόχων που προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) καθώς και άλλους, όπως: τη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων, την ανάπτυξη της εμπορικής τους αξίας, την προώθηση των προϊόντων στους καταναλωτές, τη δημιουργία αλυσίδων παραγωγής βιολογικών προϊόντων, την προαγωγή της ολοκληρωμένης παραγωγής ή άλλων μεθόδων παραγωγής που σέβονται το περιβάλλον, τη μείωση των αποσύρσεων·

- β) να περιλαμβάνει μέτρα για την ανάπτυξη της χρησιμοποίησης, από τους παραγωγούς μέλη, τεχνικών που σέβονται το περιβάλλον, τόσο σε επίπεδο καλλιεργητικής πρακτικής όσο και σε επίπεδο χρησιμοποιούμενων υλικών.

Ως τεχνικές που σέβονται το περιβάλλον νοούνται, ιδίως, οι επιτρεπούσες την επίτευξη των στόχων του άρθρου 1 στοιχείο α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2078/92⁽¹⁾.

- γ) να προβλέπει, στις χρηματοοικονομικές του διατάξεις, τα τεχνικά και ανθρώπινα μέσα που απαιτούνται για την εξασφάλιση του ελέγχου της τήρησης των προτύπων και των φυτοϋγειονομικών διατάξεων, καθώς και της μέγιστης επιτρεπόμενης περιεκτικότητας σε κατάλοιπα.

5. Η χρηματοδοτική ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ισούται προς το ποσό των όντως καταβαλλόμενων χρηματοδοτικών εισφορών που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο, και περιορίζεται στο 50 % του ποσού των πραγματικών δαπανών που διενεργούνται κατ' εφαρμογήν της παράγραφου 2.

Το ποσοστό αυτό αυξάνεται σε 60 % εάν επιχειρησιακό πρόγραμμα ή τμήμα επιχειρησιακού προγράμματος υποβάλλεται:

- α) είτε από περισσότερες της μιας οργανώσεις παραγωγών της Κοινότητας που λειτουργούν σε διαφορετικά κράτη μέλη για διεθνικές ενέργειες, εκτός των ενεργειών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α)·
- β) είτε από μία ή περισσότερες οργανώσεις παραγωγών για ενέργειες που υλοποιούνται στο επίπεδο διεπαγγελματικής οργάνωσης.

Εντούτοις, η χρηματοδοτική ενίσχυση δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το 4 % της αξίας της παραγωγής την οποία διαθέτει στο εμπόριο κάθε οργάνωση παραγωγών, υπό τον όρο ότι το συνολικό ποσό των χρηματοδοτικών ενισχύσεων αντιπροσωπεύει λιγότερο από το 2 % του συνολικού κύκλου εργασιών του συνόλου των οργανώσεων παραγωγών. Για να εξασφαλισθεί η τήρηση αυτού του ορίου, θα καταβάλλεται προκαταβολικώς το 2 %, ενώ το υπόλοιπο της ενίσχυσης θα χορηγείται αφού διαπιστωθεί το συνολικό

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου (ΕΕ αριθ. L 215 της 30. 7. 1992, σ. 85)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2722/95 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 288 της 1. 12. 1995, σ. 35).

ποσό των αιτήσεων ενίσχυσης. Μετά το 1999, το 4 γίνεται 4,5 % και το ποσοστό του συνολικού κύκλου εργασιών θα ανέλθει από 2 σε 2,5 %.

6. Για τις περιφέρειες της Κοινότητας στις οποίες ο βαθμός οργάνωσης των παραγωγών είναι ιδιαίτερα χαμηλός, είναι δυνατόν να επιτρέπεται στα κράτη μέλη, βάσει δεόντως αιτιολογημένης αίτησης, να καταβάλουν στις οργανώσεις παραγωγών εθνική χρηματοδοτική ενίσχυση ίση το πολύ με το ήμισυ των χρηματοδοτικών συνεισφορών των παραγωγών. Η ενίσχυση αυτή προστίθεται στο επιχειρησιακό ταμείο.

Για τα κράτη μέλη στα οποία λιγότερο του 15 % της παραγωγής οπωροκηπευτικών διατίθεται στο εμπόριο από οργανώσεις παραγωγών και στα οποία η παραγωγή οπωροκηπευτικών αντιπροσωπεύει λιγότερο του 15 % της συνολικής γεωργικής παραγωγής, η ενίσχυση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο είναι δυνατόν να επιστραφεί από την Κοινότητα, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, μέσω του κοινοτικού πλαισίου στήριξης.

Άρθρο 16

1. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα του άρθρου 15 παράγραφος 2 στοιχείο β), υποβάλλεται στις αρμόδιες εθνικές αρχές, οι οποίες οφείλουν να το εγκρίνουν, να το απορρίψουν ή να ζητήσουν την τροποποίησή του, τηρουμένου του παρόντος κανονισμού.

Τα κράτη μέλη καταρτίζουν εθνικό ρυθμιστικό πλαίσιο για την εκπόνηση συγγραφής υποχρεώσεων για τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 15 παράγραφος 4 στοιχείο β). Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν το σχέδιο του εν λόγω ρυθμιστικού πλαισίου στην Επιτροπή η οποία μπορεί να ζητά την τροποποίησή του εντός τριών μηνών, όταν διαπιστώνει ότι το σχέδιο αυτό δεν επιτρέπει την επίτευξη των στόχων του άρθρου 130 Ρ της συνθήκης και του κοινοτικού προγράμματος πολιτικής και δράσης στον τομέα του περιβάλλοντος και της αειφόρου ανάπτυξης.

2. Το αργότερο στο τέλος κάθε έτους, οι οργανώσεις παραγωγών ανακοινώνουν στο κράτος μέλος το προβλεπόμενο ποσό του επιχειρησιακού ταμείου για το επόμενο έτος και υποβάλλουν τα σχετικά δικαιολογητικά που βασίζονται στις προβλέψεις του επιχειρησιακού προγράμματος, τις δαπάνες του τρέχοντος και, ενδεχομένως, των προηγούμενων ετών καθώς και, εν ανάγκη, στις εκτιμήσεις παραγωγής του επόμενου έτους. Πριν από την 1η Ιανουαρίου του επόμενου έτους, το κράτος μέλος γνωστοποιεί στην οργάνωση παραγωγών το προβλεπόμενο ποσό της χρηματοδοτικής ενίσχυσης, σύμφωνα με τα όρια που καθορίζονται στο άρθρο 15 παράγραφος 5.

Οι εκταμιεύσεις της χρηματοδοτικής ενίσχυσης πραγματοποιούνται ανάλογα με τις δαπάνες που πραγματοποιούνται για τις δράσεις που περιλαμβάνονται στο επιχειρησιακό πρόγραμμα. Για τις ίδιες δράσεις είναι δυνατόν να χορηγούνται προκαταβολές επί τη καταθέσει εγγυήσεων ή ασφαλειών.

Στην αρχή κάθε έτους και το αργότερο στις 31 Ιανουαρίου, η οργάνωση παραγωγών κοινοποιεί στο κράτος μέλος το οριστικό ποσό των δαπανών του προηγούμενου έτους

συνοδευόμενο από τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για να λάβει το υπόλοιπο της δημόσιας χρηματοδοτικής ενίσχυσης.

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του προηγούμενου εδαφίου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46.

3. Μια ένωση οργάνωσης παραγωγών, αναγνωρισμένη από το οικείο κράτος μέλος, μπορεί να υποκαθιστά τα μέλη της για τη διαχείριση του επιχειρησιακού ταμείου τους κατά την έννοια της παράγραφου 1 του άρθρου 15, καθώς και για την κατάρτιση, την εφαρμογή και την υποβολή των επιχειρησιακών προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο β). Στην περίπτωση αυτή, η ένωση καθίσταται δικαιούχος της χρηματοδοτικής ενίσχυσης και προβαίνει στις ανακοινώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

4. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα και η χρηματοδότησή του από τους παραγωγούς και τις οργανώσεις παραγωγών, αφενός, και από τα κοινοτικά ταμεία, αφετέρου, είναι πολυετείς, με ελάχιστη διάρκεια τριών ετών και μέγιστη διάρκεια πέντε ετών.

5. Η υποβολή στο κράτος μέλος από οργάνωση παραγωγών ή, σε περίπτωση εφαρμογής της παράγραφου 3, από ένωση οργάνωσης παραγωγών, ενός επιχειρησιακού προγράμματος συνεπάγεται τη δέσμευση της εν λόγω οργάνωσης ή ένωσης να υποστεί τους εθνικούς ελέγχους, καθώς και τους κοινοτικούς ελέγχους που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον τίτλο VI όσον αφορά την ορθή διαχείριση των δημόσιων πόρων.

Άρθρο 17

Εάν οι γενικοί μηχανισμοί της κοινής οργάνωσης αγοράς αποδειχθούν ανεπαρκείς ή ακατάλληλοι για τα προϊόντα του άρθρου 1 παράγραφος 2 που έχουν μεγάλη οικονομική ή οικολογική, τοπική ή περιφερειακή σημασία και αντιμετωπίζουν διαρκώς δυσκολίες στην κοινοτική αγορά, οφειλόμενες ιδίως σε ισχυρό διεθνή ανταγωνισμό, είναι δυνατόν να θεσπίζονται, με τη διαδικασία του άρθρου 46, ειδικά μέτρα για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και την προώθηση των προϊόντων αυτών.

Άρθρο 18

1. Εάν μια οργάνωση παραγωγών ή μια ένωση οργάνωσης παραγωγών που έχει θεσπίσει τους ίδιους κανόνες και λειτουργεί σε καθορισμένη οικονομική περιφέρεια, θεωρείται, για ένα συγκεκριμένο προϊόν, ως αντιπροσωπευτική για την παραγωγή και τους παραγωγούς της περιφέρειας, το οικείο κράτος μέλος, ύστερα από αίτηση της οργάνωσης ή ένωσης, μπορεί να καθιστά υποχρεωτικούς για τους παραγωγούς που είναι εγκατεστημένοι στην περιφέρεια αυτή και δεν είναι μέλη των εν λόγω οργάνωσης:

- α) τους κανόνες που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο 1·
- β) τους κανόνες που θεσπίζει η οργάνωση ή ένωση όσον αφορά την απόσυρση,

με την προϋπόθεση ότι οι κανόνες αυτοί:

- εφαρμόζονται από μιας τουλάχιστον περιόδου εμπορίας,
- εμφανίζονται στον περιοριστικό κατάλογο του παραρτήματος III,
- καθίστανται υποχρεωτικοί για περίοδο τριών το πολύ περιόδων εμπορίας.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ως «οικονομική περιφέρεια» νοείται μια γεωγραφική ζώνη που αποτελείται από όμορες ή γειτονικές περιοχές παραγωγής στις οποίες οι συνθήκες παραγωγής και εμπορίας είναι ομοιογενείς.

3. Μια οργάνωση παραγωγών ή ένωση οργανώσεων παραγωγών θεωρείται αντιπροσωπευτική κατά την έννοια της παράγραφου 1, όταν συγκεντρώνει τουλάχιστον τα δύο τρίτα των παραγωγών της οικονομικής περιφέρειας όπου λειτουργεί και καλύπτει τουλάχιστον τα δύο τρίτα της παραγωγής αυτής της περιφέρειας.

4. Οι κανόνες που καθίστανται υποχρεωτικοί για το σύνολο των παραγωγών μιας συγκεκριμένης οικονομικής περιφέρειας:

- α) δεν πρέπει να ζημιώνουν τους άλλους παραγωγούς του κράτους μέλους, αφενός, και της Κοινότητας, αφετέρου·
- β) δεν εφαρμόζονται, εκτός αν τα αφορούν ειδικώς, στα προϊόντα που παραδίδονται προς μεταποίηση στο πλαίσιο σύμβασης που έχει υπογραφεί πριν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας, με εξαίρεση τους κανόνες παροχής πληροφοριών σχετικά με την παραγωγή που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α)·
- γ) δεν πρέπει να αντιβαίνουν προς τους ισχύοντες κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες.

5. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τους κανόνες που καθιστούν υποχρεωτικούς για το σύνολο των παραγωγών μιας συγκεκριμένης οικονομικής περιφέρειας. Οι κανόνες αυτοί δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C.

Η Επιτροπή αποφασίζει ότι το κράτος μέλος οφείλει να ανακαλέσει την αποφασισθείσα επέκταση της ισχύος των κανόνων:

- α) όταν διαπιστώνει ότι, με την επέκταση αυτή, αποκλείεται ο ανταγωνισμός σε σημαντικό τμήμα της εσωτερικής αγοράς ή πλήττεται η ελευθερία των συναλλαγών ή οι στόχοι του άρθρου 39 της συνθήκης·
- β) όταν διαπιστώνει ότι η συμφωνία, η απόφαση ή η συντονισμένη πρακτική για τις οποίες έχει αποφασισθεί επέκταση ισχύος εμπίπτουν στο άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης. Η οικεία απόφαση της Επιτροπής εφαρμόζεται από την ημερομηνία της σχετικής διαπίστωσης·

γ) όταν, ύστερα από ελέγχους που πραγματοποιούνται εκ των υστέρων δυνάμει του τίτλου VI, διαπιστώνει ότι δεν τηρούνται οι διατάξεις του παρόντος άρθρου.

6. Όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 1, το οικείο κράτος μέλος μπορεί να αποφασίζει, βάσει δικαιολογητικών, ότι οι παραγωγοί που δεν είναι μέλη οφείλουν στην οργάνωση ή, κατά περίπτωση, στην ένωση, μέρος των χρηματοδοτικών εισφορών που καταβάλλουν οι παραγωγοί-μέλη, εφόσον τα ποσά αυτά πρόκειται να καλύψουν:

- α) τα διοικητικά έξοδα εφαρμογής του καθεστώτος που αναφέρεται στην παράγραφο 1·
- β) τα έξοδα που προκύπτουν από τις εργασίες έρευνας, μελέτης της αγοράς και προώθησης των πωλήσεων, τις οποίες αναλαμβάνει η οργάνωση ή η ένωση προς όφελος του συνόλου της παραγωγής της περιφέρειας.

7. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τον κατάλογο των οικονομικών περιφερειών που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Μέσα σε ένα μήνα από την κοινοποίηση αυτή, η Επιτροπή εγκρίνει τον κατάλογο ή αποφασίζει, μετά από διαβουλεύσεις με το οικείο κράτος μέλος, τις αναγκαίες τροποποιήσεις. Ο εγκριθείς κατάλογος δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C.

ΤΙΤΛΟΣ III

Διεπαγγελματικές οργανώσεις και συμφωνίες

Άρθρο 19

1. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως «αναγνωρισμένες διεπαγγελματικές οργανώσεις» που καλούνται στο εξής «διεπαγγελματικές οργανώσεις», τα νομικά πρόσωπα που:

- α) συγκεντρώνουν τους εκπροσώπους διαφόρων οικονομικών δραστηριοτήτων σχετικών με την παραγωγή ή/και την εμπορία ή/και τη μεταποίηση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2·
- β) έχουν συσταθεί με πρωτοβουλία του συνόλου ή μέρους των οργανώσεων ή ενώσεων που τις αποτελούν·
- γ) ασκούν περισσότερες της μιας από τις κατωτέρω δραστηριότητες, σε επίπεδο μιας ή περισσότερων περιφερειών της Κοινότητας, λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών:
 - βελτίωση της γνώσης και της διαφάνειας της παραγωγής και της αγοράς,
 - βελτιωμένος συντονισμός της διάθεσης των οπωροκηπευτικών στην αγορά, ιδίως με έρευνες ή μελέτες αγοράς,
 - κατάρτιση υποδειγμάτων συμβάσεων που ανταποκρίνονται στους κοινοτικούς κανόνες,
 - ανάπτυξη της αξιοποίησης των οπωροκηπευτικών,

- πληροφορίες και έρευνες που είναι αναγκαίες για τον προσανατολισμό της παραγωγής προς προϊόντα που ανταποκρίνονται περισσότερο στις ανάγκες της αγοράς και τις προτιμήσεις και προσδοκίες των καταναλωτών, ιδίως όσον αφορά την ποιότητα των προϊόντων και την προστασία του περιβάλλοντος,
 - αναζήτηση μεθόδων περιορισμού της χρήσης φυτοϋγειονομικών προϊόντων και άλλων ουσιών, οι οποίες εγγυώνται την ποιότητα του προϊόντος καθώς και την προστασία του εδάφους και των υδάτων,
 - ανάπτυξη μεθόδων και μέσων για τη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων,
 - προβολή και προστασία της βιολογικής γεωργίας και των ονομασιών προέλευσης, των σημάτων ποιότητας και των γεωγραφικών ενδείξεων,
 - προώθηση της ολοκληρωμένης παραγωγής ή άλλων μεθόδων παραγωγής που σέβονται το περιβάλλον,
 - εισαγωγή, όσον αφορά τους κανόνες παραγωγής και εμπορίας που παρατίθενται στο παράρτημα III, κανόνων αυστηρότερων των κοινοτικών ή εθνικών·
- δ) έχουν αναγνωρισθεί υπό τους όρους του αναφέρονται στην παράγραφο 2.
2. Εάν το δικαιολογούν οι δομές του κράτους μέλους, τα κράτη μέλη δύναται να αναγνωρίζουν ως διεπαγγελματικές τις οργανώσεις που είναι εγκατεστημένες στο έδαφος τους και υποβάλλουν σχετική αίτηση, υπό τον όρο ότι:
- α) ασκούν τις δραστηριότητές τους σε μία ή περισσότερες περιφέρειες της επικρατείας τους·
 - β) καλύπτουν σημαντική μερίδα της παραγωγής ή/και της εμπορίας ή/και της μεταποίησης οπωροκηπευτικών και μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά στην ή τις σχετικές περιφέρειες και, στην περίπτωση που αφορούν περισσότερες περιφέρειες, αποδεικνύουν μια στοιχειώδη αντιπροσωπευτικότητα για κάθε έναν από τους κλάδους που συγκεντρώνουν σε καθεμία από τις καλυπτόμενες περιφέρειες·
 - γ) ασκούν μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ)·
 - δ) δεν ασκούν οι ίδιες δραστηριότητες παραγωγής, μεταποίησης ή εμπορίας οπωροκηπευτικών ή μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά·
 - ε) δεν ασκούν τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 20.
3. Πριν από την αναγνώριση, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις διεπαγγελματικές οργανώσεις που έχουν υποβάλει αίτηση αναγνώρισης μαζί με όλες τις χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με την αντιπροσωπευτικότητά τους και τις δραστηριότητες που ασκούν καθώς και όλα τα άλλα αναγκαία στοιχεία αξιολόγησης.
- Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση, η Επιτροπή μπορεί να αντιταχθεί στην αναγνώριση.
4. Τα κράτη μέλη:
- α) αποφασίζουν τη χορήγηση της αναγνώρισης εντός τριών μηνών από τη στιγμή της κατάθεσης της αίτησης, η οποία πρέπει να συνοδεύεται από όλα τα σχετικά δικαιολογητικά·
 - β) ελέγχουν τακτικά την τήρηση, εκ μέρους των διεπαγγελματικών οργανώσεων, των όρων αναγνώρισης, καθορίζουν τις κυρώσεις που επιβάλλονται στις οργανώσεις αυτές σε περίπτωση μη τήρησης και αποφασίζουν, εάν είναι απαραίτητο, την ανάκληση της αναγνώρισής τους·
 - γ) ανακαλούν την αναγνώριση εάν:
 - i) δεν πληρούνται πλέον οι όροι αναγνώρισης που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό·
 - ii) η διεπαγγελματική οργάνωση παραβαίνει κάποια από τις απαγορεύσεις του άρθρου 20 παράγραφος 3, ανεξάρτητα από τις ποινικές διώξεις που ασκούνται κατ' εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας·
 - iii) η διεπαγγελματική οργάνωση δεν τηρεί την υποχρέωση κοινοποίησης κατ' άρθρο 20 παράγραφος 2·
 - δ) κοινοποιούν, εντός δύο μηνών, στην Επιτροπή κάθε απόφαση χορήγησης, άρνησης ή ανάκλησης της αναγνώρισης.
5. Οι όροι και η συχνότητα με την οποία τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες των διεπαγγελματικών οργανώσεων θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46.
- Η Επιτροπή εξασφαλίζει την τήρηση των παραγράφων 2 και 4 στοιχείο β) με ελέγχους που πραγματοποιούνται σύμφωνα με τον τίτλο VI και, βάσει των ελέγχων αυτών, μπορεί να ζητά από τα κράτη μέλη να ανακαλέσουν τις αναγνωρίσεις.
6. Η αναγνώριση ισοδυναμεί με έγκριση συνέχισης των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ), υπό τους όρους του παρόντος κανονισμού.
7. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C, τις αναγνωρισμένες διεπαγγελματικές οργανώσεις με ένδειξη της οικονομικής περιφέρειας ή της ζώνης δραστηριοτήτων τους, καθώς και των δράσεων που επιδιώκονται κατά την έννοια του άρθρου 21. Οι ανακλήσεις της αναγνώρισης δημοσιεύονται επίσης.

Άρθρο 20

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 1 του κανονισμού αριθ. 26⁽¹⁾, το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης δεν

(¹) Κανονισμός αριθ. 26 περί εφαρμογής ορισμένων κανόνων ανταγωνισμού στην παραγωγή και στην εμπορία γεωργικών προϊόντων (ΕΕ αριθ. 30 της 20. 4. 1962, σ. 993/62)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό αριθ. 49 (ΕΕ αριθ. 53 της 1. 7. 1962, σ. 1571/62).

εφαρμόζεται στις συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές των αναγνωρισμένων διεπαγγελματικών οργανώσεων, οι οποίες αποβλέπουν σε υλοποίηση των δράσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνον υπό τον όρο ότι:

- οι συμφωνίες, οι αποφάσεις και οι εναρμονισμένες πρακτικές έχουν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή και
- η Επιτροπή, εντός δύο μηνών από τη στιγμή που της κοινοποιήθηκαν όλα τα αναγκαία στοιχεία αξιολόγησης, δεν έχει κηρύξει τις εν λόγω συμφωνίες, αποφάσεις ή εναρμονισμένες πρακτικές ασυμβίβαστες προς την κοινοτική νομοθεσία.

Οι εν λόγω συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές μπορούν να τεθούν σε εφαρμογή μόνο μετά την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας.

3. Εν πάση περιπτώσει, κηρύσσονται αντίθετες προς την κοινοτική νομοθεσία οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές οι οποίες:

- μπορούν να οδηγήσουν στη δημιουργία στεγανών στην ενδοκοινοτική αγορά,
- μπορούν να θίξουν την εύρυθμη λειτουργία της κοινής οργάνωσης αγοράς,
- μπορούν να προκαλέσουν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού οι οποίες δεν είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων της κοινής γεωργικής πολιτικής που επιδιώκονται μέσω της διεπαγγελματικής δράσεως,
- περιλαμβάνουν τον καθορισμό τιμών, με την επιφύλαξη των μέτρων που λαμβάνονται από τις διεπαγγελματικές οργανώσεις στο πλαίσιο της εφαρμογής ειδικών κοινοτικών διατάξεων,
- μπορούν να προκαλέσουν διακριτική μεταχείριση ή να καταργήσουν τον ανταγωνισμό για σημαντικό μέρος των εν λόγω προϊόντων.

4. Εάν η Επιτροπή, μετά την παρέλευση της προθεσμίας των δύο μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δεύτερη περίπτωση, διαπιστώσει ότι δεν τηρούνται οι όροι εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, λαμβάνει απόφαση στην οποία αναφέρεται ότι το άρθρο 85 παράγραφος 1 της συνθήκης τυγχάνει εφαρμογής επί της συγκεκριμένης συμφωνίας αποφάσεως ή εναρμονισμένης πρακτικής.

Η απόφαση αυτή δεν μπορεί να παράγει αποτελέσματα πριν από την ημερομηνία κοινοποιήσεώς της προς την ενδιαφερόμενη διεπαγγελματική οργάνωση, εκτός εάν η τελευταία αυτή έχει δώσει ανακριβείς ενδείξεις ή έχει κάνει κατάχρηση της εξαιρέσεως η οποία προβλέπεται στην παράγραφο 1.

5. Σε περίπτωση πολυετών συμφωνιών, η εκ των προτέρων κοινοποίηση του πρώτου έτους ισχύει για τα επόμενα έτη ισχύος της συμφωνίας· ωστόσο, στην περίπτωση αυτή,

η Επιτροπή μπορεί, με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, να εκφέρει ανά πάσα στιγμή γνώμη περί ασυμβάτου υπό τους όρους της παραγράφου 4.

Άρθρο 21

1. Όταν μια διεπαγγελματική οργάνωση λειτουργούσα σε μία ή περισσότερες καθορισμένες περιφέρειες ενός κράτους μέλους, θεωρείται, για ένα συγκεκριμένο προϊόν, ως αντιπροσωπευτική της παραγωγής ή/και της εμπορίας ή/και της μεταποίησης του προϊόντος αυτού, το οικείο κράτος μέλος, μετά από αίτηση της οργάνωσης αυτής, μπορεί να καταστήσει υποχρεωτικές, για μια χρονικά περιορισμένη περίοδο και για τις μεμονωμένες ή μη επιχειρήσεις που λειτουργούν στην ή τις σχετικές περιφέρειες χωρίς να αποτελούν μέλη της οργάνωσης αυτής, ορισμένες αποφάσεις, συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές που συνάπτονται στο πλαίσιο της οργάνωσης αυτής.

2. Μια διεπαγγελματική οργάνωση θεωρείται ως αντιπροσωπευτική κατά την έννοια της παραγράφου 1 όταν συγκεντρώνει τουλάχιστον τα δύο τρίτα της παραγωγής ή/και της εμπορίας ή/και της μεταποίησης του ή των εν λόγω προϊόντων στην ή τις σχετικές περιφέρειες ενός κράτους μέλους. Όταν η αίτηση επέκτασης των κανόνων καλύπτει πλείονες περιφέρειες, η διεπαγγελματική οργάνωση πρέπει να αποδεικνύει στοιχειώδη αντιπροσωπευτικότητα για κάθε έναν από τους συγκεντρωμένους κλάδους, σε καθεμία από τις καλυπτόμενες περιφέρειες.

3. Οι κανόνες των οποίων μπορεί να ζητηθεί επέκταση:

- α) μπορούν να αφορούν μόνον έναν από τους ακόλουθους στόχους:
 - γνώση της παραγωγής και της αγοράς,
 - κανόνες παραγωγής αυστηρότεροι σε σύγκριση με τις διατάξεις που τίθενται ενδεχομένως από τις κοινοτικές και τις εθνικές ρυθμίσεις,
 - κατάρτιση υποδειγμάτων συμβάσεων σύμφωνων με τις κοινοτικές ρυθμίσεις,
 - κανόνες εμπορίας,
 - κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος,
 - ενέργειες προώθησης και αξιοποίησης της παραγωγής,
 - ενέργειες προστασίας της βιολογικής γεωργίας και των ονομασιών προέλευσης, των σημάτων ποιότητας και των γεωγραφικών ενδείξεων·

Οι κανόνες που αναφέρονται στη δεύτερη, τέταρτη και πέμπτη περίπτωση δεν μπορεί να είναι διαφορετικοί από τους κανόνες που εμφανίζονται στο παράρτημα III·

- β) πρέπει να εφαρμόζονται από μιας τουλάχιστον περιόδου εμπορίας·
- γ) μπορούν να καταστούν δεσμευτικοί μόνο για τρεις κατ' ανώτατο όριο περιόδους εμπορίας·
- δ) δεν πρέπει να θίγουν τις λοιπές επιχειρήσεις αφενός του κράτους μέλους και αφετέρου της Κοινότητας.

Άρθρο 22

1. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή τους κανόνες που κατέστησαν υποχρεωτικούς για το σύνολο των επιχειρήσεων μιας ή περισσότερων καθορισμένων περιφερειών. Οι κανόνες αυτοί δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, σειρά C.

Πριν από την προαναφερόμενη δημοσίευση, η Επιτροπή ενημερώνει την επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 45 σχετικά με οιαδήποτε κοινοποιηθείσα επέκταση διεπαγγελματικών συμφωνιών.

Η Επιτροπή αποφασίζει ότι το κράτος μέλος οφείλει να ανακαλέσει την επέκταση κανόνων την οποία αποφάσισε, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 18 παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο.

2. Στην περίπτωση επέκτασης των κανόνων για ένα ή περισσότερα προϊόντα και όταν μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο άρθρο 21 παράγραφος 3 στοιχείο α) και ασκούνται από μια αναγνωρισμένη διεπαγγελματική οργάνωση παρουσιάζει γενικό οικονομικό ενδιαφέρον για τους οικονομικούς παράγοντες των οποίων οι δραστηριότητες είναι συναφείς προς το ή τα εν λόγω προϊόντα, το κράτος μέλος το οποίο έκανε την αναγνώριση μπορεί να αποφασίζει ότι οι μεμονωμένοι οικονομικοί παράγοντες ή οι ενώσεις αυτών, που δεν είναι μέλη της διεπαγγελματικής οργάνωσης και που επωφελούνται των εν λόγω δραστηριοτήτων, οφείλουν στην οργάνωση το σύνολο ή μέρος των εισφορών που καταβάλλονται από τα μέλη, εφόσον οι εισφορές αυτές προορίζονται για να καλύψουν τις δαπάνες που απορρέουν άμεσα από την άσκηση των εν λόγω δραστηριοτήτων.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Καθεστώς παρεμβάσεων

Άρθρο 23

1. Οι οργανώσεις παραγωγών ή οι ενώσεις τους μπορούν να μη διαθέτουν προς πώληση ορισμένα από τα προϊόντα του άρθρου 1 παράγραφος 2 τα οποία καθορίζουν, και τα οποία προσκομίζονται από τα μέλη τους, για τις ποσότητες και τις περιόδους που θεωρούν σκόπιμες.

2. Ο προσορισμός των προϊόντων που αποσύρονται από την αγορά κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 πρέπει να καθορίζεται από την οργάνωση παραγωγών ή τις ενώσεις τους κατά τρόπο ώστε αφενός να μην παρεμποδίζεται η συνήθης διάθεση της σχετικής παραγωγής και αφετέρου να προστατεύεται το περιβάλλον και ιδίως η ποιότητα των υδάτων και του τοπίου.

3. Σε περίπτωση εφαρμογής της παραγράφου 1, για κάθε ένα από τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα II και ανταποκρίνονται στα πρότυπα, οι οργανώσεις παραγωγών ή οι ενώσεις τους καταβάλλουν στους παραγωγούς μέλη, εντός ορίου 10 % της ποσότητας που διατίθεται στο εμπόριο, την κοινοτική αποζημίωση απόσυρσης που καθορίζεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 26.

Το όριο 10 % που καθορίζεται στο πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται στη διατιθέμενη στο εμπόριο ποσότητα κάθε

προϊόντος των μελών της σχετικής οργάνωσης παραγωγών και μόνο, ή άλλης οργάνωσης σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 11 παράγραφος 1 στοιχείο γ), αλλά δεν περιλαμβάνει τις αποσύρσεις που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 24.

4. Το όριο του 10 % που αναφέρεται στην παράγραφο 3 εφαρμόζεται από την έκτη περίοδο εμπορίας από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος κανονισμού. Οι αποσύρσεις που πραγματοποιούνται κατά τη μεταβατική περίοδο των πέντε προηγούμενων περιόδων εμπορίας δεν μπορούν να υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο όπως αυτή ορίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 46: 50 % για την πρώτη περίοδο, 45 % για τη δεύτερη, 40 % για την τρίτη, 30 % για την τέταρτη και 20 % για την πέμπτη περίοδο εμπορίας.

Ωστόσο, για κάθε ένα από τα εσπεριδοειδή, τα ποσοστά αυτά είναι αντιστοίχως 35 % την πρώτη περίοδο εμπορίας, 30 % τη δεύτερη, 25 % την τρίτη, 20 % την τέταρτη και 15 % την πέμπτη.

Οι διατάξεις της παραγράφου 3 δεύτερο εδάφιο εφαρμόζονται στην παρούσα παράγραφο.

5. Το ποσοστό 10 % που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4 αποτελεί τον μέσο όρο κυλιόμενης περιόδου 3 ετών με ετήσιο περιθώριο υπέρβασης 3 %.

6. Για τα μήλα και τα αχλάδια, το όριο 10 % που αναφέρεται στις παραγράφους 3, 4 και 5 και το άρθρο 24 αντικαθίσταται με 8,5 %.

Για τα πεπόνια και τα καρπούζια, το όριο 10 % εφαρμόζεται ήδη από την περίοδο εμπορίας 1997/98.

Άρθρο 24

Για τα προϊόντα που αναφέρονται στο παράρτημα II, οι οργανώσεις παραγωγών παρέχουν την ευχέρεια στους κατόχους εκμεταλλεύσεων που δεν ανήκουν σε κανέναν από τους συλλογικούς φορείς που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό, να υπαχθούν στις διατάξεις του άρθρου 23, εφόσον το ζητήσουν. Πάντως, η κοινοτική αποζημίωση απόσυρσης μειώνεται κατά 10 %. Εξάλλου, στο καταβαλλόμενο ποσό λαμβάνονται υπόψη, βάσει δικαιολογητικών, τα συνολικά έξοδα απόσυρσης που κατέβαλαν τα μέλη. Η προαναφερόμενη αποζημίωση δεν μπορεί να χορηγηθεί πέραν του 10 % της διατιθέμενης στο εμπόριο παραγωγής του κατόχου της εκμετάλλευσης.

Άρθρο 25

Οι οργανώσεις παραγωγών ή οι ενώσεις τους κοινοποιούν στις αρμόδιες εθνικές αρχές όλα τα στοιχεία σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 23 και 24, και ιδίως τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την εξασφάλιση της προστασίας του περιβάλλοντος κατά τις εργασίες απόσυρσης. Οι εθνικές αρχές κοινοποιούν τα στοιχεία αυτά στην Επιτροπή.

Τα κοινοποιητέα στοιχεία καθορίζονται, εφόσον είναι αναγκαίο, με τη διαδικασία του άρθρου 46.

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν εθνικό ρυθμιστικό πλαίσιο για την εκπόνηση συγγραφής υποχρεώσεων που αφορούν τις μεθόδους απόσυρσης που σέβονται το περιβάλλον. Τα

κράτη μέλη διαβιβάζουν το σχέδιο του εν λόγω ρυθμιστικού πλαισίου στην Επιτροπή, η οποία δύναται να ζητά τροποποίησή του εντός τριών μηνών, αν διαπιστώνει ότι το σχέδιο αυτό δεν επιτρέπει την επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 130 Ρ της συνθήκης και στο κοινοτικό πρόγραμμα πολιτικής και δράσης στον τομέα του περιβάλλοντος και της αειφόρου ανάπτυξης.

Άρθρο 26

1. Οι κοινοτικές αποζημιώσεις απόσυρσης για κάθε προϊόν αναφέρονται στο παράρτημα V.
2. Η κοινοτική αποζημίωση απόσυρσης αποτελεί ένα ενιαίο ποσό, το οποίο ισχύει για ολόκληρη την Κοινότητα.

Άρθρο 27

1. Όταν η αγορά ενός προϊόντος που εμφανίζεται στο παράρτημα II υφίσταται ή ενδέχεται να υποστεί γενικευμένη και διαρθρωτική ανατροπή της ισορροπίας, η οποία οδηγεί ή μπορεί να οδηγήσει σε υπερβολικό όγκο αποσύρσεων αναφερόμενων στο άρθρο 23, καθορίζεται, με τη διαδικασία του άρθρου 46 και πριν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας του εν λόγω προϊόντος, ένα όριο παρέμβασης, η υπέρβαση του οποίου, εκτιμώμενη κατά προϊόν βάσει των αποσύρσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια μιας γεωργικής περιόδου ή μιας ισοδύναμης περιόδου, ή του μέσου όρου των παρεμβάσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια περισσότερων περιόδων, συνεπάγεται τη χρηματική ευθύνη των παραγωγών.

Η υπέρβαση του ορίου παρέμβασης έχει ως συνέπεια τη μείωση της κοινοτικής αποζημίωσης απόσυρσης κατά την επόμενη περίοδο. Η μείωση αυτή δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τις μετέπειτα περιόδους.

2. Με τη διαδικασία του άρθρου 45 ορίζονται:
 - α) οι συνέπειες της υπέρβασης των ορίων για κάθε ένα από τα σχετικά προϊόντα·
 - β) εφόσον παρίσταται ανάγκη, η μειωμένη αποζημίωση απόσυρσης και τα μέτρα εφαρμογής του παρόντος άρθρου.
3. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται μόνον για τις πέντε περιόδους εμπορίας που έπονται της έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 28

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, για κάθε ημέρα αγοράς, κατά τη διάρκεια κάθε μιας από τις σχετικές περιόδους εμπορίας, τις τιμές που διαπιστώνονται στις αντιπροσωπευτικές τους αγορές παραγωγής, για ορισμένα προϊόντα που ορίζονται βάσει των εμπορικών τους χαρακτηριστικών, όπως ποικιλία ή τύπο, κατηγορία, μέγεθος και συσκευασία.
2. Ο κατάλογος των αγορών και προϊόντων αυτών, καθώς και η συχνότητα της κοινοποίησης των στοιχείων, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46.

Θεωρούνται ως αντιπροσωπευτικές, κατά την έννοια της παραγράφου 1, οι αγορές των κρατών μελών στις οποίες ένα σημαντικό τμήμα της εγχώριας παραγωγής ενός καθορισμένου προϊόντος διατίθεται στο εμπόριο καθ' όλη την περίοδο ή κατά τη διάρκεια μιας των περιόδων στις οποίες έχει υποδιακριθεί η περίοδος.

Άρθρο 29

1. Τα κράτη μέλη καταβάλλουν την κοινοτική αποζημίωση απόσυρσης που καθορίζεται στο άρθρο 26 στις οργανώσεις παραγωγών ή στις ενώσεις τους, οι οποίες πραγματοποιούν αποσύρσεις υπό τους όρους που καθορίζονται στα άρθρα 23 και 24 και που πρέπει να καταβάλλουν την εν λόγω αποζημίωση στα μέλη τους ή στους κατόχους εκμεταλλεύσεων που δεν είναι μέλη.

Οι πληρωμές πραγματοποιούνται υπό όρους που θα καθοριστούν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 46.

2. Η κοινοτική αποζημίωση απόσυρσης καταβάλλεται με την επιφύλαξη των, κατά περίπτωση, οικονομικών συνεπειών, τις οποίες συνεπάγεται η υπέρβαση ενός ορίου παρέμβασης.

Επιπλέον, η αποζημίωση αυτή μειώνεται κατά τα καθαρά έσοδα που πραγματοποιούν οι οργανώσεις παραγωγών ή οι ενώσεις τους μέσω των προϊόντων που αποσύρονται από την αγορά.

3. Η χορήγηση της κοινοτικής αποζημίωσης απόσυρσης προϋποθέτει υποχρεωτικώς, για τα προϊόντα που οι οργανώσεις παραγωγών ή οι ενώσεις τους δεν μπορούν να διοχετεύσουν προς έναν από τους προορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 30 παράγραφος 1, προορισμό σύμφωνο προς τις κατευθυντήριες γραμμές που θεσπίζονται από το κράτος μέλος δυνάμει των άλλων διατάξεων του άρθρου 30.

Άρθρο 30

1. Τα προϊόντα που αποσύρονται από την αγορά στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 23 παράγραφος 1 και τα οποία δεν κατέστη δυνατόν να πωληθούν, διατίθενται σύμφωνα με τους ακόλουθους όρους:

α) για όλα τα προϊόντα:

- δωρεάν διανομή σε αγαθοεργά ή σε φιλανθρωπικά ιδρύματα που αναγνωρίζουν προς το σκοπό αυτό τα κράτη μέλη, για τις δραστηριότητές τους υπέρ ατόμων στα οποία η εθνική νομοθεσία χορηγεί δικαίωμα δημόσιας αρωγής επειδή στερούνται επαρκών πόρων για τη συντήρησή τους,
- δωρεάν διανομή στα σωφρονιστικά ιδρύματα και στις κατασκήνωσεις καθώς και στα νοσοκομεία και γηροκομεία που ορίζονται από τα κράτη μέλη, και τα οποία λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου οι ποσότητες οι οποίες διανέμονται βάσει αυτής της διάταξης να προστίθενται σε αυτές που αγοράζουν κανονικά τα εν λόγω ιδρύματα.

- δωρεάν διανομή εκτός της Κοινότητας, μέσω φιλανθρωπικών οργανώσεων τις οποίες αναγνωρίζουν για το σκοπό αυτό τα κράτη μέλη, υπέρ ενδεών πληθυσμών τρίτων χωρών,

και δευτερευόντως

- χρησιμοποίηση για μη επισιτιστικούς σκοπούς,
- χρησιμοποίηση για ζωοτροφές, νωπά ή μεταποιημένα από τη βιομηχανία ζωοτροφών

β) για τα φρούτα, δωρεάν διανομή στους μαθητές, πέραν των γευμάτων που προσφέρονται στα σχολικά εστιατόρια καθώς και στους μαθητές σχολείων που δεν διαθέτουν σχολικό εστιατόριο

γ) για τα μήλα, τα αχλάδια, τα ροδάκινα, τα νεκταρίνια και τα brugnonis, μεταποίηση σε αλκοόλη τίτλου άνω των 80 % κατ' όγκον με άμεση απόσταξη του προϊόντος

δ) για όλα τα προϊόντα, παραχώρηση κατηγοριών προϊόντων στη μεταποιητική βιομηχανία με την επιφύλαξη ότι δεν προκύπτει καμία στρέβλωση του ανταγωνισμού για τις ενδιαφερόμενες βιομηχανίες στο εσωτερικό της Κοινότητας ή για εισαγόμενα προϊόντα. Η εφαρμογή της παρούσας διάταξης αποφασίζεται με τη διαδικασία του άρθρου 46.

2. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατός κανένας από τους προορισμούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα αποσυρόμενα προϊόντα μπορούν να διοχετεύονται στη λιπασματοποίηση ή σε διαδικασίες βιολογικής αποσύνθεσης που εγκρίνονται από το οικείο κράτος μέλος.

3. Οι ενέργειες δωρεάν διανομής που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) πρώτη, δεύτερη και τρίτη περίπτωση και στοιχείο β) διοργανώνονται από τις ενδιαφερόμενες οργανώσεις παραγωγών υπό την επίβλεψη των κρατών μελών.

Ωστόσο, όσον αφορά τη δωρεάν διανομή φρούτων στους μαθητές, η Επιτροπή μπορεί, στο πλαίσιο ενεργειών έρευνας και προώθησης, να αναλαμβάνει την πρωτοβουλία και την ευθύνη τοπικών δοκιμαστικών ενεργειών.

4. Τα κράτη μέλη συμβάλλουν στην οργάνωση επαφών μεταξύ των οργανώσεων παραγωγών και των φιλανθρωπικών οργανώσεων ή οργανισμών που ενδέχεται να χρησιμοποιήσουν τα προϊόντα που αποσύρονται από την αγορά στην επικράτειά τους, με σκοπό τη δωρεάν διανομή με μία από τις μορφές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β).

5. Η παραχώρηση προϊόντων στις βιομηχανίες ζωοτροφών πραγματοποιείται με τον πλέον κατάλληλο τρόπο από τον οργανισμό που ορίζεται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

Οι ενέργειες απόσταξης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) πραγματοποιούνται από τις βιομηχανίες απόσταξης, είτε για ίδιο λογαριασμό είτε για λογαριασμό του οργανισμού που ορίζεται από το οικείο κράτος μέλος.

Και στις δύο περιπτώσεις, η εκτέλεση των εν λόγω δράσεων γίνεται από τον προαναφερόμενο οργανισμό με τον πλέον κατάλληλο τρόπο.

6. Η Κοινότητα αναλαμβάνει, υπό όρους που θα καθορισθούν με τη διαδικασία του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70⁽¹⁾, αφενός, τα έξοδα μεταφοράς που συνδέονται με τις ενέργειες δωρεάν διανομής που προβλέπονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) και, αφετέρου, τα έξοδα διαλογής και συσκευασίας που συνδέονται με τη δωρεάν διανομή μήλων και εσπεριδοειδών, όταν η διανομή αυτή γίνεται σταδιακά στο πλαίσιο συμβατικών συμφωνιών μεταξύ των οργανώσεων παραγωγών και των φιλανθρωπικών ενώσεων ή οργανισμών που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

7. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, και ιδίως οι σχετιζόμενες με τη δωρεάν διανομή και την παραχώρηση των αποσυρόμενων προϊόντων καθώς και εκείνες που επιτρέπουν να αποφευχθεί η διατάραξη της αγοράς αλκοόλης λόγω της απόσταξης αποσυρόμενων προϊόντων, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46.

ΤΙΤΛΟΣ V

Καθεστώς συναλλαγών με τις τρίτες χώρες

Άρθρο 31

1. Για κάθε εισαγωγή στην Κοινότητα ή εξαγωγή από αυτήν των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής ή εξαγωγής.

Το πιστοποιητικό χορηγείται από τα κράτη μέλη σε κάθε ενδιαφερόμενο που υποβάλλει σχετική αίτηση, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής του στην Κοινότητα, με την επιφύλαξη των διατάξεων που θεσπίζονται για την εφαρμογή των άρθρων 36 και 37.

Το πιστοποιητικό εισαγωγής και εξαγωγής ισχύει σε ολόκληρη την Κοινότητα. Για την έκδοσή του απαιτείται η σύσταση εγγύησης η οποία εξασφαλίζει την πραγματοποίηση της εισαγωγής ή της εξαγωγής κατά τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού και η οποία, εκτός από περιπτώσεις ανωτέρας βίας, καταπίπτει εν όλω ή εν μέρει, εάν η συναλλαγή δεν πραγματοποιηθεί εμπροθέσμως, ολικώς ή μερικώς.

2. Η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών και οι άλλες λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί της χρηματοδότησης της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1287/95 (ΕΕ αριθ. L 125 της 8. 6. 1995, σ. 1).

Άρθρο 32

1. Εφόσον ο παρών κανονισμός δεν ορίζει το αντίθετο, για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 εφαρμόζονται οι δασμολογικοί συντελεστές του κοινού δασμολογίου.

2. Εάν η εφαρμογή των δασμών του κοινού δασμολογίου εξαρτάται από την τιμή εισόδου της εισαγόμενης παρτίδας, το αληθές της τιμής αυτής ελέγχεται με τη βοήθεια μιας κατ' αποκοπή αξίας κατά την εισαγωγή, η οποία υπολογίζεται από την Επιτροπή, ανά καταγωγή και προϊόν, βάσει του σταθμισμένου μέσου όρου των τιμών των σχετικών προϊόντων στις αντιπροσωπευτικές αγορές εισαγωγής των κρατών μελών ή, ενδεχομένως, σε άλλες αγορές.

Ωστόσο, με τη διαδικασία του άρθρου 46 ειδικές διατάξεις μπορούν να θεσπισθούν για την επαλήθευση της τιμής εισόδου των εισαγόμενων προϊόντων που προορίζονται κυρίως για μεταποίηση.

3. Εάν η δηλωθείσα τιμή εισόδου της σχετικής παρτίδας είναι ανώτερη από την κατ' αποκοπή αξία κατά την εισαγωγή, αυξημένη κατά ένα όριο καθοριζόμενο σύμφωνα με την παράγραφο 5 το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει την κατ' αποκοπή αξία κατά περισσότερο από 10%, απαιτείται η σύσταση εγγύησης ίσης προς τους δασμούς, η οποία προσδιορίζεται βάσει της κατ' αποκοπή αξίας κατά την εισαγωγή.

4. Εάν η τιμή εισόδου της σχετικής παρτίδας δεν έχει δηλωθεί κατά τον εκτελωνισμό, η εφαρμογή των δασμών του κοινού δασμολογίου εξαρτάται από την κατ' αποκοπή αξία κατά την εισαγωγή ή από την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της τελωνειακής νομοθεσίας, υπό όρους που θα καθορισθούν σύμφωνα με την παράγραφο 5.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46.

Άρθρο 33

1. Για να αποτραπούν ή να εξαλειφθούν οι επιζήμιες επιπτώσεις στην κοινοτική αγορά που είναι δυνατό να προκύψουν από τις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, η εισαγωγή, με το δασμό που προβλέπει το κοινό δασμολόγιο ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα αυτά υπόκειται στην καταβολή ενός πρόσθετου δασμού, εάν πληρούνται οι όροι του άρθρου 5 της συμφωνίας για τη γεωργία⁽¹⁾ στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, εκτός εάν οι εισαγωγές δεν ενδέχεται να διαταράξουν την κοινοτική αγορά ή εάν οι επιπτώσεις θα ήταν δυσανάλογες προς τον επιδιωκόμενο στόχο.

2. Οι τιμές ενεργοποίησης κάτω από τις οποίες μπορεί να επιβάλλεται πρόσθετος δασμός, είναι οι τιμές τις οποίες η Κοινότητα κοινοποιεί στην Παγκόσμια Οργάνωση Εμπορίου.

Οι ποσότητες ενεργοποίησης, των οποίων η υπέρβαση συνεπάγεται την επιβολή πρόσθετου δασμού, καθορίζονται ιδίως με βάση τις εισαγωγές στην Κοινότητα κατά τα τρία έτη που προηγούνται του έτους κατά το οποίο παρουσιάζονται ή ενδέχεται να παρουσιαστούν οι επιζήμιες επιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Οι τιμές κατά την εισαγωγή που λαμβάνονται υπόψη για την επιβολή πρόσθετου δασμού καθορίζονται με βάση τις τιμές εισαγωγής cif της εν λόγω αποστολής.

Οι τιμές κατά την εισαγωγή cif επαληθεύονται για το σκοπό αυτό βάσει των αντιπροσωπευτικών τιμών για το συγκεκριμένο προϊόν στην παγκόσμια αγορά ή στην κοινοτική αγορά εισαγωγής του προϊόντος.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46 και αφορούν ιδίως:

- α) τα προϊόντα στα οποία εφαρμόζονται πρόσθετοι δασμοί σύμφωνα με το άρθρο 5 της συμφωνίας για τη γεωργία που αναφέρεται στην παράγραφο 1·
- β) τα λοιπά κριτήρια εφαρμογής της παραγράφου 1 σύμφωνα με το άρθρο 5 της εν λόγω συμφωνίας.

Άρθρο 34

1. Το άνοιγμα και η διαχείριση των δασμολογικών ποσοτώσεων για τα προϊόντα του άρθρου 1 παράγραφος 2, οι οποίες προκύπτουν από τις συμφωνίες που συνάπτονται στα πλαίσια των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, διέπονται από τις ρυθμίσεις που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 46.

2. Η διαχείριση των ποσοτώσεων είναι δυνατόν να γίνεται με μια από τις ακόλουθες μεθόδους ή με συνδυασμό αυτών:

- α) μέθοδος βασιζόμενη στη χρονολογική σειρά υποβολής των αιτήσεων (σύμφωνα με την αρχή της «κατά προτεραιότητα εξυπηρέτησης του προσηγθέντος»·
- β) μέθοδος κατανομής κατ' αναλογία των ποσοτήτων που ζητούνται με τις υποβληθείσες αιτήσεις (σύμφωνα με τη μέθοδο της «ταυτόχρονης εξέτασης»·
- γ) μέθοδος βασιζόμενη στη συνεκτίμηση των παραδοσιακών εμπορικών ρευμάτων (σύμφωνα με τη μέθοδο «παλαιοί/νέοι πελάτες»).

Επιτρέπεται ο καθορισμός και άλλων κατάλληλων μεθόδων χωρίς διακρίσεις μεταξύ των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων.

3. Η μέθοδος διαχείρισης λαμβάνει υπόψη, όποτε κρίνεται σκόπιμο, τις ανάγκες εφοδιασμού της κοινοτικής αγοράς και την ανάγκη διασφάλισης της ισορροπίας της αγοράς αυτής, ενώ μπορεί να εμπνέεται από τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν στις ποσοτώσεις που αντιστοιχούν προς εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, με την επιφύλαξη των δασμών που απορρέουν από τις συμφωνίες που συνάπτονται στο πλαίσιο των

(¹) ΕΕ αριθ. L 336 της 23. 12. 1994, σ. 23.

εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης.

4. Οι λεπτομέρειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προβλέπουν το άνοιγμα ετήσιων προσοστώσεων και, εάν, χρειάζεται, με την κατάλληλη κλιμάκωση, καθορίζουν την εφαρμοστέα μέθοδο διαχείρισης και ενδεχομένως περιέχουν:

- α) διατάξεις που εγγυώνται τη φύση, την προέλευση και την καταγωγή του προϊόντος·
- β) διατάξεις σχετικά με την αναγνώριση του εγγράφου βάσει του οποίου αποδεικνύεται η ύπαρξη των εγγυήσεων του στοιχείου α) και
- γ) τις προϋποθέσεις έκδοσης και τη διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών εισαγωγής.

Άρθρο 35

1. Στο βαθμό που είναι αναγκαίο για να καταστεί δυνατή μια οικονομικά σημαντική εξαγωγή των προϊόντων του άρθρου 1 παράγραφος 2 με βάση τις τιμές των προϊόντων αυτών στο διεθνές εμπόριο και εντός των ορίων που απορρέουν από τις συμφωνίες οι οποίες συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης, η διαφορά ανάμεσα σε αυτές τις τιμές και τις τιμές στην κοινοτική αγορά είναι δυνατό να καλυφθεί με τη χορήγηση επιστροφής κατά την εξαγωγή.

2. Η κατανομή των ποσοτήτων που μπορούν να εξαχθούν με επιστροφή καθορίζεται σύμφωνα με μέθοδο η οποία:

- α) είναι η πιο προσαρμοσμένη στη φύση του προϊόντος και την κατάσταση της συγκεκριμένης αγοράς και επιτρέπει την αποτελεσματικότερη δυνατή χρησιμοποίηση των διαθέσιμων πόρων, λαμβάνει δε υπόψη την αποτελεσματικότητα και τη διάρθρωση των εξαγωγών της Κοινότητας, χωρίς διακρίσεις μεταξύ μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων·
- β) από διοικητική άποψη είναι η λιγότερο επαχθής για τις επιχειρήσεις, λαμβανομένων υπόψη των διαχειριστικών απαιτήσεων·
- γ) αποκλείει οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ των ενδιαφερόμενων επιχειρήσεων.

3. Η επιστροφή είναι η ίδια για ολόκληρη την Κοινότητα.

Η επιστροφή μπορεί να διαφοροποιείται για ένα συγκεκριμένο προϊόν ανάλογα με τον τόπο προορισμού του, εάν η κατάσταση της παγκόσμιας αγοράς ή οι ειδικές ανάγκες ορισμένων αγορών το καθιστούν αναγκαίο.

Οι επιστροφές καθορίζονται περιοδικώς, με τη διαδικασία του άρθρου 46.

Οι επιστροφές που καθορίζονται περιοδικώς μπορούν, εφόσον παρίσταται ανάγκη, να τροποποιούνται ενδιάμεσα από την Επιτροπή μετά από αίτηση κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία.

4. Οι επιστροφές καθορίζονται με βάση τα ακόλουθα στοιχεία:

α) κατάσταση ή προοπτικές:

- των τιμών των οπωροκηπευτικών στην αγορά της Κοινότητας, και των διαθέσιμων ποσοτήτων,
- των τιμών στο διεθνές εμπόριο·

β) έξοδα εμπορίας και ελάχιστα έξοδα μεταφοράς από τις αγορές της Κοινότητας μέχρι τα λιμάνια ή τους άλλους τόπους εξαγωγής της Κοινότητας, καθώς και έξοδα διακίνησης μέχρι τις χώρες προορισμού·

γ) οικονομική πλευρά των σχεδιαζόμενων εξαγωγών·

δ) όρια που απορρέουν από συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης.

5. Οι τιμές της κοινοτικής αγοράς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη των τιμών που είναι οι ευνοϊκότερες για την εξαγωγή.

Οι τιμές στο παγκόσμιο εμπόριο που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διαμορφώνονται λαμβανομένων υπόψη:

- α) των τιμών που διαπιστώνονται στις αγορές των τρίτων χωρών·
- β) των πλέον ευνοϊκών τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, οι οποίες εφαρμόζονται στις τρίτες χώρες προορισμού·
- γ) των τιμών στην παραγωγή που διαπιστώνονται στις τρίτες χώρες εξαγωγής·
- δ) των τιμών προσφοράς στα σύνορα της Κοινότητας.

6. Η επιστροφή χορηγείται μόνον κατόπιν σχετικής αιτήσεως και με την προσκόμιση του σχετικού πιστοποιητικού εξαγωγής.

7. Το ποσό της επιστροφής που εφαρμόζεται κατά την εξαγωγή, είναι το ισχύον την ημέρα υποβολής της αίτησης για το πιστοποιητικό και, σε περίπτωση διαφοροποιημένης επιστροφής, το ποσό που εφαρμόζεται την ίδια ημέρα:

- α) στον τόπο προορισμού που αναγράφεται στο πιστοποιητικό ή
- β) στον πραγματικό τόπο προορισμού, εφόσον διαφέρει από τον τόπο προορισμού που αναγράφεται στο πιστοποιητικό. Στην περίπτωση αυτή, το ποσό αυτό δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό που ισχύει για τον τόπο προορισμού ο οποίος αναγράφεται στο πιστοποιητικό.

Για να αποφευχθεί η κατάχρηση του περιθωρίου που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο, μπορούν να ληφθούν τα ενδεδειγμένα μέτρα.

8. Με τη διαδικασία του άρθρου 46 είναι δυνατόν να παρέχονται παρεκκλίσεις από τις παραγράφους 6 και 7 για τα προϊόντα του άρθρου 1 παράγραφος 2, για τα οποία χορηγούνται επιστροφές στα πλαίσια ενεργειών επισιτιστικής βοήθειας.

9. Η επιστροφή καταβάλλεται εφόσον αποδεικνύεται ότι τα προϊόντα:

- έχουν εξαχθεί εκτός Κοινότητας,
- είναι κοινοτικής καταγωγής και
- στην περίπτωση διαφοροποιημένης επιστροφής, έχουν φθάσει στον προορισμό που αναγράφεται στο πιστοποιητικό ή σε άλλον προορισμό, για τον οποίο έχει καθορισθεί επιστροφή, με την επιφύλαξη της παραγράφου 7 (στοιχείο β). Ωστόσο, με τη διαδικασία του άρθρου 46, είναι δυνατό να προβλέπονται παρεκκλίσεις από τον κανόνα αυτόν με την επιφύλαξη προϋποθέσεων, οι οποίες θα καθορισθούν και μπορούν να προσφέρουν ισοδύναμες εγγυήσεις.

10. Η τήρηση των ποσοτικών ορίων τα οποία απορρέουν από τις συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης, εξασφαλίζεται με βάση τα πιστοποιητικά εξαγωγής που εκδίδονται για τις περιόδους αναφοράς που προβλέπονται στις συμφωνίες αυτές και εφαρμόζονται στα εν λόγω προϊόντα.

Όσον αφορά την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από συμφωνίες στο πλαίσιο των εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, η ισχύς των πιστοποιητικών εξαγωγής δεν επηρεάζεται από τη λήξη μιας περιόδου αναφοράς.

11. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων διατάξεων για την ανακατανομή των μη χρησιμοποιούμενων ή μη χρησιμοποιούμενων εξαγωγικών ποσοτήτων, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46.

Άρθρο 36

1. Εκτός αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού ή διατάξεων εκδιδόμενων δυνάμει αυτού, απαγορεύονται, κατά την εισαγωγή προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 από τρίτες χώρες:

- η είσπραξη οιοδήποτε φόρου ισοδύναμου αποτελέσματος με δασμό,
- η εφαρμογή οιοδήποτε ποσοτικού περιορισμού ή μέτρου ισοδύναμου αποτελέσματος.

2. Οι γενικοί κανόνες ερμηνείας της συνδυασμένης ονοματολογίας και οι ειδικοί κανόνες εφαρμογής της τυγχάνουν εφαρμογής επί της ταξινομήσεως των προϊόντων που υπάγονται στον παρόντα κανονισμό. Η ονοματολογία του δασμολογίου που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, περιλαμβάνεται στο κοινό δασμολόγιο.

Άρθρο 37

1. Εάν στην Κοινότητα η αγορά ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα του άρθρου 1 παράγραφος 2, υφίσταται ή απειλείται να υποστεί, λόγω των εισαγωγών ή των εξαγωγών,

γών, σοβαρές διαταραχές που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους του άρθρου 39 της συνθήκης, είναι δυνατόν να ληφθούν, κατά τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες, τα ενδεικνύόμενα μέτρα.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να εφαρμόζονται μόνον έως ότου, ανάλογα με την περίπτωση, είτε εκλείψει η διαταραχή ή η απειλή διαταραχής είτε έως ότου μειωθούν αισθητά οι αποσυρόμενες ή αγοραζόμενες ποσότητες.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας προτάσει της Επιτροπής και σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας του άρθρου 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, θεσπίζει τους γενικούς κανόνες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου και ορίζει τις περιπτώσεις και τα όρια εντός των οποίων τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν συντηρητικά μέτρα.

2. Εάν προκύψει η κατάσταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή, μετά από αίτηση ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, αποφασίζει τη λήψη των αναγκαίων μέτρων άμεσου εφαρμογής, τα οποία κοινοποιεί στα κράτη μέλη. Εάν κάποιο κράτος μέλος υποβάλει στην Επιτροπή αίτηση, η Επιτροπή λαμβάνει τη σχετική απόφαση εντός τριών εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να φέρει ενώπιον του Συμβουλίου το μέτρο που έλαβε η Επιτροπή εντός τριών εργάσιμων ημερών από την ημέρα της κοινοποίησής του. Το Συμβούλιο συνέχεται πάραυτα και μπορεί να επικυρώσει, να τροποποιήσει ή να ακυρώσει το εν λόγω μέτρο με ειδική πλειοψηφία.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μη θυγομένων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 228 παράγραφος 2 της συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ VI

Εθνικοί και κοινοτικοί έλεγχοι

Άρθρο 38

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την τήρηση της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα των οπωροκηπευτικών, και ιδίως στους τομείς που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

2. Όταν χρειάζονται δειγματοληπτικοί έλεγχοι, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, με τη φύση και τη συχνότητα των ελέγχων αυτών, καθώς και βάσει ανάλυσης κινδύνων, ότι είναι ενδεδειγμένοι για το ελεγχόμενο μέτρο και για το σύνολο της επικράτειάς τους, και ανταποκρίνονται στον όγκο των προϊόντων του τομέα των οπωροκηπευτικών, τα οποία διατίθενται στο εμπόριο ή διατηρούνται με σκοπό την εμπορία τους.

Οι δικαιούχοι δημόσιων πόρων πρέπει να ελέγχονται συστηματικά, με την επιφύλαξη της διενέργειας παρόμοιων ελέγχων σε άλλους τομείς.

3. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να διαθέτουν υπαλλήλους, των οποίων ο αριθμός, τα προσόντα και η πείρα να είναι κατάλληλα για την αποτελεσματική διενέργεια των ελέγχων, κυρίως στους τομείς του παραρτήματος IV.

Άρθρο 39

1. Με την επιφύλαξη των ελέγχων που διενεργούνται από τις εθνικές αρχές δυνάμει του άρθρου 38, η Επιτροπή μπορεί να διεξάγει, σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, ή να ζητά από ένα κράτος μέλος να διεξάγει επιτόπιους ελέγχους με σκοπό την ενιαία εφαρμογή των κοινοτικών ρυθμίσεων στον τομέα των οπωροκηπευτικών, και ιδίως στους τομείς που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

2. Η Επιτροπή ενημερώνει εκ των προτέρων και εγγράφως το κράτος μέλος σχετικά με το αντικείμενο, τον στόχο, τον τόπο και την ημερομηνία έναρξης των προβλεπόμενων ελέγχων, καθώς και για τα στοιχεία ταυτότητας και την ιδιότητα των ελεγκτών της.

Άρθρο 40

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 39, συνιστάται σώμα ειδικών ελεγκτών των αγορών οπωροκηπευτικών, απαρτιζόμενο από υπαλλήλους της Επιτροπής με τις κατάλληλες τεχνικές γνώσεις, προσόντα και πείρα για την άσκηση των καθηκόντων τους και ενδεχομένως από υπαλλήλους που διορίζονται μετά από αίτηση της Επιτροπής και με τη συγκατάθεση του ενδιαφερομένου κράτους μέλους, μεταξύ αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 3 προκειμένου να συμμετάσχουν σε ειδικές έρευνες.

2. Υπό την εποπτεία της Επιτροπής, το σώμα ειδικών ελεγκτών ασκεί τα ακόλουθα καθήκοντα:

- α) συμμετέχει στους ελέγχους που προβλέπονται και διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών
- β) διενεργεί, με πρωτοβουλία της Επιτροπής, τους ελέγχους που αναφέρονται στο άρθρο 39 στους οποίους καλούνται να συμμετάσχουν οι υπάλληλοι του ενδιαφερομένου κράτους μέλους
- γ) αξιολογεί τους εφαρμοζόμενους εθνικούς μηχανισμούς ελέγχου, τις εφαρμοζόμενες διαδικασίες, καθώς και τα λαμβανόμενα αποτελέσματα
- δ) ενημερώνεται όσον αφορά το σύνολο των νομοθετικών και άλλων μέτρων που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές για τη βελτίωση της εφαρμογής των κοινοτικών ρυθμίσεων στον τομέα των οπωροκηπευτικών
- ε) αναπτύσσει τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών των κρατών μελών με σκο-

πό την ομοιόμορφη εφαρμογή των ρυθμίσεων στον τομέα των οπωροκηπευτικών και τη διευκόλυνση της κυκλοφορίας των προϊόντων του τομέα.

3. Για τους ελέγχους κατ'εφαρμογή της παραγράφου 2 στοιχείο β), η Επιτροπή προειδοποιεί εγκαίρως την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους όπου θα πραγματοποιηθεί ο έλεγχος.

4. Η Επιτροπή ορίζει η ίδια τους τόπους στους οποίους πρέπει να διενεργηθούν οι έλεγχοί της και καθορίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τις πρακτικές λεπτομέρειες.

Άρθρο 41

1. Οι έλεγχοι, δυνάμει του άρθρου 40 παράγραφος 2 στοιχείο β), διενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

Κατά τη διάρκεια των ελέγχων, οι ελεγκτές της Επιτροπής τηρούν τους επαγγελματικούς κανόνες και ήθη που επιβάλλονται στους υπαλλήλους των κρατών μελών καθώς και το επαγγελματικό απόρρητο.

2. Η Επιτροπή έρχεται καταλλήλως σε επαφή με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών για την από κοινού κατάρτιση προγραμμάτων ελέγχων. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή για να τη διευκολύνουν κατά την εκτέλεση του καθήκοντος αυτού.

3. Η Επιτροπή διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή του οικείου κράτους μέλους, το ταχύτερο δυνατό, ανακοίνωση σχετικά με τα αποτελέσματα των αποστολών ελέγχου. Στην ανακοίνωση αυτή αναφέρονται οι δυσκολίες που ανέκυψαν και οι παραβάσεις που διαπιστώθηκαν όσον αφορά τις αγορές οπωροκηπευτικών.

4. Το οικείο κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή, το ταχύτερο δυνατό, τα μέτρα που λαμβάνει προκειμένου να εξαλειφθούν οι εν λόγω δυσκολίες ή να παύσουν οι παραβάσεις.

Άρθρο 42

Κάθε παρατυπία που διαπιστώνεται κατά τη διάρκεια των ελέγχων η οποία μπορεί να έχει οικονομικές συνέπειες στο τμήμα «Εγγυήσεις» του ΕΓΤΠΕ αντιμετωπίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 595/91⁽¹⁾. Το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου διαπιστώθηκε η παρατυπία πρέπει να προβεί στη δήλωση που προβλέπεται στο άρθρο 3 αυτού του κανονισμού.

Κάθε παράλειψη κατά την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων από κράτος μέλος η οποία διαπιστώνεται κατά τους

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 595/91 του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 1991, περί των ανωμαλιών και της ανακτίσσης των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών στα πλαίσια της χρηματοδότησης της κοινής γεωργικής πολιτικής ως και της οργάνωσης ενός συστήματος πληροφορήσεως στον τομέα αυτό (ΕΕ αριθ. L 67 της 14. 3. 1991, σ. 11).

ελέγχους της Επιτροπής και μπορεί να έχει οικονομικές συνέπειες στο τμήμα «Εγγυήσεις» του ΕΓΤΠΕ αντιμετωπίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

ΤΙΤΛΟΣ VII

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 43

Με την επιφύλαξη αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, στην παραγωγή και την εμπορία των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 92, 93 και 94 της συνθήκης.

Άρθρο 44

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανακοινώνουν αμοιβαίως τα αναγκαία στοιχεία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού τα οποία καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46. Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται για τον καθορισμό των λεπτομερειών της ανακοίνωσης και της διάδοσης των στοιχείων.

2. Τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 περιλαμβάνουν, τουλάχιστον, πληροφορίες σχετικά με τις καλλιεργούμενες εκτάσεις και τις συγκομιζόμενες ποσότητες οι οποίες διατίθενται προς πώληση στο πλαίσιο του άρθρου 23, ανεξαρτήτως του εάν διατίθενται προς πώληση.

Οι πληροφορίες αυτές συλλέγονται:

- από τις οργανώσεις παραγωγών όσον αφορά τα μέλη τους, με την επιφύλαξη των άρθρων 11 και 19,
- από τις αρμόδιες υπηρεσίες των κρατών μελών όσον αφορά παραγωγούς οι οποίοι δεν είναι μέλη κανενός συλλογικού φορέα που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να αναθέτει αυτό το έργο εξ ολοκλήρου ή εν μέρει σε μία ή περισσότερες οργανώσεις παραγωγών.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την εξασφάλιση της συλλογής των στοιχείων της παραγράφου 2, της ακριβείας τους, της στατιστικής επεξεργασίας τους και της τακτικής ανακοίνωσής τους στην Επιτροπή. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κυρώσεις σε περίπτωση αδικαιολόγητων καθυστερήσεων ή συστηματικής αμέλειας όσον αφορά την ορθή εκτέλεση των εν λόγω καθηκόντων. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με αυτά τα μέτρα.

4. Η Επιτροπή ανακοινώνει τακτικά στα κράτη μέλη, με τον καταλληλότερο τρόπο, τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και τα συμπεράσματα που συνάγει από τα στοιχεία αυτά. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 46.

Άρθρο 45

Συνιστάται διαχειριστική επιτροπή οπωροκηπευτικών, στο εξής καλούμενη «επιτροπή», την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Άρθρο 46

1. Όταν γίνεται αναφορά στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η διαχειριστική επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στη διαχειριστική επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεων της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα τα οποία είναι αμέσως εφαρμογής.

β) Εάν όμως τα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η διαχειριστική επιτροπή, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει επί ένα μήνα, από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής, την εφαρμογή των μέτρων που αποφάσισε.

Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση μέσα σ' ένα μήνα.

Άρθρο 47

Η διαχειριστική επιτροπή δύναται να εξετάζει οποιοδήποτε άλλο θέμα της υποβάλλει ο πρόεδρος της, είτε με δική του πρωτοβουλία, είτε κατόπιν αιτήσεως αντιπροσώπου κράτους μέλους.

Άρθρο 48

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών και μη οικονομικών διοικητικών κυρώσεων, σε συνάρτηση με τις ανάγκες του ίδιου του τομέα, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 46.

Άρθρο 49

Ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμόζεται έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη, παραλλήλως και δεόντως, οι στόχοι των άρθρων 39 και 110 της συνθήκης.

Άρθρο 50

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για τον κολασμό παραβάσεων του παρόντος κανονισμού και για την πρόληψη και την καταστολή της απάτης.

Άρθρο 51

Οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη για την εφαρμογή ή κατ'εφαρμογή του παρόντος κανονισμού κοινοποιούνται στην Επιτροπή το αργότερο ένα μήνα μετά τη θέσπισή τους. Το ίδιο ισχύει και για τις τροποποιήσεις αυτών.

Άρθρο 52

1. Οι δαπάνες που συνδέονται με την καταβολή της κοινοτικής αποζημίωσης απόσυρσης και την κοινοτική χρηματοδότηση του επιχειρησιακού ταμείου, των ειδικών μέτρων που αναφέρονται στα άρθρα 17 και 53, 54 και 55, καθώς και των ελέγχων των εμπειρογνομόνων των κρατών μελών που τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής κατ'εφαρμογή του άρθρου 40 παράγραφος 1, θεωρούνται ως παρεμβάσεις για τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70.

2. Οι ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 14 και με το άρθρο 15 παράγραφος 6 τελευταίο εδάφιο συνιστούν κοινή δράση κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88 του Συμβουλίου⁽¹⁾ και καλύπτονται από τις προβλέψεις ετήσιων δαπανών που αναφέρονται στο άρθρο 31 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91⁽²⁾.

Στις ενισχύσεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό εφαρμόζεται το άρθρο 1 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91.

Η συνδρομή καταβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88⁽³⁾. Ωστόσο, η καταβολή

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 σχετικά με το ευρωπαϊκό γεωργικό ταμείο προσανατολισμού και εγγυήσεων, τμήμα «Προσανατολισμού» (ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1988, σ. 25): κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2085/93 (ΕΕ αριθ. L 193 της 31. 7. 1993, σ. 44).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2328/91 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων (ΕΕ αριθ. L 218 της 6. 8. 1991, σ. 1): κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2387/95 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 244 της 12. 10. 1995, σ. 50).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 όσον αφορά το συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1988, σ. 1): κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3193/94 (ΕΕ αριθ. L 337 της 24. 12. 1994, σ. 11).

του υπολοίπου ή η απόδοση, πλην των προϋποθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του εν λόγω άρθρου, βασιζονται:

- α) σε δήλωση δαπανών που πραγματοποιείται από τα κράτη μέλη κατά τη διάρκεια ενός ημερολογιακού έτους και
- β) σε έκθεση σχετική με την εκτέλεση των μέτρων του σχετικού ημερολογιακού έτους, η οποία καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 4 του εν λόγω κανονισμού.

που υποβάλλονται στην Επιτροπή πριν από την 1η Ιουλίου του επόμενου έτους.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου, μετά από διαβούλευση με την επιτροπή που αναφέρεται στο άρθρο 29 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4253/88.

4. Οι διατάξεις του τίτλου VI εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 4045/89 του Συμβουλίου⁽⁴⁾.

Άρθρο 53

Τα δικαιώματα που έχουν αποκτήσει οι οργανώσεις παραγωγών πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, κατ'εφαρμογή του άρθρου 14 του τίτλου ΙΙα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, διατηρούνται μέχρις εξαντήσεώς τους.

Άρθρο 54

1. Η Κοινότητα συμμετέχει μέχρι 50 % στη χρηματοδότηση δράσεων που αποσκοπούν στην ανάπτυξη και τη βελτίωση της κατανάλωσης και της χρησιμοποίησης των καρπών με κέλυφος στην Κοινότητα.

2. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 δράσεις έχουν ως στόχο:

- την ποιοτική βελτίωση των προϊόντων, ιδίως μέσω της εκπόνησης μελετών αγοράς, και την αναζήτηση νέων χρήσεων, συμπεριλαμβανομένων των μέσων για την προσαρμογή της παραγωγής στις χρήσεις αυτές,
- την τελειοποίηση νέων τρόπων συσκευασίας,
- την παροχή συμβουλών σχετικά με την εμπορική προώθηση στους διάφορους οικονομικούς παράγοντες του τομέα,
- τη διοργάνωση και τη συμμετοχή σε εκθέσεις και άλλες εμπορικές εκδηλώσεις.

3. Η Επιτροπή προσδιορίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 46, τις ως άνω δράσεις ή ορίζει νέες δράσεις.

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, περί των ελέγχων, εκ μέρους των κρατών μελών, των πράξεων που αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδότησης από το ευρωπαϊκό γεωργικό ταμείο προσανατολισμού και εγγυήσεων, τμήμα «Εγγυήσεων», (ΕΕ αριθ. L 388 της 30. 12. 1989, σ. 18): κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3235/94 (ΕΕ αριθ. L 338 της 28. 12. 1994, σ. 16).

Άρθρο 55

Για τα φουντούκια συγκομιδής της περιόδου εμπορίας 1997/98, 1998/99 και 1999/2000 χορηγείται ενίσχυση 15 Ecu/100 kg στις οργανώσεις παραγωγών που είναι αναγνωρισμένες δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 ή δυνάμει του παρόντος κανονισμού, οι οποίες θα εφαρμόσουν σχέδιο βελτίωσης της ποιότητας κατά την έννοια του άρθρου 14 δ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 ή επιχειρησιακό πρόγραμμα κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού το έτος 1997.

Άρθρο 56

Το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2000, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση για τη λειτουργία του παρόντος κανονισμού συνοδευόμενη, ενδεχομένως, και από τις προτεινόμενες προτάσεις.

Άρθρο 57

Τα τυχόν μέτρα για τη διευκόλυνση της μετάβασης από το προηγούμενο καθεστώς στο καθεστώς του παρόντος κανονισμού λαμβάνονται με τη διαδικασία του άρθρου 46.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 28 Οκτωβρίου 1996.

Άρθρο 58

1. Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από 1ης Ιανουαρίου 1997. Ωστόσο, ο τίτλος IV εφαρμόζεται, για καθένα από τα προϊόντα του παραρτήματος I, μόνον από την έναρξη της περιόδου εμπορίας 1997/98.

2. Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, (ΕΟΚ) αριθ. 3285/83, (ΕΟΚ) αριθ. 1319/85, (ΕΟΚ) αριθ. 2240/88, (ΕΟΚ) αριθ. 1121/89 και (ΕΟΚ) αριθ. 1198/90 καταργούνται την ημερομηνία έναρξης ισχύος των αντίστοιχων διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

Οι αναφορές στους προαναφερόμενους κανονισμούς θεωρούνται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό και πρέπει να διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που παρατίθεται στο παράρτημα VI.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

I. YATES

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Προϊόντα προοριζόμενα να παραδοθούν νωπά στον καταναλωτή και υποκείμενα σε πρότυπα

Βερίκοκα	Φράουλες
Εσπεριδοειδή	Φασολάκια
Αμύγδαλα	Ακτινίδια
Αγκινάρες	Μαρούλια
Σπαράγγια	Κατσαρά και πλατύφυλλα (σκαρόλες) αντίδια
Αβοκάντο	Πεπόνια
Μελιτζάνες	Φουντούκια
Σκόρδα	Καρύδια
Καρότα	Κρεμμύδια
Σέλινα με νευρώσεις	Καρπούζια
Κεράσια	Ροδάκινα
Ραδίκια Witloof	Πράσα
Κουνουπίδια	Μπιζέλια προς αφαίρεση του λοβού
Κεφαλωτά λάχανα	Πιπεριές (γκυκιές)
Λαχανάκια Βρυξελλών	Μήλα και αχλάδια
Αγγούρια	Δαμάσκηνα
Κολοκύθια	Επιτραπέζια σταφύλια
Σπανάκια	Τομάτες

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Προϊόντα για τα οποία είναι δυνατόν να χορηγείται η κοινοτική αποζημίωση απόσυρσης που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 3

Κουνουπίδια
Τομάτες
Μελιτζάνες
Βερίκοκα
Ροδάκινα
Νεκταρίνια (συμπεριλαμβανομένων των brugnonns)
Λεμόνια
Αχλάδια (εκτός των αχλαδιών για την παρασκευή απίτη)
Επιτραπέζια σταφύλια
Μήλα (εκτός των μήλων για την παρασκευή μηλίτη)
Satsumas
Μανταρίνια
Κλημεντίνια
Πορτοκάλια
Πεπόνια
Καρπούζια

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Περιοριστικός κατάλογος των εφαρμοζομένων από τις οργανώσεις παραγωγών κανόνων οι οποίοι μπορούν να επεκταθούν στους παραγωγούς μη μέλη δυνάμει του άρθρου 18 παράγραφος 1

1. *Κανόνες παροχής πληροφοριών σχετικά με την παραγωγή*
 - α) δήλωση των προθέσεων καλλιέργειας ανά προϊόν και ενδεχομένως ανά ποικιλία
 - β) ανακοίνωση της θέσης σε καλλιέργεια
 - γ) δήλωση των συνολικών καλλιεργουμένων εκτάσεων, με κατανομή των εκτάσεων αυτών ανά προϊόν και, εφόσον είναι δυνατό, ανά ποικιλία
 - δ) δήλωση των προβλεπόμενων ποσοτήτων σε τόνους και των πιθανών ημερομηνιών συγκομιδής ανά προϊόν και, εφόσον είναι δυνατό, ανά ποικιλία
 - ε) περιοδική δήλωση των συγκομιζόμενων ποσοτήτων ή των διαθέσιμων αποθεμάτων ανά ποικιλία
 - στ) ενημέρωση σχετικά με τη δυναμικότητα αποθεματοποίησης.
2. *Κανόνες παραγωγής*
 - α) τήρηση της επιλογής σπόρων που πρέπει να χρησιμοποιηθούν ανάλογα με τον προβλεπόμενο προορισμό του προϊόντος: αγορά νωπών προϊόντων ή βιομηχανική μεταποίηση
 - β) τήρηση των προδιαγραφών όσον αφορά το αραίωμα των οπωρώνων.
3. *Κανόνες εμπορίας*
 - α) τήρηση των ημερομηνιών που προβλέπονται για την έναρξη της συγκομιδής και τήρησης της κλιμάκωσης της εμπορίας
 - β) τήρηση των κριτηρίων ποιότητας και μεγέθους
 - γ) τήρηση των κανόνων σχετικά με την προετοιμασία, τον τρόπο παρουσίασης, τη συσκευασία και τη σήμανση στο πρώτο στάδιο της διάθεσης στην αγορά
 - δ) ένδειξη της καταγωγής του προϊόντος.
4. *Κανόνες προστασίας του περιβάλλοντος*
 - α) κανόνες σχετικά με τη χρησιμοποίηση λιπασμάτων
 - β) κανόνες σχετικά με τη χρησιμοποίηση φυτοϋγειονομικών προϊόντων και άλλων μεθόδων προστασίας των καλλιεργειών
 - γ) κανόνες σχετικά με τη μέγιστη περιεκτικότητα των οπωροκηπευτικών σε κατάλοιπα φυτοϋγειονομικών προϊόντων ή λιπασμάτων
 - δ) κανόνες σχετικά με την εξάλειψη των υποπροϊόντων και των χρησιμοποιηθέντων υλικών
 - ε) κανόνες σχετικά με την καταστροφή των προϊόντων που αποσύρονται από την αγορά.
5. *Κανόνες όσον αφορά την απόσυρση*

— κανόνες που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, υπό τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 25.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Συμφωνία των προϊόντων προς τα πρότυπα (άρθρο 7 και 8)

Τήρηση των όρων αναγνώρισης των οργανώσεων παραγωγών (άρθρο 12)

Θέση σε εφαρμογή του σχεδίου δράσης (άρθρο 13)

Εφαρμογή του σχεδίου αναγνώρισης και της χρησιμοποίησης των ενισχύσεων (άρθρο 14)

Λειτουργία του επιχειρησιακού ταμείου και του επιχειρησιακού προγράμματος και, ιδίως, συστηματικός έλεγχος της χρησιμοποίησης των κονδυλίων (άρθρο 15)

Τήρηση των όρων υπό τους οποίους πραγματοποιείται η επέκταση των κανόνων (άρθρο 18)

Τήρηση των όρων υπό τους οποίους λειτουργούν οι διεπαγγελματικές οργανώσεις και συμφωνίες, καθώς και η επέκταση των κανόνων (άρθρα 19, 20, 21)

Εργασίες απόσυρσης (άρθρο 23 και επόμενα)

Κανονικότητα της καταβολής της κοινοτικής αποζημίωσης απόσυρσης (άρθρο 29)

Διάθεση των προϊόντων που αποσύρονται από την αγορά (άρθρο 30)

Εφαρμογή των κανόνων σχετικά με το καθεστώς συναλλαγών με τις τρίτες χώρες (άρθρο 31 και επόμενα).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Κοινοτική αποζημίωση απόσυρσης

(Ecu/100 kg)

Περίοδοι εμπορίας	1997/98	1998/99	1999/2000	2000/2001	2001/2002	από το 2002
Κουνουπίδια	9,34	8,88	8,41	7,94	7,48	7,01
Τομάτες	6,44	6,12	5,80	5,47	5,15	4,83
Μήλα	10,69	10,32	9,94	9,56	9,18	8,81
Σταφύλια	10,69	10,15	9,62	9,08	8,55	8,02
Βερίκοκα	18,90	17,95	17,01	16,06	15,12	14,17
Νεκταρίνια	17,39	16,52	15,65	14,78	13,91	13,04
Ροδάκινα	14,65	13,92	13,18	12,45	11,72	10,99
Αχλάδια	10,18	9,82	9,46	9,10	8,75	8,39
Μελιτζάνες	5,29	5,02	4,76	4,49	4,23	3,97
Πεπόνια	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Καρπούζια	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Πορτοκάλια	14,33	14,26	14,20	14,13	14,07	14,00
Μανταρίνια	16,15	15,52	14,89	14,26	13,63	13,00
Κλημεντίνια	12,74	12,79	12,84	12,90	12,95	13,00
Satsumas	10,49	10,99	11,49	12,00	12,50	13,00
Λεμόνια	13,37	13,30	13,22	13,15	13,07	13,00

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Πίνακας αντιστοιχιών

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72	Παρών κανονισμός	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1α	Άρθρο 1α	Άρθρο 17	Άρθρο 28
Άρθρο 2	Άρθρο 2	Άρθρο 18	Άρθρο 29
Άρθρο 3	Άρθρο 3	Άρθρο 18α	Άρθρο 24
Άρθρο 4	—	Άρθρο 19	—
Άρθρο 5	Άρθρο 4	Άρθρο 19α	—
Άρθρο 6	Άρθρο 5	Άρθρο 19β	—
Άρθρο 7	Άρθρο 6	Άρθρο 19γ	—
Άρθρο 8	Άρθρο 7	Άρθρο 20	—
Άρθρο 9 και 11	Άρθρο 8	Άρθρο 21	Άρθρο 30
Άρθρο 10	Άρθρο 10	Άρθρο 22	Άρθρο 31
Άρθρο 12	Άρθρο 9	Άρθρο 23	Άρθρο 32
Άρθρο 13	Άρθρο 11	Άρθρο 24	Άρθρο 33
Άρθρο 13α	—	Άρθρο 25	Άρθρο 34
Άρθρο 13β	—	Άρθρο 26	Άρθρο 35
Άρθρο 14	Άρθρο 14	Άρθρο 27	Άρθρο 36
Άρθρο 14α	—	Άρθρο 31	Άρθρο 43
Άρθρο 14β	—	Άρθρο 32	Άρθρο 45
Άρθρο 14γ	—	Άρθρο 33	Άρθρο 46
Άρθρο 14δ	—	Άρθρο 34	Άρθρο 47
Άρθρο 14ε	Άρθρο 54	Άρθρο 35	—
Άρθρο 14στ	—	Άρθρο 36	Άρθρο 52
Άρθρο 14ζ	—	Άρθρο 36α	Άρθρο 52
Άρθρο 15	Άρθρο 23	Άρθρο 37	Άρθρο 49
Άρθρο 15α	—	Άρθρο 38	Άρθρο 44
Άρθρο 15β	Άρθρο 18	Άρθρο 40	—
Άρθρο 16	—	Άρθρο 41	Άρθρο 58
Άρθρο 16α	—	Άρθρο 42	Άρθρο 58
Άρθρο 16β	Άρθρο 27		

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2201/96 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 28ης Οκτωβρίου 1996****για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 43,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι εν γένει ο τομέας των οπωροκηπευτικών επηρεάζεται σημαντικά από διάφορους παράγοντες που πρέπει να λάβει υπόψη της η Κοινότητα με την αναθεώρηση των βασικών κανόνων της οργάνωσης αγοράς: ότι, σε ό,τι αφορά ορισμένα μεταποιημένα προϊόντα, πρέπει εξάλλου να λαμβάνεται υπόψη και η κατάσταση στις διεθνείς αγορές: ότι οι πολυάριθμες τροποποιήσεις της κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά μετά την αρχική της θέσπιση, επιβάλλουν τέλος, για λόγους σαφήνειας, την έκδοση νέου κανονισμού·
- (2) ότι ορισμένα μεταποιημένα προϊόντα έχουν ιδιαίτερη σημασία για τις μεσογειακές περιφέρειες της Κοινότητας όπου οι τιμές στην παραγωγή είναι αισθητά υψηλότερες των τιμών των τρίτων χωρών: ότι το καθεστώς ενίσχυσης στην παραγωγή που βασίζεται στη σύναψη συμβάσεων που εξασφαλίζουν τον τακτικό εφοδιασμό της βιομηχανίας έναντι καταβολής ελάχιστης τιμής στους παραγωγούς, όπως εφαρμόστηκε στο παρελθόν, είναι δοκιμασμένο και κρίνεται σκόπιμο να συνεχιστεί: ότι πρέπει, ωστόσο, παράλληλα με τα νωπά προϊόντα, να ενισχυθεί και ο ρόλος των οργανώσεων παραγωγών προκειμένου να εξασφαλισθεί η μεγαλύτερη συγκέντρωση της προσφοράς, η ορθολογικότερη διαχείριση αυτής και, τέλος, η διευκόλυνση του ελέγχου της τήρησης της ελάχιστης τιμής για τους παραγωγούς·
- (3) ότι, λόγω της σχέσης μεταξύ των τιμών των προϊόντων που προορίζονται να καταναλωθούν νωπά και προϊόντων που προορίζονται για μεταποίηση, πρέπει να προβλεφθεί ότι η ελάχιστη τιμή στον παραγωγό θα καθορίζεται λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης των τιμών αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών και της αναγκαιότητας διατήρησης της ενδεδειγμένης

ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων αγορών για τα νωπά προϊόντα·

- (4) ότι το ύψος της ενίσχυσης πρέπει να αντισταθμίζει τη διαφορά μεταξύ των τιμών που καταβάλλονται στους παραγωγούς στην Κοινότητα και των τιμών που καταβάλλονται στις τρίτες χώρες: ότι πρέπει, συνεπώς, να προβλεφθεί υπολογισμός που θα λαμβάνει υπόψη ακριβώς αυτή τη διαφορά και την επίπτωση της εξέλιξης της ελάχιστης τιμής, με την επιφύλαξη της εφαρμογής ορισμένων τεχνικών στοιχείων·
- (5) ότι, λόγω των σημαντικών διαθέσιμων σε πρώτες ύλες και λόγω της ελαστικότητας της μεταποιητικής ικανότητας, η χορήγηση ενίσχυσης στην παραγωγή μπορεί να επιφέρει, σε ορισμένες περιπτώσεις, σημαντική επέκταση της παραγωγής: ότι, για να προβλεφθούν οι δυσχέρειες οι οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν, στη διάθεση των προϊόντων, πρέπει να προβλεφθούν περιορισμοί στη χορήγηση της ενίσχυσης υπό τη μορφή, ανάλογα με τα προϊόντα, είτε ορίου εγγυήσεως, είτε καθεστώτος ποσοστώσεων·
- (6) ότι η κτηθείσα πείρα για τα μεταποιημένα προϊόντα με βάση την τομάτα οδηγεί στη θέσπιση ελαστικού καθεστώτος το οποίο αποσκοπεί στην αύξηση του δυναμισμού των επιχειρήσεων και της ανταγωνιστικότητας της κοινοτικής βιομηχανίας: ότι οι ποσοστώσεις ανά ομάδα προϊόντων και κράτος μέλος πρέπει να καθορίζονται κατ' αποκοπήν για τα δύο πρώτα έτη εφαρμογής του νέου καθεστώτος: ότι το ύψος της ενίσχυσης για τα συμπυκνωμένα προϊόντα και τα παραγώγα τους πρέπει να μειωθεί προκειμένου να αντισταθμιστεί η αύξηση των δαπανών που προκύπτει από την αύξηση των ποσοστώσεων του τοματοπολτού και των άλλων προϊόντων σε σχέση με το παλαιό καθεστώς·
- (7) ότι ο τομέας της σταφίδας παρουσιάζει ιδιαιτερότητες οι οποίες οδήγησαν στην εφαρμογή συστήματος ενίσχυσης βάσει της έκτασης εξειδικευμένης καλλιέργειας: ότι το σύστημα αυτό, καθώς επίσης και το σύστημα της μέγιστης εγγυημένης έκτασης που έχει ως στόχο να αποφευχθεί η υπέρμετρη επέκταση της καλλιέργειας σταφυλιών που προορίζονται να αποξηραθούν, πρέπει, όπως και στο παρελθόν, να εξακολουθήσουν να υπάγονται στον ίδιο κανονισμό·
- (8) ότι συνεχίζονται οι ενέργειες αναφύτευσης που αποσκοπούν στην καταπολέμηση της φυλλοξήρας: ότι, για να μη σταματήσει η αναφύτευση ενώ μένουν ακόμη σημαντικές εκτάσεις για να αναφτευθούν, πρέπει να διατηρηθεί το σύστημα ενίσχυσης προς τους παραγωγούς που αναφύτευουν τους αμπελώνες τους προκειμένου να καταπολεμήσουν τη φυλλοξήρα·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 52 της 21. 2. 1996, σ. 23.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 96 της 1. 4. 1996, σ. 276.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 82 της 19. 3. 1996, σ. 30.

- (9) ότι, για να διευκολυνθεί η διάθεση των μεταποιημένων προϊόντων και για να προσαρμοσθεί καλύτερα η ποιότητά τους στις απαιτήσεις της αγοράς, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα καθορισμού προτύπων ποιότητας·
- (10) ότι, για τους τομείς της σταφίδας και των ξερών σύκων, το σύστημα της αποθήκευσης στο τέλος της περιόδου εμπορίας, που περιορίζεται σε μια ορισμένη ποσότητα σταφίδας, πρέπει να διατηρηθεί με την επιφύλαξη ορισμένων προσαρμογών· ότι πρέπει να καθοριστούν τα επίπεδα των τιμών αγοράς για κάθε ένα από τα δύο αυτά προϊόντα λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων τους·
- (11) ότι πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα εφαρμογής ειδικών μέτρων για ορισμένους τομείς που αντιμετωπίζουν το διεθνή ανταγωνισμό, ενώ η παραγωγή τους έχει μεγάλη τοπική ή περιφερειακή σημασία· ότι τα μέτρα αυτά πρέπει να περιλαμβάνουν διαρθρωτικές βελτιώσεις που αποσκοπούν στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας και την προώθηση της χρησιμοποίησης των εν λόγω προϊόντων· ότι πρέπει να προβλεφθεί μια κατ' αποκοπήν μεταβατική ενίσχυση για τις εκτάσεις που καλλιεργούνται με σπαράγγια προς μεταποίηση, λόγω της κατάστασης που αντιμετωπίζει ο τομέας·
- (12) ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3290/94⁽¹⁾ θέσπισε τις προσαρμογές και τα μεταβατικά μέτρα που είναι αναγκαία στον τομέα της γεωργίας για την εφαρμογή των συμφωνιών που συνήφθησαν στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, ιδίως το νέο καθεστώς συναλλαγών με τις τρίτες χώρες στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά· ότι οι διατάξεις που περιέχονται στο παράρτημα XIV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3290/94 θα πρέπει να περιληφθούν και στον παρόντα κανονισμό· ότι, ωστόσο, για λόγους απλούστευσης πρέπει η εφαρμογή ορισμένων τεχνικών διατάξεων σχετικών με την ενδεχόμενη έλλειψη ζάχαρης να αποτελέσει αρμοδιότητα της Επιτροπής·
- (13) ότι η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς θα ετίθετο σε κίνδυνο από τη χορήγηση ορισμένων ενισχύσεων·
- ότι, επομένως, πρέπει να προβλεφθεί η εφαρμογή στον παρόντα τομέα των διατάξεων εκείνων της συνθήκης που επιτρέπουν την αξιολόγηση των ενισχύσεων που χορηγούν τα κράτη μέλη και την απαγόρευση όσων δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά·
- (14) ότι πρέπει να εφαρμοστούν στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽²⁾ προκειμένου να αποφευχθεί μια επανάληψη των προτύπων και των οργανισμών ελέγχου· ότι είναι επίσης αναγκαίο να προβλεφθούν κυρώσεις ώστε να εξασφαλισθεί η ομοιομορφία εφαρμογής του νέου καθεστώτος σε ολόκληρη την Κοινότητα·
- (15) ότι η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά πρέπει να λάβει υπόψη της, παράλληλα και καταλλήλως, τους στόχους των άρθρων 39 και 110 της συνθήκης·
- (16) ότι για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού πρέπει να προβλεφθεί διαδικασία στενής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στο πλαίσιο επιτροπής διαχείρισης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζεται κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά.
2. Η κοινή οργάνωση διέπει τα ακόλουθα προϊόντα:

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των προϊόντων
α) ex 0710	Λαχανικά, άβραστα ή βρασμένα στο νερό ή στον ατμό, κατεψυγμένα, πλην του γλυκού αραβόσιτου της διάκρισης 0710 40 00, των ελιών της διάκρισης 0710 80 10 και των πιπεριών, του γένους <i>Capsicum</i> ή του γένους <i>Pimenta</i> της διάκρισης 0710 80 59
ex 0711	Λαχανικά διατηρημένα προσωρινά (με τη βοήθεια διοξειδίου του θείου ή σε άλμη ή σε θειωμένο νερό ή σε νερό στο οποίο έχουν προστεθεί άλλες ουσίες που χρησιμοποιούνται για να εξασφαλισθεί προσωρινά η διατήρησή τους), αλλά ακατάλληλα για διατροφή στην κατάσταση που βρίσκονται πλην των ελιών της διάκρισης 0711 20, των πιπεριών του γένους <i>Capsicum</i> ή του γένους <i>Pimenta</i> της διάκρισης 0711 90 10 και του γλυκού αραβόσιτου της διάκρισης 0711 90 30

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1193/96 (ΕΕ αριθ. L 161 της 29. 6. 1996, σ. 1).

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των προϊόντων
ex 0712	Λαχανικά ξερά, έστω και κομμένα σε τεμάχια ή σε φέτες και τριμμένα ή σε σκόνη αλλά όχι αλλιώς παρασκευασμένα, εκτός από τις πατάτες που υπάγονται στη διάκριση ex 0712 90 05, αφυδατωμένα με τεχνητή ξήρανση και σε θερμότητα, ακατάλληλα για κατανάλωση στην κατάσταση που είναι, πλην του γλυκού αραβόσιτου της διάκρισης ex 0712 90 11 και 0712 90 19 και των ελιών που υπάγονται στη διάκριση ex 0712 90 90
0804 20 90	Ξερά σύκα
0806 20	Σταφίδα
ex 0811	Καρποί και φρούτα άψητα ή ψημένα στον ατμό ή βρασμένα στο νερό, διατηρημένα στην κατάψυξη χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, εκτός από τις κατεψυγμένες μπανάνες που υπάγονται στη διάκριση ex 0811 90 95
ex 0812	Καρποί και φρούτα προσωρινά διατηρημένα (π.χ. με τη βοήθεια διοξειδίου του θείου ή σε άλμη ή σε θειωμένο νερό ή σε νερό στο οποίο έχουν προστεθεί άλλες ουσίες που χρησιμεύουν για να εξασφαλισθεί προσωρινά η διατήρησή τους) αλλά ακατάλληλα για διατροφή στην κατάσταση που βρίσκονται εκτός από τις μπανάνες που έχουν διατηρηθεί προσωρινώς και υπάγονται στη διάκριση ex 0812 90 95
ex 0813	Καρποί και φρούτα αποξηραμένα άλλα από εκείνα των κλάσεων 0801 έως και 0806· μείγματα αποξηραμένων φρούτων και καρπών ή καρπών με κέλυφος του παρόντος κεφαλαίου, εκτός των μειγμάτων που αποτελούνται αποκλειστικά από καρπούς με κέλυφος των κλάσεων 0801 και 0802 που υπάγονται στις διακρίσεις 0813 50 31 και 0813 50 39
0814 00 00	Φλούδες εσπεριδοειδών και πεπονιών (στις οποίες περιλαμβάνονται και φλούδες καρπουζιών), νωπές, κατεψυγμένες, προσωρινά διατηρημένες σε άλμη, σε θειωμένο νερό ή σε νερό στο οποίο έχουν προστεθεί άλλες ουσίες που χρησιμεύουν για τα εξασφαλισθεί προσωρινά η διατήρησή τους ή και αποξηραμένες
0904 20 10	Γλυκοπιπεριές ή αποξηραμένες πιπεριές μη θρυμματισμένες ούτε σε σκόνη
β) ex 0811	Καρποί και φρούτα άψητα ή ψημένα στον ατμό ή βρασμένα στο νερό, κατεψυγμένα, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών
1302 20	Πηκτικές ύλες και πηκτινικές ενώσεις
ex 2001	Λαχανικά, φρούτα και καρποί και άλλα βρώσιμα μέρη φυτών, παρασκευασμένα ή διατηρημένα με ξύδι ή οξικό οξύ πλην των εξής: — Καρποί του γένους <i>Capsicum</i> άλλοι από τις γλυκοπιπεριές ή τις πιπεριές, της διάκρισης 2001 90 20 — Γλυκός αραβόσιτος (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>), της διάκρισης 2001 90 30 — Ίγναμα (κόδονι της διοσκουρέας), γλυκοπατάτες και παρόμοια βρώσιμα φυτά περιεκτικότητας αμύλου κατά βάρος ίσης ή μεγαλύτερης του 5%, της διάκρισης 2001 90 40 — Καρδιές φοινίκων που υπάγονται στη διάκριση 2001 90 60 — Ελιές που υπάγονται στη διάκριση 2001 90 65 — Αμπελόφυλλα, φύτρα λυκίσκου και άλλα βρώσιμα μέρη φυτών που υπάγονται στη διάκριση ex 2001 90 96
2002	Τομάτες παρασκευασμένες ή διατηρημένες χωρίς ξύδι ή οξικό οξύ
2003	Μανιτάρια και τρούφες, παρασκευασμένα ή διατηρημένα αλλιώς παρά με ξύδι ή οξικό οξύ
ex 2004	Άλλα λαχανικά παρασκευασμένα ή διατηρημένα αλλιώς παρά με ξύδι ή οξικό οξύ, κατεψυγμένα, εξαρουμένων των προϊόντων της κλάσης 2006, πλην του γλυκού αραβόσιτου (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) της διάκρισης 2004 90 10, των ελιών που υπάγονται στη διάκριση ex 2004 90 30 και των γεωμήλων των παρασκευασμένων ή διατηρημένων υπό μορφή αλεύρων, σιμιγδαλιών ή νιφάδων της διάκρισης 2004 10 91
ex 2005	Άλλα λαχανικά παρασκευασμένα ή διατηρημένα χωρίς ξύδι ή οξικό οξύ μη κατεψυγμένα, εξαρουμένων των προϊόντων της κλάσης 2006, εκτός από τις ελιές της διάκρισης 2005 70, του γλυκού αραβόσιτου (<i>Zea mays</i> var. <i>saccharata</i>) της διάκρισης 2005 80 00 των καρπών του γένους <i>Capsicum</i> εκτός από τις γλυκοπιπεριές της διάκρισης 2005 90 10 και των γεωμήλων, παρασκευασμένων ή διατηρημένων με τη μορφή αλεύρων, σιμιγδαλιών ή νιφάδων της διάκρισης 2005 20 10

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των προϊόντων
ex 2006 00	Καρποί και φρούτα, φλούδες καρπών και φρούτων και άλλα βρώσιμα μέρη ζαχαρόπηκτα (στραγγισμένα, με σιελή ή κρυσταλλική εμφάνιση) εκτός από τις ζαχαρόπηκτες μπανάνες που υπάγονται στις διακρίσεις ex 2006 00 38 και ex 2006 00 99
ex 2007	Γλυκά κουταλιού, ζελέδες, μαρμελάδες, πολτοί και πάστες καρπών και φρούτων, που παίρνονται από βράσιμο, με ή χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, με εξαίρεση: — Παρασκευάσματα ομογενοποιημένα μπανάνας της διάκρισης ex 2007 10 — Γλυκά κουταλιού, ζελέδες, μαρμελάδες, πολτοί και πάστες μπανάνας των διακρίσεων ex 2007 99 39, ex 2007 99 90 και ex 2007 99 98
ex 2008	Καρποί και φρούτα και άλλα βρώσιμα μέρη φυτών, αλλιώς παρασκευασμένα ή διατηρημένα, με ή χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών ή αλκοόλης, που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού, με εξαίρεση: — Βούτυρο αράδικων φιστικιών, της διάκρισης 2008 11 10 — Καρδιές φοινίκων, της διάκρισης 2008 91 00 — Αραβόσιτος, της διάκρισης 2008 99 85 — Ίγνια (κόνδυλοι της διοσκουρέας), γλυκοπατάτες και παρόμοια βρώσιμα μέρη φυτών, περιεκτικότητας κατά βάρος σε άμυλα κάθε είδους ίσης ή ανώτερης του 5 %, της διάκρισης 2008 99 91 — Αμπελόφυλλα, φύτρα λυκίσκου και λοιπά παρόμοια βρώσιμα μέρη φυτών που υπάγονται στη διάκριση ex 2008 99 99 — Μείγματα μπανάνας αλλιώς παρασκευασμένης ή διατηρημένης, των διακρίσεων ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 και ex 2008 99 98 — Μπανάνες αλλιώς παρασκευασμένες ή διατηρημένες, των διακρίσεων ex 2008 99 49, ex 2008 99 68 και ex 2008 99 99
ex 2009	Χυμοί φρούτων ή λαχανικών, που δεν έχουν υποστεί ζύμωση, χωρίς προσθήκη αλκοόλης, με ή χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, στους οποίους δεν περιλαμβάνεται ο μούστος σταφυλιών της διάκρισης 2009 60 και ο χυμός μπανάνας της διάκρισης 2009 80

3. Οι περίοδοι εμπορίας των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 καθορίζονται ενδεχομένως με τη διαδικασία του άρθρου 29.

ρισθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και, αφετέρου, από τους μεταποιητές.

Ωστόσο, κατά τις πέντε περιόδους εμπορίας που έπονται της έναρξης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, οι συμβάσεις είναι δυνατόν να συνάπτονται επίσης και μεταξύ μεταποιητών και μεμονωμένων παραγωγών για ποσότητα που δεν υπερβαίνει αντίστοιχα, για καθεμία από τις περιόδους εμπορίας, το 75, 65, 55, 40 και 25 % της ποσότητας που γεννά δικαίωμα ενίσχυσης στην παραγωγή.

Οι προαναφερθείσες οργανώσεις παραγωγών εφαρμόζουν το παρόν άρθρο στους κατόχους εκμετάλλευσης που δεν έχουν ενταχθεί σε κανέναν από τους συλλογικούς φορείς που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96, οι οποίοι δεσμεύονται να θέσουν σε εμπορία μέσω αυτών το σύνολο της παραγωγής τους που προορίζεται για την παρασκευή των προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι και συμμετέχουν στις συνολικές δαπάνες διαχείρισης του εν λόγω καθεστώτος, τις οποίες διενεργεί η οργάνωση.

Οι συμβάσεις πρέπει να υπογράφονται πριν την έναρξη της περιόδου εμπορίας.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Καθεστώς ενίσχυσεων

Άρθρο 2

1. Εφαρμόζεται καθεστώς ενίσχυσης στην παραγωγή των προϊόντων που εμφανίζονται στο παράρτημα Ι και λαμβάνονται από οπωροκηπευτικά συγκομισθέντα στην Κοινότητα.

2. Η ενίσχυση στην παραγωγή χορηγείται στον μεταποιητή που κατέβαλε στον παραγωγό, για την πρώτη ύλη, τιμή τουλάχιστον ίση με την ελάχιστη τιμή δυνάμει των συμβάσεων που συνάπτονται αφενός μεν από τις οργανώσεις των παραγωγών που έχουν αναγνωρισθεί ή έχουν προαναγνω-

Άρθρο 3

1. Η ελάχιστη τιμή που πρέπει να καταβάλλεται στον παραγωγό καθορίζεται βάσει:

- α) της ελάχιστης τιμής κατά την προηγούμενη περίοδο εμπορίας·
- β) της εξέλιξης των τιμών αγοράς των οπωροκηπευτικών·
- γ) της αναγκαιότητας να εξασφαλισθεί η ομαλή διάθεση του βασικού νωπού προϊόντος προς διάφορους προορισμούς, συμπεριλαμβανομένου και του εφοδιασμού της μεταποιητικής βιομηχανίας.

2. Η ελάχιστη τιμή καθορίζεται πριν την έναρξη κάθε περιόδου εμπορίας.

3. Η ελάχιστη τιμή καθώς και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 29.

Άρθρο 4

1. Η ενίσχυση στην παραγωγή δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη της διαφοράς μεταξύ της ελάχιστης τιμής που καταβάλλεται στον κοινοτικό παραγωγό και της τιμής της πρώτης ύλης των κυριότερων τρίτων χωρών παραγωγής και εξαγωγής.

2. Το ύψος της ενίσχυσης καθορίζεται κατά τρόπο που επιτρέπει τη διάθεση του κοινοτικού προϊόντος, εντός του ορίου που θέτει η παράγραφος 1. Για να καθορισθεί το ύψος της ενίσχυσης, με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 5, λαμβάνεται υπόψη κυρίως:

- α) η διαφορά μεταξύ του κόστους της πρώτης ύλης που σημειώνεται εντός της Κοινότητας και του κόστους της πρώτης ύλης των κυριότερων ανταγωνιστικών τρίτων χωρών·
- β) το ύψος ενίσχυσης που είχε καθορισθεί ή υπολογισθεί πριν τη μείωση της παραγράφου 10, εφόσον ισχύει, για την προηγούμενη περίοδο εμπορίας και
- γ) για τα προϊόντα για τα οποία η κοινοτική παραγωγή αποτελεί ουσιαστικό τμήμα της αγοράς, η εξέλιξη του όγκου των εξωτερικών συναλλαγών και των τιμών τους, όταν το τελευταίο αυτό κριτήριο οδηγεί σε μείωση του ύψους της ενίσχυσης.

3. Η ενίσχυση καθορίζεται σε συνάρτηση με το καθαρό βάρος του μεταποιημένου προϊόντος. Οι συντελεστές που εκφράζουν τη σχέση μεταξύ του βάρους της χρησιμοποιηθείσας πρώτης ύλης και του καθαρού βάρους του μεταποιημένου προϊόντος καθορίζονται κατ' αποκοπή και ενημερώνονται τακτικά βάσει της κτηθείσας πείρας.

4. Η ενίσχυση καταβάλλεται στους μεταποιητές μόνο για τα μεταποιημένα προϊόντα που:

- α) λαμβάνονται από πρώτη ύλη συγκομισθείσα στην Κοινότητα, για την οποία ο ενδιαφερόμενος κατέβαλε τουλάχιστον την ελάχιστη τιμή που αναφέρεται στο άρθρο 3·

β) ανταποκρίνονται στις ελάχιστες κοινοτικές απαιτήσεις ποιότητας.

5. Η τιμή της πρώτης ύλης των κυριότερων ανταγωνιστικών τρίτων χωρών καθορίζεται κυρίως βάσει των τιμών που εφαρμόζονται στο στάδιο της εξόδου από τη γεωργική εκμετάλλευση για τα νωπά προϊόντα συγκρίσιμης ποιότητας που χρησιμοποιήθηκαν για τη μεταποίηση, σταθμισμένων σε συνάρτηση με τις ποσότητες των τελικών προϊόντων που εξάγονται από τις εν λόγω τρίτες χώρες.

6. Για τα προϊόντα για τα οποία η κοινοτική παραγωγή αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 50 % της αγοράς της κοινοτικής κατανάλωσης, η εξέλιξη των τιμών και του όγκου εισαγωγών και εξαγωγών εκτιμάται βάσει των δεδομένων του ημερολογιακού έτους που προηγείται της έναρξης της περιόδου εμπορίας, σε σχέση με τα δεδομένα του προηγούμενου ημερολογιακού έτους.

7. Όσον αφορά τα μεταποιημένα προϊόντα με βάση την τομάτα, η ενίσχυση στην παραγωγή υπολογίζεται για:

- α) τον τοματοπολτό που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 2002 90·
- β) τις ολόκληρες αποφλοιωμένες τομάτες που λαμβάνονται από την ποικιλία San Marzano ή παρόμοιες ποικιλίες και υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2002 10·
- γ) τις ολόκληρες αποφλοιωμένες τομάτες που παράγονται από την ποικιλία Roma ή παρόμοιες ποικιλίες και υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2002 10·
- δ) το χυμό τομάτας που υπάγεται στον κωδικό ΣΟ 2009 50.

8. Η ενίσχυση στην παραγωγή για τα λοιπά μεταποιημένα προϊόντα με βάση την τομάτα, προκύπτει από τα ποσά που καθορίζονται, αντιστοίχως, είτε για τον τοματοπολτό, λαμβανομένης υπόψη κυρίως της περιεκτικότητάς του σε ξηρό εκχύλισμα, είτε για τις ολόκληρες αποφλοιωμένες τομάτες που λαμβάνονται από την ποικιλία Roma ή παρόμοιες ποικιλίες, λαμβανομένων υπόψη κυρίως των εμπορικών χαρακτηριστικών των προϊόντων.

9. Η Επιτροπή καθορίζει, με τη διαδικασία του άρθρου 29, πριν από την έναρξη κάθε περιόδου εμπορίας, το ύψος της ενίσχυσης. Σύμφωνα με την ίδια διαδικασία, η Επιτροπή θεσπίζει και τους συντελεστές που αναφέρονται στην παράγραφο 3, τις ελάχιστες ποιοτικές απαιτήσεις καθώς επίσης και τις λοιπές λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

10. Για τα μεταποιημένα προϊόντα με βάση την τομάτα, οι συνολικές δαπάνες δεν πρέπει να υπερβαίνουν, για κάθε περίοδο εμπορίας, το πόσο που θα προέκυπτε αν οι γαλλικές και οι πορτογαλικές ποσοστώσεις τοματοπολτού για την περίοδο 1997/98 είχαν καθορισθεί ως εξής:

Γαλλία: 224 323 τόνοι.

Πορτογαλία: 670 451 τόνοι.

Προς τούτο, η ενίσχυση που καθορίζεται για τον τοματοπολτό και τα παράγωγά του βάσει της παραγράφου 9 μειούται κατά 5,37 %. Μετά τη λήξη της περιόδου καταβάλλεται ενδεχομένως συμπλήρωμα αν η αύξηση των γαλλικών και πορτογαλικών ποσοστώσεων δεν αξιοποιηθεί πλήρως.

Άρθρο 5

1. Στο πλαίσιο κάθε περιόδου εμπορίας και για τα κάτωθι προϊόντα καθορίζεται κατώτατο όριο εγγυήσεως για την Κοινότητα, του οποίου η υπέρβαση συνεπάγεται μείωση της ενίσχυσης στην παραγωγή. Το κατώτατο όριο καθορίζεται:

α) για τα ροδάκινα σε σιρόπι ή/και σε φυσικό χυμό φρούτων, στην ποσότητα των 582 000 τόνων, εκφραζόμενων σε καθαρό βάρος·

β) για τα αχλάδια Williams και Rocha σε σιρόπι ή/και σε φυσικό χυμό φρούτων, στην ποσότητα των 102 805 τόνων, εκφραζόμενων σε καθαρό βάρος.

2. Η υπέρβαση των ορίων που ορίζονται στην παράγραφο 1 εκτιμάται βάσει του μέσου όρου των ποσοτήτων που παρήχθησαν κατά τις τρεις περιόδους εμπορίας που προηγούνται της περιόδου για την οποία πρέπει να καθορισθεί η ενίσχυση. Όταν σημειώνεται υπέρβαση του κατωτάτου ορίου η ενίσχυση μειώνεται, για την επόμενη περίοδο, ανάλογα με τη διαπιστωθείσα υπέρβαση για το συγκεκριμένο προϊόν.

Άρθρο 6

1. Θεσπίζεται καθεστώς ποσοστώσεων για τη χορήγηση της ενίσχυσης στην παραγωγή των μεταποιημένων προϊόντων με βάση την τομάτα. Η ενίσχυση στην παραγωγή περιορίζεται σε ποσότητα μεταποιημένων προϊόντων που αντιστοιχεί σε ποσότητα 6 836 262 τόνων νωπής τομάτας.

2. Η ποσότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 κατανέμεται, ανά πενταετία, σε τρεις ομάδες προϊόντων, τον τοματοπολτό, τις ολόκληρες αποφλοιωμένες τομάτες σε κονσέρβα και τα λοιπά προϊόντα, σε συνάρτηση με το μέσο όρο των παραχθεισών ποσοτήτων και εφόσον έχει τηρηθεί η ελάχιστη τιμή κατά τη διάρκεια των πέντε περιόδων εμπορίας που προηγούνται εκείνης για την οποία πραγματοποιείται η κατανομή.

Ωστόσο, η κατανομή, στο πλαίσιο της περιόδου εμπορίας 1997/98 και των τεσσάρων επομένων περιόδων, πραγματοποιείται ως εξής:

— τοματοπολτός: 4 585 253 τόνοι,

— ολόκληρες αποφλοιωμένες τομάτες σε κονσέρβα: 1 336 119 τόνοι,

— λοιπά προϊόντα: 914 890 τόνοι.

3. Η ποσότητα νωπής τομάτας, που καθορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 για κάθε ομάδα προϊόντων, κατανέμεται κάθε χρόνο μεταξύ των κρατών μελών ανάλογα με το μέσο όρο των ποσοτήτων που παρήχθησαν και εφόσον τηρήθηκε η ελάχιστη τιμή κατά τις τρεις περιόδους εμπορίας που προηγούνται εκείνης κατά την οποία πραγματοποιείται η κατανομή.

Ωστόσο, η κατανομή για τις περιόδους εμπορίας 1997/98 και 1998/99 καθορίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ.

Για την περίοδο εμπορίας 1999/2000, η κατανομή πραγματοποιείται βάσει του μέσου όρου των ποσοτήτων που παρήχθησαν και για τις οποίες τηρήθηκε η ελάχιστη τιμή κατά τις περιόδους εμπορίας 1997/98 και 1998/99.

Μετά την περίοδο εμπορίας 1999/2000, καμία κατανομή βάσει της παρούσας παραγράφου δεν μπορεί να οδηγήσει σε διακύμανση, ανά κράτος μέλος και ομάδα προϊόντων, μεγαλύτερη του 10 % σε σχέση με τις ποσότητες που κατανεμήθηκαν κατά την προηγούμενη περίοδο. Όταν πραγματοποιείται κατανομή, σύμφωνα με την παράγραφο 2, το ποσοστό αυτό υπολογίζεται σε σχέση με τις ποσότητες της προηγούμενης περιόδου πολλαπλασιαζόμενες επί τους συντελεστές διακύμανσης που προκύπτουν, για κάθε ομάδα προϊόντων, από την εν λόγω κατανομή.

4. Τα κράτη μέλη διανέμουν, μεταξύ των μεταποιητικών επιχειρήσεων της επικρατείας τους, τις ποσότητες που τους έχουν κατανεμηθεί, ανάλογα με το μέσο όρο των παραχθεισών ποσοτήτων και εφόσον τηρήθηκε η ελάχιστη τιμή κατά τις τρεις περιόδους εμπορίας που προηγήθηκαν της περιόδου για την οποία πραγματοποιείται η κατανομή. Εξαιρείται η περίοδος 1996/97, η οποία δεν λαμβάνεται υπόψη.

Ωστόσο, για τις τρεις πρώτες κατανομές, στο πλαίσιο των περιόδων 1997/98, 1998/99 και 1999/2000, λαμβάνονται υπόψη, όσον αφορά τις περιόδους εμπορίας 1993/94, 1994/95 και 1995/96, οι ποσότητες που πράγματι παρήχθησαν.

5. Μετά την περίοδο εμπορίας 1999/2000, οι κατανομές που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 πραγματοποιούνται με τη διαδικασία του άρθρου 29. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία. Περιλαμβάνουν κυρίως τους κανόνες που ισχύουν για τις επιχειρήσεις που άρχισαν να λειτουργούν εδώ και τρία χρόνια τουλάχιστον, για τις νέες επιχειρήσεις και σε περίπτωση συγχώνευσης ή εκποίησης επιχειρήσεων.

Άρθρο 7

1. Χορηγείται ενίσχυση για την καλλιέργεια σταφυλιών προοριζόμενων για την παραγωγή σουλτανίνας, σταφίδας της ποικιλίας Moscatel και κορινθιακής σταφίδας.

Το ύψος της ενίσχυσης καθορίζεται ανά εκτάριο ειδικευμένης έκτασης που συγκομίζεται και αποτελεί συνάρτηση της μέσης απόδοσης ανά εκτάριο αυτής της έκτασης. Λαμβάνεται επίσης υπόψη:

α) η ανάγκη να εξασφαλισθεί η διατήρηση των εκτάσεων στις οποίες παραδοσιακά γίνονται τέτοιες καλλιέργειες·

β) η δυνατότητα διάθεσης της σταφίδας.

Το ύψος της ενίσχυσης δύναται να διαφοροποιηθεί ανάλογα με τις ποικιλίες σταφίδας και άλλους παράγοντες που ενδέχεται να επηρεάζουν τις αποδόσεις.

2. Θεσπίζεται, για κάθε περίοδο εμπορίας, μέγιστη κοινοτική εγγυημένη έκταση ίση με το μέσο όρο των καλλιεργημένων εκτάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, κατά τις περιόδους 1987/88, 1988/89 και 1989/90. Εάν οι συγκεκριμένες εκτάσεις σταφιδοπαραγωγής υπερβαίνουν τη μέγιστη εγγυημένη έκταση, το ύψος της ενίσχυσης μειώνεται για την περίοδο εμπορίας ανάλογα με τη διαπιστωθείσα υπέρβαση.

3. Η ενίσχυση καταβάλλεται όταν οι εκτάσεις έχουν συγκομισθεί και τα προϊόντα έχουν αποξηρανθεί για να μεταποιηθούν.

4. Οι παραγωγοί που αναφυτεύουν τους αμπελώνες τους για να καταπολεμήσουν τη φυλλοξήρα και δεν λαμβάνουν τις ενισχύσεις που προβλέπονται από τις διαρθρωτικές ενέργειες για την καταπολέμηση της φυλλοξήρας και καλύπτονται από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Προσανατολισμού, δικαιούνται, επί τρεις περιόδους εμπορίας, να λάβουν ενίσχυση που καθορίζεται λαμβανομένου υπόψη του ύψους της ενίσχυσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 καθώς επίσης και του ύψους της ενίσχυσης που χορηγείται στο πλαίσιο των ανωτέρω διαρθρωτικών ενεργειών. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 3.

5. Η Επιτροπή καθορίζει το ύψος της ενίσχυσης με τη διαδικασία του άρθρου 29, πριν από την έναρξη κάθε περιόδου εμπορίας. Σύμφωνα με την ίδια διαδικασία καθορίζει και τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, διαπιστώνει, ενδεχομένως, την υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης έκτασης και καθορίζει την ανάλογη μείωση του ύψους της ενίσχυσης.

Άρθρο 8

Με τη διαδικασία του άρθρου 29 δύνανται να καθορισθούν κοινά πρότυπα για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 και για τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι, τα οποία προορίζονται για ενδοκοινοτική κατανάλωση ή για εξαγωγή προς τρίτες χώρες.

Άρθρο 9

1. Οι οργανισμοί οι αναγνωρισμένοι από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, καλούμενοι στο εξής «οργανισμοί αποθεματοποίησης», αγοράζουν κατά τους δύο τελευταίους μήνες της περιόδου εμπορίας, τις ποσότητες σουλτανίνας, κορινθιακής σταφίδας και ξερών σύκων που παρήχθησαν στην Κοινότητα κατά τη συγκεκριμένη περίοδο, εφόσον τα προϊόντα ανταποκρίνονται στις ποιοτικές απαιτήσεις που απομένει να καθορισθούν.

Οι ποσότητες σουλτανίνας και κορινθιακής σταφίδας που αγοράζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 δεν δύνανται να υπερβαίνουν τους 27 370 τόνους.

2. Η τιμή αγοράς με την οποία οι οργανισμοί αποθεματοποίησης αγοράζουν τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ισούται:

- α) για τα ξερά σύκα, με την ελάχιστη τιμή που αντιστοιχεί στη χαμηλότερη ποιοτική κατηγορία, μειωμένη κατά 5 %·
- β) για τη σουλτανίνα και την κορινθιακή σταφίδα, με το επίπεδο της τιμής αγοράς που ισχύει για την περίοδο 1994/95, προσαρμοζόμενη κάθε χρόνο ανάλογα με την εξέλιξη της ελάχιστης τιμής εισαγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 13 ή, από το έτος 2000 και μετά, ανάλογα με το επίπεδο των παγκοσμίων τιμών.

3. Η διάθεση των προϊόντων που αγοράστηκαν από τους οργανισμούς αποθεματοποίησης πραγματοποιείται υπό συνθήκες διασφαλίζουσες την ισορροπία της αγοράς και την ισότιμη πρόσβαση των προϊόντων που πρόκειται να πωληθούν καθώς επίσης και την ίση μεταχείριση των αγοραστών.

Για τα προϊόντα που δεν μπορούν να διατεθούν υπό κανονικές συνθήκες, μπορούν να ληφθούν ειδικά μέτρα. Στην περίπτωση αυτή δύναται να απαιτηθεί η παροχή ειδικής εγγύησης για να διασφαλισθεί η εκτέλεση των ανειλημμένων υποχρεώσεων, ιδίως όσον αφορά τον προορισμό του προϊόντος. Η εγγύηση αυτή κατατίπτει, εν όλω ή εν μέρει, εάν οι δεσμεύσεις δεν εκτελεσθούν εν όλω ή εν μέρει.

4. Χορηγείται ενίσχυση αποθεματοποίησης στους οργανισμούς αποθεματοποίησης για τις ποσότητες προϊόντων που αγόρασαν και για την πραγματική διάρκεια αποθεματοποίησής τους. Ωστόσο, η ενίσχυση δεν καταβάλλεται πέραν των 18 μηνών που έπονται του τέλους της περιόδου εμπορίας κατά την οποία αγοράσθηκε το προϊόν.

5. Χορηγείται στον οργανισμό αποθεματοποίησης χρηματική αντιστάθμιση ίση με τη διαφορά μεταξύ της τιμής αγοράς που καταβλήθηκε από τον οργανισμό και της τιμής πώλησης. Αφαιρούνται τα ενδεχόμενα κέρδη από την απόκλιση μεταξύ τιμής αγοράς και τιμής πώλησης.

6. Για την εφαρμογή της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη εγκρίνουν τους οργανισμούς αποθεματοποίησης που παρέχουν τις κατάλληλες εγγυήσεις, αφενός μεν για να εξασφαλίσουν αποθεματοποίηση υπό καλές τεχνικές συνθήκες και, αφετέρου, για να διαχειρισθούν ικανοποιητικά τα προϊόντα που αγόρασαν.

Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται κυρίως να πραγματοποιούν την αποθεματοποίηση των αγορασθέντων προϊόντων σε ξεχωριστούς χώρους και να τηρούν για τα προϊόντα αυτά χωριστά λογιστικά βιβλία.

7. Η διάθεση προς πώληση των προϊόντων που αγοράστηκαν σύμφωνα με την παράγραφο 1, πραγματοποιείται είτε με διαγωνισμό είτε με πωλήσεις σε προκαθορισμένες τιμές.

Οι προσφορές λαμβάνονται υπόψη μόνον εφόσον έχει συσταθεί σχετική εγγύηση.

8. Η τιμή αγοράς που αναφέρεται στην παράγραφο 2 καθώς επίσης και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, ιδίως σε ό,τι αφορά την ενίσχυση στην αποθεματοποίηση, τη χρηματική αντιστάθμιση και την αγορά και πώληση των προϊόντων από τους οργανισμούς αποθεματοποίησης, ορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29.

Άρθρο 10

1. Για τα προϊόντα του άρθρου 1 παράγραφος 2 που έχουν μεγάλη οικονομική ή οικολογική, τοπική ή περιφερειακή σημασία, τα οποία αντιμετωπίζουν ιδίως έντονο διεθνή ανταγωνισμό, μπορούν να θεσπισθούν ειδικά μέτρα που αφορούν τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς τους και την προώθησή τους σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν κυρίως:

- α) ενέργειες που αφορούν τη βελτίωση της δυνατότητας μεταποίησης των συγκομισθέντων προϊόντων και την

ανάπτυξη των χαρακτηριστικών εκείνων που ανταποκρίνονται στις ανάγκες της μεταποιητικής βιομηχανίας·

- β) ενέργειες επιστημονικής και τεχνικής τελειοποίησης των νέων επιχειρησιακών μεθόδων με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας ή/και τη μείωση του κόστους παραγωγής των μεταποιηθέντων προϊόντων·
- γ) ενέργειες ανάπτυξης νέων προϊόντων ή/και νέων χρήσεων των μεταποιηθέντων προϊόντων·
- δ) την υλοποίηση οικονομικών μελετών και ερευνών αγοράς·
- ε) ενέργειες προώθησης της κατανάλωσης και χρήσης των συγκεκριμένων προϊόντων.

2. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 υλοποιούνται από οργανώσεις παραγωγών ή τις ενώσεις τους που έχουν αναγνωρισθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, σε συνεργασία με οργανώσεις που αντιπροσωπεύουν φορείς που ασκούν δραστηριότητες μεταποίησης ή/και εμπορίας του ή των προϊόντων του συγκεκριμένου τομέα.

3. Προκειμένου να διευκολυνθεί, στην περίπτωση των σπαργιών που προορίζονται για μεταποίηση, η λήψη ειδικών μέτρων βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας που αναφέρονται στην παράγραφο 1, χορηγείται δυνάμει του παρόντος άρθρου κατ' αποκοπήν ενίσχυση 500 Ecu ανά εκτάριο και για 9 000 εκτάρια κατ' ανώτατο όριο κατά τα τρία πρώτα έτη που έπονται της εφαρμογής αυτών των μέτρων.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου και ιδίως εκείνες που επιτρέπουν την εξασφάλιση της συμπληρωματικότητας και της συμβατότητας των προβλεπόμενων μέτρων, αφενός με τα μέτρα που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, και, αφετέρου, με τα μέτρα που χρηματοδοτούνται βάσει των άρθρων 2, 5 και 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88⁽¹⁾, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 29.

ΤΙΤΛΟΣ II

Συναλλαγές με τις τρίτες χώρες

Άρθρο 11

1. Για κάθε εισαγωγή στην Κοινότητα ή εξαγωγή από αυτήν των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 σχετικά με το ευρωπαϊκό γεωργικό ταμείο προσανατολισμού και εγγυήσεων, τμήμα Προσανατολισμού (ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1988, σ. 25)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2085/93 (ΕΕ αριθ. L 193 της 31. 7. 1993, σ. 44).

παράγραφος 2, είναι δυνατόν να τίθεται ως προϋπόθεση η υποβολή πιστοποιητικού εισαγωγής ή εξαγωγής.

Το πιστοποιητικό αυτό εκδίδεται από τα κράτη μέλη για κάθε ενδιαφερόμενο που υποβάλλει σχετική αίτηση, οποιoσδήποτε και αν είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα, με την επιφύλαξη των μέτρων εφαρμογής των άρθρων 15, 16, 17 και 18.

Τα πιστοποιητικά εισαγωγής και εξαγωγής ισχύουν για ολόκληρη την Κοινότητα. Η έκδοσή τους δύναται να υποκειται στη σύσταση εγγύησης που εξασφαλίζει ότι η εισαγωγή ή η εξαγωγή θα πραγματοποιηθεί εντός της περιόδου ισχύος του πιστοποιητικού. Πλην ανωτέρας βίας, η εγγύηση καταπίπτει εν όλω ή εν μέρει εάν η εν λόγω πράξη δεν πραγματοποιηθεί εμπροθέσμως ή πραγματοποιηθεί μόνο εν μέρει.

2. Η περίοδος ισχύος των πιστοποιητικών και οι λοιποί κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 29.

Άρθρο 12

1. Εφόσον ο παρών κανονισμός δεν ορίζει το αντίθετο, επί των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, εφαρμόζονται οι δασμολογικοί συντελεστές του κοινού δασμολογίου.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 29.

Άρθρο 13

1. Για τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II, ορίζεται για τις περιόδους εμπορίας 1997/98, 1998/99 και 1999/2000 ελάχιστη τιμή εισαγωγής λαμβανομένων υπόψη κυρίως:

- της τιμής «ελεύθερο στα σύνορα» κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα,
- των τιμών που ισχύουν στην παγκόσμια αγορά,
- της κατάστασης στην εσωτερική αγορά της Κοινότητας,
- της εξέλιξης των συναλλαγών με τις τρίτες χώρες.

Εάν δεν τηρηθεί η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή, επιβάλλεται, επιπλέον του δασμού, και αντισταθμιστικός φόρος που υπολογίζεται βάσει των τιμών στις κυριότερες τρίτες χώρες εφοδιασμού.

2. Η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή για τη σταφίδα ορίζεται πριν την έναρξη της περιόδου εμπορίας.

Ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή πρέπει να οριστεί για την κορινθιακή σταφίδα και για τις λοιπές σταφίδες. Για καθεμία από τις δύο αυτές ομάδες, η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή δύναται να καθορισθεί για τα προϊόντα σε άμεση συσκευασία καθαρού βάρους που απομένει να ορισθεί και για τα προϊόντα σε άμεση συσκευασία καθαρού βάρους μεγαλύτερου του εν λόγω βάρους.

3. Η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή για τα μεταποιημένα κεράσια ορίζεται πριν από την έναρξη της περιόδου εμπορίας. Η τιμή δύναται να καθορισθεί για τα προϊόντα σε άμεση συσκευασία ορισμένου καθαρού βάρους.

4. Η ελάχιστη τιμή που πρέπει να τηρείται για την εισαγωγή σταφίδας είναι η ισχύουσα την ημέρα εισαγωγής. Ο αντισταθμιστικός φόρος που πρέπει να εισπράττεται ενδεχομένως είναι εκείνος που ορίζεται την ίδια ημέρα.

5. Η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή που πρέπει να τηρείται για τα μεταποιημένα κεράσια είναι η ισχύουσα κατά την ημερομηνία αποδοχής της δήλωσης της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία.

6. Οι αντισταθμιστικοί φόροι για τη σταφίδα ορίζονται σε σχέση με κλίμακα τιμών κατά την εισαγωγή. Η διαφορά μεταξύ της ελάχιστης τιμής κατά την εισαγωγή και κάθε κλιμάκιο είναι:

- 1 % της ελάχιστης τιμής για το πρώτο κλιμάκιο,
- 3,6 και 9 % της ελάχιστης τιμής για το δεύτερο, τρίτο και τέταρτο κλιμάκιο αντίστοιχα.

Το πέμπτο κλιμάκιο καλύπτει όλες τις περιπτώσεις που η τιμή εισαγωγής είναι χαμηλότερη εκείνης που ισχύει στο τέταρτο κλιμάκιο.

Ο μέγιστος αντισταθμιστικός φόρος που πρέπει να καθορισθεί για τη σταφίδα δεν υπερβαίνει τη διαφορά μεταξύ της ελάχιστης τιμής και ποσού που καθορίζεται βάσει των καλύτερων τιμών που ισχύουν στην παγκόσμια αγορά για σημαντικές ποσότητες από τις πιο αντιπροσωπευτικές τρίτες χώρες.

7. Όταν η τιμή κατά την εισαγωγή μεταποιημένων κεραιών είναι χαμηλότερη της ελάχιστης τιμής για τα εν λόγω προϊόντα, εισπράττεται αντισταθμιστικός φόρος ίσος με τη διαφορά μεταξύ των δύο αυτών τιμών.

8. Η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή, το ύψος του αντισταθμιστικού φόρου και οι λοιπές λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29.

Άρθρο 14

1. Για να αποτραπούν ή για να εξαιρεθούν ζημιές στην κοινοτική αγορά, οι οποίες μπορεί να προκύψουν από τις εισαγωγές ορισμένων από τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, η εισαγωγή, με το δασμολογικό συντελεστή του κοινού δασμολογίου, ενός ή περισσοτέρων εξ' αυτών, προϋποθέτει την καταβολή πρόσθετου εισαγωγικού δασμού, εάν πληρούνται οι όροι που απορρέουν από το άρθρο 5 της γεωργικής συμφωνίας⁽¹⁾ η οποία έχει συναφθεί στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, εκτός εάν οι εισαγωγές δεν ενδέχεται να διαταράξουν την κοινοτική αγορά ή εάν τα αποτελέσματα θα ήταν δυοανάλογα σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο.

2. Οι τιμές ενεργοποίησης, κάτω από τις οποίες μπορεί να επιβάλλεται πρόσθετος εισαγωγικός δασμός, είναι εκεί-

νες που ανακοινώνονται από την Κοινότητα στην Παγκόσμια Οργάνωση Εμπορίου σύμφωνα με την προσφορά που κατέθεσε στο πλαίσιο των πολυμερών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης.

Οι ποσότητες ενεργοποίησης, των οποίων η υπέρβαση συνεπάγεται την επιβολή πρόσθετου εισαγωγικού δασμού καθορίζονται κυρίως βάσει των εισαγωγών στην Κοινότητα κατά τα τρία έτη που προηγούνται του έτους κατά το οποίο εμφανίζονται ή ενδέχεται να εμφανισθούν οι ζημιές που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Οι τιμές κατά την εισαγωγή που λαμβάνονται υπόψη για την επιβολή πρόσθετου εισαγωγικού δασμού καθορίζονται βάσει των τιμών εισαγωγής *cif* της συγκεκριμένης αποστολής.

Οι τιμές εισαγωγής *cif* επαληθεύονται για το σκοπό αυτό με βάση τις αντιπροσωπευτικές τιμές του εν λόγω προϊόντος στην παγκόσμια αγορά ή στην κοινοτική αγορά εισαγωγής του.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 29 και αφορούν κυρίως:

- α) τα προϊόντα στα οποία εφαρμόζονται πρόσθετοι εισαγωγικοί δασμοί σύμφωνα με το άρθρο 5 της γεωργικής συμφωνίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1·
- β) τα λοιπά κριτήρια εφαρμογής της παραγράφου 1 σύμφωνα με το άρθρο 5 της εν λόγω συμφωνίας.

Άρθρο 15

1. Το άνοιγμα και η διαχείριση των δασμολογικών ποσοστώσεων για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, που προκύπτουν από συμφωνίες συναφθείσες στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, διέπονται από τις ρυθμίσεις που θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 29.

2. Η διαχείριση των ποσοστώσεων δύναται να πραγματοποιηθεί με μια από τις ακόλουθες μεθόδους ή συνδυασμό αυτών:

- α) μέθοδος που βασίζεται στη χρονολογική σειρά υποβολής των αιτήσεων (σύμφωνα με την αρχή της «κατά προτεραιότητα εξυπηρέτησης του προηγηθέντος»·)
- β) μέθοδος κατανομής σε συνάρτηση με τις ποσότητες για τις οποίες έχουν υποβληθεί αιτήσεις (σύμφωνα με τη μέθοδο της «ταυτόχρονης εξέτασης»·)
- γ) μέθοδος που λαμβάνει υπόψη τα παραδοσιακά εμπορικά ρεύματα (σύμφωνα με τη μέθοδο «παλαιοί και νέοι πελάτες»·).

Δύνανται να εφαρμοσθούν και άλλες ενδεδειγμένες μέθοδοι χωρίς οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών.

3. Η μέθοδος διαχείρισης που θεσπίζεται λαμβάνει υπόψη, όπου αυτό κρίνεται κατάλληλο, τις ανάγκες εφοδιασμού της κοινοτικής αγοράς και την ανάγκη διαφύλαξης της ισορροπίας της. Μπορεί όμως να ακολουθήσει και τις

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 336 της 23. 12. 1994, σ. 22.

μεθόδους που εφαρμόστηκαν στο παρελθόν σχετικά με τις ποσοτώσεις και οι οποίες αντιστοιχούν σε εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που απορρέουν από συμφωνίες που έχουν συναφθεί στο πλαίσιο των εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης.

4. Οι λεπτομέρειες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 προβλέπουν το άνοιγμα ποσοτώσεων επί ετήσιας βάσης και σύμφωνα με ενδεδειγμένη κλιμάκωση, καθορίζουν την εφαρμοστέα μέθοδο διαχείρισης και περιλαμβάνουν, ενδεχομένως:

- α) τις διατάξεις που εγγνώνται τη φύση, την προέλευση και την καταγωγή του προϊόντος·
- β) τις διατάξεις σχετικά με την αναγνώριση του εγγράφου που επιτρέπει την εξακρίβωση των εγγυήσεων που αναφέρονται στο στοιχείο α) και
- γ) τις προϋποθέσεις έκδοσης και τη διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών εισαγωγής.

Άρθρο 16

1. Στο βαθμό που είναι αναγκαίο για να καταστεί δυνατή η εξαγωγή:

- α) οικονομικώς σημαντικών ποσοτήτων προϊόντων χωρίς προσθήκη ζάχαρης, τα οποία αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2·
- β) λευκής ζάχαρης και ακατέργαστης ζάχαρης που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 1701:
 - γλυκόξης και σιροπιού γλυκόξης που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99 και 1702 40 90,
 - ισογλυκόξης που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 και 1702 90 30, και
 - σιροπιών τεύτλων και σακχαροκάλαμων που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ ex 1702 90 99,

που χρησιμοποιούνται για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο β),

βάσει των τιμών των προϊόντων αυτών στο διεθνές εμπόριο και εντός των ορίων που προκύπτουν από τις συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης, η διαφορά μεταξύ των τιμών αυτών και των κοινοτικών τιμών μπορεί να καλυφθεί με επιστροφή κατά την εξαγωγή.

2. Η κατανομή των ποσοτήτων που δύνανται να εξαχθούν με επιστροφή ορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο ή οποία:

- α) είναι περισσότερο προσαρμοσμένη στη φύση του προϊόντος και την κατάσταση της συγκεκριμένης αγοράς, επιτρέποντας την πλέον αποτελεσματική χρησιμοποίηση των διαθέσιμων πόρων και λαμβάνοντας υπόψη την αποτελεσματικότητα και τη διάθροιση των εξαγωγών της Κοινότητας χωρίς διακρίσεις μεταξύ μικρών και μεγάλων φορέων·
- β) είναι, διοικητικώς, η λιγότερο επαχθής για τους συναλλασσομένους, λαμβανομένων υπόψη των διαχειριστικών απαιτήσεων·

γ) αποφεύγει οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ των ενδιαφερομένων φορέων.

3. Η επιστροφή είναι η ίδια για ολόκληρη την Κοινότητα.

Όταν η κατάσταση στο διεθνές εμπόριο ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών το καθιστούν αναγκαίο, η επιστροφή δίνεται, για ένα συγκεκριμένο προϊόν, να διαφοροποιηθεί ανάλογα με τον προορισμό του.

Οι επιστροφές καθορίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29. Ο καθορισμός αυτός γίνεται περιοδικά.

Οι περιοδικές επιστροφές δύνανται, εάν παραστεί ανάγκη, να τροποποιηθούν ενδιάμεσως από την Επιτροπή κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή ίδια πρωτοβουλία.

4. Η επιστροφή χορηγείται μόνο κατόπιν αιτήσεως και κατόπιν υποβολής του σχετικού πιστοποιητικού εξαγωγής.

5. Το ύψος της επιστροφής είναι το ισχύον την ημέρα υποβολής της αίτησης για έκδοση του πιστοποιητικού και, σε περίπτωση διαφοροποιημένης επιστροφής, το ποσό που εφαρμόζεται την ίδια ημέρα:

- α) στον τόπο προορισμού που αναγράφεται στο πιστοποιητικό, ή
- β) στον πραγματικό προορισμό, εάν αυτός είναι διαφορετικός του προορισμού που ορίζεται στο πιστοποιητικό. Στην περίπτωση αυτή, το ποσό αυτό δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό που ισχύει για τον τόπο προορισμού που αναφέρεται στο πιστοποιητικό.

Για να αποφευχθεί η κατάχρηση του περιθωρίου που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο, δύνανται να ληφθούν τα ενδεδειγμένα μέτρα.

6. Προβλέπεται δυνατότητα παρέκκλισης από τις παραγράφους 4 και 5 για τα προϊόντα που υπάγονται σε επιστροφές στο πλαίσιο ενεργειών σχετικών με την επισιτιστική βοήθεια, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 29.

7. Η τήρηση των ποσοτικών ορίων που απορρέουν από συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης, εξασφαλίζεται βάσει των πιστοποιητικών εξαγωγής που εκδίδονται στο πλαίσιο των περιόδων αναφοράς που προβλέπονται και ισχύουν για τα συγκεκριμένα προϊόντα.

Όσον αφορά την τήρηση των υποχρεώσεων από συμφωνίες που συνάπτονται στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, η ισχύς των πιστοποιητικών εξαγωγής δεν επηρεάζεται από τη λήξη μιας περιόδου αναφοράς.

8. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, περιλαμβανομένων των διατάξεων που αφορούν την ανακατανομή των εξαγωγικών ποσοτήτων που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί, θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 29.

Άρθρο 17

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στις επιστροφές που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α).

2. Για τον καθορισμό της επιστροφής, λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

α) κατάσταση και προοπτικές εξέλιξης:

- των τιμών των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά στην κοινοτική αγορά και των διαθέσιμων ποσοτήτων,
- των τιμών που ισχύουν στο διεθνές εμπόριο·

β) έξοδα εμπορίας και ελάχιστα έξοδα μεταφοράς από τις κοινοτικές αγορές μέχρι τα λιμάνια ή άλλους τόπους εξαγωγής της Κοινότητας, καθώς επίσης και έξοδα διακίνησης μέχρι τις χώρες προορισμού·

γ) οικονομική πλευρά των σχεδιαζομένων εξαγωγών·

δ) όρια που απορρέουν από τις συμφωνίες που συνήφθησαν σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης.

3. Οι τιμές στην κοινοτική αγορά για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α) καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη εκείνων που αποδεικνύονται πλέον ευνοϊκές για την εξαγωγή.

Οι τιμές στο διεθνές εμπόριο καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη:

α) των τιμών στις αγορές των τρίτων χωρών·

β) των πλέον ευνοϊκών τιμών κατά την εισαγωγή προϊόντων προελεύσεως τρίτων χωρών, που ισχύουν στις τρίτες χώρες προορισμού·

γ) των τιμών στην παραγωγή που διαπιστώνονται στις εξαγωγούς τρίτες χώρες·

δ) των τιμών προσφοράς στα σύνορα της Κοινότητας.

4. Η επιστροφή καταβάλλεται όταν προσκομίζεται η απόδειξη ότι τα προϊόντα:

- εξήχθησαν από την Κοινότητα,
- είναι κοινοτικής καταγωγής και
- στην περίπτωση διαφοροποιημένης επιστροφής, έφθασαν στον προορισμό που αναφέρεται στο πιστοποιητικό ή σε άλλο προορισμό για τον οποίο έχει καθορισθεί η επιστροφή, με την επιφύλαξη του άρθρου 16 παράγραφος 5 στοιχείο β). Ωστόσο, δύναται να προβλεφθούν παρεκκλίσεις του κανόνα αυτού σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29, υπό την επιφύλαξη προϋποθέσεων που απομένει να καθορισθούν, ώστε να παρέχονται ισοδύναμες εγγυήσεις.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 29.

Άρθρο 18

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στις επιστροφές που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β).

2. Το ύψος της επιστροφής ισούται:

- για την ακατέργαστη ζάχαρη, τη λευκή ζάχαρη και τα σιρόπια τεύτλων και σακχαροκάλαμων, με το ύψος της επιστροφής κατά την εξαγωγή των εν λόγω προϊόντων ως έχουν, που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα της ζάχαρης⁽¹⁾ και των μέτρων που ελήφθησαν για την εφαρμογή του,
- για την ισογλυκόζη, με το ύψος της επιστροφής για την εξαγωγή του εν λόγω προϊόντος ως έχει, που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 και σύμφωνα με τα μέτρα που ελήφθησαν για την εφαρμογή του,
- για τη γλυκόζη και το σιρόπι γλυκόζης με το ύψος της επιστροφής για την εξαγωγή των εν λόγω προϊόντων ως έχουν, όπως καθορίζεται για κάθε ένα από τα εν λόγω προϊόντα σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽²⁾ και σύμφωνα με τα μέτρα που ελήφθησαν για την εφαρμογή του.

3. Για να χορηγείται επιστροφή, τα μεταποιημένα προϊόντα πρέπει να συνοδεύονται κατά την εξαγωγή τους από δήλωση του αιτούντα στην οποία θα αναφέρονται οι ποσότητες ακατέργαστης ζάχαρης, λευκής ζάχαρης και σιροπιών τεύτλων και ζαχαροκάλαμων, ισογλυκόζης και γλυκόζης και σιροπιού γλυκόζης που χρησιμοποιήθηκαν στην παρασκευή τους.

Η ακρίβεια της δήλωσης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο υπόκειται στον έλεγχο των αρμοδίων αρχών του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.

4. Όταν η επιστροφή είναι ανεπαρκής για να καταστεί δυνατή η εξαγωγή των προϊόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο β), εφαρμόζονται στα εν λόγω προϊόντα, αντί των διατάξεων της εν λόγω παραγράφου, στοιχείο β), οι διατάξεις περί επιστροφής που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο α).

5. Η επιστροφή χορηγείται κατά την εξαγωγή των προϊόντων:

- α) που είναι κοινοτικής καταγωγής·
- β) που εισήχθησαν από τρίτες χώρες και που κατέβαλαν κατά την εισαγωγή τους, τους εισαγωγικούς δασμούς που αναφέρονται στο άρθρο 12, υπό την προϋπόθεση ότι ο εξαγωγέας προσκομίζει την απόδειξη:
 - της ταυτότητας του προϊόντος που πρόκειται να εξαχθεί με το προϊόν που εισήχθη προηγουμένως και

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1599/96 (ΕΕ αριθ. L 206 της 16. 8. 1996, σ. 43).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37).

- της είσπραξης των εισαγωγικών δασμών κατά την εισαγωγή του εν λόγω προϊόντος.

Στην περίπτωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β), η επιστροφή ισούται, για κάθε προϊόν, με το δασμό που εισπράχθηκε κατά την εισαγωγή, εάν αυτός είναι χαμηλότερος της ισχύουσας επιστροφής· εάν ο δασμός που εισπράττεται κατά την εισαγωγή είναι μεγαλύτερος της επιστροφής, ισχύει αυτή η τελευταία.

6. Η επιστροφή καταβάλλεται όταν αποδεικνύεται ότι τα προϊόντα:

- ανταποκρίνονται στη μια ή την άλλη από τις δύο περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 5,
- εξήχθησαν από την Κοινότητα και
- στην περίπτωση της διαφοροποιημένης επιστροφής, έφθασαν στον προορισμό που αναφέρεται στο πιστοποιητικό ή σε άλλο προορισμό για τον οποίο είχε καθορισθεί η επιστροφή, με την επιφύλαξη του άρθρου 16 παράγραφος 5 στοιχείο β). Ωστόσο, δύνανται να προβλεφθούν παρεκκλίσεις εκ του εν λόγω κανόνος σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29, υπό την επιφύλαξη όρων που απομένει να προσδιορισθούν, έτσι ώστε να παρέχονται ισοδύναμες εγγυήσεις.

7. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 29.

Άρθρο 19

1. Στο βαθμό που είναι αναγκαίο για την ορθή λειτουργία των κοινών οργανώσεων αγοράς των σιτηρών, της ζάχαρης και των οπωροκηπευτικών, το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, δύναται, σε ειδικές περιπτώσεις, να αποκλείσει εντελώς ή εν μέρει την προσφυγή στο καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή για:

- τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο β) και
- τα οπωροκηπευτικά που προορίζονται για την παρασκευή των προϊόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, εάν η κατάσταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 παρουσιασθεί εξαιρετικώς επείγουσα και εάν η κοινοτική αγορά έχει διαταραχθεί ή κινδυνεύει να διαταραχθεί από το καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή ίδια πρωτοβουλία, θεσπίζει τα αναγκαία μέτρα αμέσως εφαρμογής τα οποία ανακοινώνονται στο Συμβούλιο και τα κράτη μέλη. Η διάρκεια ισχύος αυτών δεν δύναται να υπερβεί τους έξι μήνες. Εάν η Επιτροπή ενεργεί κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, αποφασίζει εντός μιας εβδομάδας από την παραλαβή της αίτησης.

3. Κάθε κράτος μέλος δύναται να φέρει ενώπιον του Συμβουλίου την απόφαση της Επιτροπής, εντός προθεσμίας μιας εβδομάδας από την ημερομηνία ανακοίνωσής της. Το Συμβούλιο δύναται με ειδική πλειοψηφία να εγκρίνει,

να τροποποιήσει ή να καταργήσει την απόφαση της Επιτροπής. Εάν το Συμβούλιο δεν έχει λάβει απόφαση εντός τριών μηνών, η απόφαση της Επιτροπής θεωρείται καταργηθείσα.

Άρθρο 20

1. Εάν, δυνάμει του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81, εισπράττεται εισφορά μεγαλύτερη των 5 Ecu ανά 100 χιλιόγραμμα κατά την εξαγωγή λευκής ζάχαρης, δύναται να αποφασισθεί, με τη διαδικασία του άρθρου 26, η είσπραξη φόρου κατά την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και που περιέχουν τουλάχιστον 35 % ζάχαρης που έχει προστεθεί.

2. Το ύψος του φόρου κατά την εξαγωγή ορίζεται λαμβανομένων υπόψη:

- της φύσης του μεταποιημένου με βάση τα οπωροκηπευτικά προϊόντος, με προσθήκη ζάχαρης,
- της περιεκτικότητας του εν λόγω προϊόντος σε προστεθείσα ζάχαρη,
- της τιμής της λευκής ζάχαρης στην Κοινότητα και στην παγκόσμια αγορά,
- της εισφοράς κατά την εξαγωγή που ισχύει για τη λευκή ζάχαρη,
- των οικονομικών πλευρών της εφαρμογής του εν λόγω φόρου.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 29.

Άρθρο 21

1. Οι γενικοί κανόνες για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας και οι ειδικοί κανόνες για την εφαρμογή της ισχύουν για την κατάταξη των προϊόντων που υπάγονται στον παρόντα κανονισμό· η ονοματολογία του δασμολογίου που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνεται στο κοινό δασμολόγιο.

2. Εφόσον ο παρών κανονισμός ή διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει αυτού δεν ορίζουν το αντίθετο, απαγορεύεται κατά τις εισαγωγές προελεύσεως τρίτων χωρών:

- η είσπραξη οποιουδήποτε φόρου αποτελέσματος ισοδυνάμιου με τελωνειακό δασμό,
- η εφαρμογή οποιουδήποτε ποσοτικού περιορισμού ή μέτρου ισοδυνάμιου αποτελέσματος.

Άρθρο 22

1. Εάν στην Κοινότητα, η αγορά ενός ή περισσότερων προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 υφίσταται ή απειλείται να υποστεί, λόγω των εισαγωγών ή των εξαγωγών, σοβαρές διαταραχές που ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους του άρθρου 39 της συνθήκης, δύνανται να εφαρμοσθούν τα ενδεδειγμένα μέτρα στις

συναλλαγές με τρίτες χώρες έως ότου οι διαταραχές, ή η απειλή, εξαλειφθούν.

Το Συμβούλιο αποφασίζει, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και σύμφωνα με τη διαδικασία ψηφοφορίας που προβλέπεται στο άρθρο 43 παράγραφος 2 της συνθήκης, τους γενικούς κανόνες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου και καθορίζει τις περιπτώσεις και τα όρια εντός των οποίων τα κράτη μέλη δύνανται να λάβουν συντηρητικά μέτρα.

2. Εάν παρουσιασθεί η κατάσταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή ίδια πρωτοβουλία, θεσπίζει τα αναγκαία μέτρα τα οποία ανακοινώνονται στα κράτη μέλη και εφαρμόζονται αμέσως. Εάν κράτος μέλος της υποβάλει σχετική αίτηση η Επιτροπή αποφασίζει εντός τριών εργασίμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να φέρει ενώπιον του Συμβουλίου το μέτρο που έλαβε η Επιτροπή εντός προθεσμίας τριών εργασίμων ημερών από την ημέρα της ανακοίνωσής του. Το Συμβούλιο συνέρχεται αμέσως. Δύναται, με ειδική πλειοψηφία, να εγκρίνει να τροποποιήσει ή να καταργήσει το συγκεκριμένο μέτρο.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται τηρουμένων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 228 παράγραφος 2 της συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ III

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 23

Τα άρθρα 92, 93 και 94 της συνθήκης εφαρμόζονται για την παραγωγή και το εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 24

Οι διατάξεις του τίτλου VI περί εθνικών και κοινοτικών ελέγχων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 εφαρμόζονται στον έλεγχο της τήρησης της κοινοτικής νομοθεσίας όσον αφορά την αγορά μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά.

Άρθρο 25

Αναλόγως των συγκεκριμένων αναγκών του τομέα, θεσπίζονται διοικητικές κυρώσεις, οικονομικές ή μη, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 29.

Άρθρο 26

Εάν απαιτηθούν μέτρα για να διευκολυνθεί η μετάβαση από το παλαιό καθεστώς στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, τα μέτρα αυτά αποφασίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29.

Άρθρο 27

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανακοινώνουν αμοιβαίως τα στοιχεία εκείνα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Τα συγκεκριμένα στοιχεία συγκεντρώνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 29. Με την ίδια διαδικασία θεσπίζονται και οι λεπτομέρειες της ανακοίνωσης και διάδοσης αυτών.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, το αργότερο ένα μήνα μετά τη θέσπισή τους, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή ή κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, καθώς και τις τροποποιήσεις των εν λόγω διατάξεων.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα κολασμού των παραβάσεων του παρόντος κανονισμού, καθώς και για την πρόληψη και καταστολή της απάτης.

Άρθρο 28

Συνιστάται επιτροπή διαχείρισης μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά, καλούμενη στο εξής «επιτροπή», την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Άρθρο 29

1. Στην περίπτωση κατά την οποία γίνεται αναφορά στη διαδικασία που καθορίζεται στο παρόν άρθρο, η επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της, είτε με πρωτοβουλία του είτε κατόπιν αιτήσεως του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στη ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν αμέσως·

β) Εάν όμως τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η Επιτροπή, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει επί ένα μήνα, από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής, την εφαρμογή των μέτρων που αποφασίστηκαν από αυτή.

Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, δύναται να λάβει διαφορετική απόφαση μέσα σ' ένα μήνα.

Άρθρο 30

Η επιτροπή δύναται να εξετάσει οποιοδήποτε άλλο θέμα θέσει ο πρόεδρος της, είτε με πρωτοβουλία του είτε κατόπιν αιτήσεως αντιπροσώπου κράτους μέλους.

Άρθρο 31

Οι δαπάνες που πραγματοποιούνται κατ' εφαρμογή των άρθρων 2, 7, 9 παράγραφοι 4 και 5, του άρθρου 10 παράγραφος 3 θεωρούνται ως παρεμβάσεις για τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970⁽¹⁾.

Άρθρο 32

Ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμόζεται κατά τρόπον ώστε να λαμβάνονται υπόψη, παραλλήλως και καταλλήλως, οι στόχοι που προβλέπονται στα άρθρα 39 και 110 της συνθήκης.

Άρθρο 33

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 28 Οκτωβρίου 1996.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

I. YATES

Τίθεται σε εφαρμογή την 1η Ιανουαρίου 1997. Ωστόσο, ο τίτλος I εφαρμόζεται, σε καθένα από τα συγκεκριμένα προϊόντα, μόνον μετά την έναρξη της περιόδου εμπορίας 1997/98.

2. Οι εξής κανονισμοί καταργούνται από την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού:

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 426/86 του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 1986, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών⁽²⁾,

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2245/88 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1988, για την καθιέρωση ενός συστήματος επιπέδου εγγύησης για τα ροδάκινα σε σιρόπι⁽³⁾,

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1206/90 του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1990, για τον καθορισμό των γενικών κανόνων του καθεστώτος ενίσχυσης στην παραγωγή στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών⁽⁴⁾.

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 668/93 του Συμβουλίου, της 17ης Μαρτίου 1993, σχετικά με τη θέσπιση ενός ορίου για τη χορήγηση της ενίσχυσης στην παραγωγή μεταποιημένων προϊόντων με βάση τις τομάτες⁽⁵⁾.

Οι αναφορές στους εν λόγω κανονισμούς εκλαμβάνονται ως αναφορές στον παρόντα κανονισμό και πρέπει να διαβάζονται σύμφωνα με τους πίνακες αντιστοιχίας που εμφαίνονται στο παράρτημα IV.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1287/95 (ΕΕ αριθ. L 125 της 8. 6. 1995, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 49 της 27. 2. 1986, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2314/95 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 233 της 30. 9. 1995, σ. 69).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 198 της 27. 7. 1988, σ. 18· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1032/95 της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 105 της 9. 5. 1995, σ. 3).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 119 της 11. 5. 1990, σ. 74· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2202/90 (ΕΕ αριθ. L 201 της 31. 7. 1990, σ. 4).

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 72 της 25. 3. 1993, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 2

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των προϊόντων
ex 0710 80 70	Τομάτες αποφλοιωμένες, ολόκληρες και μη, διατηρημένες σε κατάψυξη
ex 0712 90 30	Νιφάδες τομάτας
0804 20 90	Ξερά σύκα
ex 0813 20 00	Δαμάσκηνα που προέρχονται από ξηραμένα «δαμάσκηνα του Ente»
2002 10 10	Αποφλοιωμένες τομάτες, ολόκληρες και μη
2002 10 90	Μη αποφλοιωμένες τομάτες, ολόκληρες και μη
ex 2002 10 90	Crush ή pizza sauce
ex 2002 90	Άλλα (Crush ή pizza sauce)
ex 2002 90 11	Χυμός τομάτες (συμπεριλαμβανομένου και του passata)
ex 2002 90 19	
ex 2002 90 31	Τοματοπολτός
ex 2002 90 39	
ex 2002 90 91	
ex 2002 90 99	
ex 2008 40 51	Αχλάδια Williams σε σιρόπι ή/και φυσικό χυμό φρούτου
ex 2008 40 59	
ex 2008 40 71	
ex 2008 40 79	
ex 2008 40 91	
ex 2008 40 99	
ex 2008 70 61	Ροδάκινα σε σιρόπι ή/και φυσικό χυμό φρούτου
ex 2008 70 69	
ex 2008 70 71	
ex 2008 70 79	
ex 2008 70 92	
ex 2008 70 94	
ex 2008 70 99	
2009 50	Χυμός τομάτας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 13

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των προϊόντων
0806 20	Σταφίδα
ex 0811	Καρποί και φρούτα, άψητα ή ψημένα στον ατμό ή βρασμένα στο νερό, κατεψυγμένα, έστω και με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών:
ex 0811 90	— Άλλα: — — Με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών: — — — Περιεκτικότητας σε ζάχαρα ανώτερης του 13 % κατά βάρος:
ex 0811 90 19	— — — — Άλλα: — — — — — Βύσσινα (<i>Prunus cerasus</i>): — — — — — Με πυρήνα — — — — — Άλλα — — — — — Άλλα κεράσια: — — — — — Με πυρήνα — — — — — Άλλα
ex 0811 90 39	— — — — Άλλα: — — — — — Βύσσινα (<i>Prunus cerasus</i>): — — — — — Με πυρήνα — — — — — Άλλα — — — — — Άλλα κεράσια: — — — — — Με πυρήνα — — — — — Άλλα — — Άλλα: — — — Κεράσια:
0811 90 75	— — — — Βύσσινα (<i>Prunus cerasus</i>): — — — — — Με πυρήνα — — — — — Άλλα
0811 90 80	— — — — Άλλα: — — — — — Με πυρήνα — — — — — Άλλα
ex 0812	Καρποί και φρούτα προσωρινά διατηρημένα (π.χ. με διοξείδιο του θείου ή σε άλμη, θειωμένο νερό ή σε νερό στο οποίο έχουν προστεθεί άλλες ουσίες που χρησιμοποιούνται για να εξασφαλισθεί προσωρινά η διατήρησή τους), αλλά ακατάλληλα για διατροφή στην κατάσταση που βρίσκονται:
0812 10 00	— Κεράσια:
ex 0812 10 00	— — Βύσσινα (<i>Prunus cerasus</i>)
ex 0812 10 00	— — Άλλα
2008	Καρποί και φρούτα και άλλα βρώσιμα μέρη φυτών, αλλιώς παρασκευασμένα ή διατηρημένα, με ή χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών ή αλκοόλης, που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού:
2008 60	— Κεράσια — — Χωρίς προσθήκη αλκοόλης: — — — Με προσθήκη ζάχαρης σε άμεσες συσκευασίες καθαρού περιεχομένου που υπερβαίνει το 1 kg:
2008 60 51	— — — — Βύσσινα (<i>Prunus cerasus</i>)

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των προϊόντων
2008 60 59	— — — Άλλα — — — Με προσθήκη ζάχαρης, σε άμεσες συσκευασίες καθαρού περιεχομένου που δεν υπερβαίνει το 1 kg:
2008 60 61	— — — Βύσσινα (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 69	— — — Άλλα — — — Χωρίς προσθήκη ζάχαρης, σε άμεσες συσκευασίες καθαρού περιεχομένου: — — — 4,5 kg ή περισσότερο:
2008 60 71	— — — Βύσσινα (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 79	— — — Άλλα — — — Λιγότερο των 4,5 kg:
2008 60 91	— — — Βύσσινα (<i>Prunus cerasus</i>)
2008 60 99	— — — Άλλα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Κατανομή νοπής τομάτας ανά κράτος μέλος και ανά ομάδες προϊόντων για τις περιόδους εμπορίας 1997/98 και 1998/99

(τόνοι)

Κράτη μέλη	Τοματοπολτός	Ολόκληρες αποφλοιωμένες τομάτες σε κονσέρβια	Άλλα προϊόντα	Σύνολο
Γαλλία	278 691	51 113	39 804	369 608
Ελλάδα	999 415	17 355	32 161	1 048 931
Ιταλία	1 758 499	1 090 462	622 824	3 471 785
Ισπανία	664 056	166 609	175 799	1 006 464
Πορτογαλία	884 592	10 580	44 302	939 474
Σύνολο	4 585 253	1 336 119	914 890	6 836 262

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Πίνακας αντιστοιχίας

Προηγούμενοι κανονισμοί			Παρών κανονισμός	
426/86	άρθρο 1	παράγραφος 1	άρθρο 1	παράγραφος 2
	άρθρο 2	παράγραφος 2	άρθρο 1	παράγραφος 3
426/86	άρθρο 2	παράγραφος 1	άρθρο 2	παράγραφος 1
	άρθρο 2	παράγραφος 2	—	
	άρθρο 2	παράγραφος 3	—	
426/86	άρθρο 3	παράγραφος 1	άρθρο 2	παράγραφος 2
	άρθρο 3	παράγραφος 1 α	—	
	άρθρο 3	παράγραφος 2	—	
	άρθρο 3	παράγραφος 3	—	
	άρθρο 3	παράγραφος 4	άρθρο 4	παράγραφος 9
426/86	άρθρο 4	παράγραφος 1	άρθρο 3	παράγραφος 1
	άρθρο 4	παράγραφος 2	—	
	άρθρο 4	παράγραφος 3	άρθρο 3	παράγραφος 2
	άρθρο 4	παράγραφος 4	άρθρο 3	παράγραφος 3
426/86	άρθρο 5	παράγραφος 1	άρθρο 4	παράγραφος 2
	άρθρο 5	παράγραφος 2	άρθρο 4	παράγραφος 3
	άρθρο 5	παράγραφος 3	άρθρο 4	παράγραφος 4
	άρθρο 5	παράγραφος 4	—	
	άρθρο 5	παράγραφος 5	άρθρο 4	παράγραφος 9
426/86	άρθρο 6	παράγραφος 1	άρθρο 7	παράγραφος 1
	άρθρο 6	παράγραφος 2	άρθρο 7	παράγραφος 2
	άρθρο 6	παράγραφος 3	άρθρο 7	παράγραφος 3
	άρθρο 6	παράγραφος 4	άρθρο 7	παράγραφος 4
	άρθρο 6	παράγραφος 5	—	
	άρθρο 6	παράγραφος 6	άρθρο 7	παράγραφος 5
	άρθρο 6	παράγραφος 7	άρθρο 7	παράγραφος 5
426/86	άρθρο 6 α		—	
426/86	άρθρο 7	παράγραφος 1	άρθρο 8	
	άρθρο 7	παράγραφος 2	—	
426/86	άρθρο 8	παράγραφος 1	άρθρο 9	παράγραφος 1
	άρθρο 8	παράγραφος 2	άρθρο 9	παράγραφος 2
	άρθρο 8	παράγραφος 3	άρθρο 9	παράγραφος 3
	άρθρο 8	παράγραφος 4	άρθρο 9	παράγραφος 4
	άρθρο 8	παράγραφος 5	άρθρο 9	παράγραφος 5
	άρθρο 8	παράγραφος 6	—	
	άρθρο 8	παράγραφος 7	άρθρο 9	παράγραφος 8
426/86	άρθρο 9	παράγραφος 1	άρθρο 11	παράγραφος 1
	άρθρο 9	παράγραφος 2	άρθρο 11	παράγραφος 2
	άρθρο 9	παράγραφος 1	άρθρο 12	παράγραφος 1
	άρθρο 9	παράγραφος 2	άρθρο 12	παράγραφος 2

Προηγούμενοι κανονισμοί			Παρών κανονισμός	
426/86	άρθρο 10		—	
426/86	άρθρο 10 α	παράγραφος 1	άρθρο 13	παράγραφος 1
	άρθρο 10 α	παράγραφος 2	άρθρο 13	παράγραφος 2
	άρθρο 10 α	παράγραφος 3	άρθρο 13	παράγραφος 3
	άρθρο 10 α	παράγραφος 4	άρθρο 13	παράγραφος 4
	άρθρο 10 α	παράγραφος 5	άρθρο 13	παράγραφος 5
	άρθρο 10 α	παράγραφος 6	άρθρο 13	παράγραφος 6
	άρθρο 10 α	παράγραφος 7	άρθρο 13	παράγραφος 7
	άρθρο 10 α	παράγραφος 8	άρθρο 13	παράγραφος 8
426/86	άρθρο 11	παράγραφος 1	άρθρο 14	παράγραφος 1
	άρθρο 11	παράγραφος 2	άρθρο 14	παράγραφος 2
	άρθρο 11	παράγραφος 3	άρθρο 14	παράγραφος 3
	άρθρο 11	παράγραφος 4	άρθρο 14	παράγραφος 4
426/86	άρθρο 12	παράγραφος 1	άρθρο 15	παράγραφος 1
	άρθρο 12	παράγραφος 2	άρθρο 15	παράγραφος 2
	άρθρο 12	παράγραφος 3	άρθρο 15	παράγραφος 3
	άρθρο 12	παράγραφος 4	άρθρο 15	παράγραφος 4
426/86	άρθρο 13	παράγραφος 1	άρθρο 16	παράγραφος 1
	άρθρο 13	παράγραφος 2	άρθρο 16	παράγραφος 2
	άρθρο 13	παράγραφος 3	άρθρο 16	παράγραφος 3
	άρθρο 13	παράγραφος 4	άρθρο 16	παράγραφος 4
	άρθρο 13	παράγραφος 5	άρθρο 16	παράγραφος 5
	άρθρο 13	παράγραφος 6	άρθρο 16	παράγραφος 6
	άρθρο 13	παράγραφος 7	άρθρο 16	παράγραφος 7
	άρθρο 13	παράγραφος 8	άρθρο 16	παράγραφος 8
426/86	άρθρο 14	παράγραφος 1	άρθρο 17	παράγραφος 1
	άρθρο 14	παράγραφος 2	άρθρο 17	παράγραφος 2
	άρθρο 14	παράγραφος 3	άρθρο 17	παράγραφος 3
	άρθρο 14	παράγραφος 4	άρθρο 17	παράγραφος 4
	άρθρο 14	παράγραφος 5	άρθρο 17	παράγραφος 5
426/86	άρθρο 14 α	παράγραφος 1	άρθρο 18	παράγραφος 1
	άρθρο 14 α	παράγραφος 2	άρθρο 18	παράγραφος 2
	άρθρο 14 α	παράγραφος 3	άρθρο 18	παράγραφος 3
	άρθρο 14 α	παράγραφος 4	άρθρο 18	παράγραφος 4
	άρθρο 14 α	παράγραφος 5	άρθρο 18	παράγραφος 5
	άρθρο 14 α	παράγραφος 6	άρθρο 18	παράγραφος 6
	άρθρο 14 α	παράγραφος 7	άρθρο 18	παράγραφος 7
426/86	άρθρο 15	παράγραφος 1	άρθρο 19	παράγραφος 1
	άρθρο 15	παράγραφος 2	άρθρο 19	παράγραφος 2
	άρθρο 15	παράγραφος 3	άρθρο 19	παράγραφος 3
426/86	άρθρο 16	παράγραφος 1	άρθρο 20	παράγραφος 1
	άρθρο 16	παράγραφος 2	άρθρο 20	παράγραφος 2
	άρθρο 16	παράγραφος 3	—	
	άρθρο 16	παράγραφος 4	—	
	άρθρο 16	παράγραφος 5	άρθρο 20	παράγραφος 3

Προηγούμενοι κανονισμοί			Παρών κανονισμός	
426/86	άρθρο 17	παράγραφος 1	άρθρο 21	παράγραφος 1
	άρθρο 17	παράγραφος 2	άρθρο 21	παράγραφος 2
426/86	άρθρο 18	παράγραφος 1	άρθρο 22	παράγραφος 1
	άρθρο 18	παράγραφος 2	άρθρο 22	παράγραφος 2
	άρθρο 18	παράγραφος 3	άρθρο 22	παράγραφος 3
	άρθρο 18	παράγραφος 4	άρθρο 22	παράγραφος 4
426/86	άρθρο 19		άρθρο 23	
426/86	άρθρο 20		άρθρο 24	παράγραφος 1
426/86	άρθρο 21	παράγραφος 1	άρθρο 25	
	άρθρο 21	παράγραφος 2	—	
426/86	άρθρο 22	παράγραφος 1	άρθρο 26	παράγραφος 1
	άρθρο 22	παράγραφος 2	άρθρο 26	παράγραφος 2
	άρθρο 22	παράγραφος 3	άρθρο 26	παράγραφος 3
426/86	άρθρο 23		άρθρο 27	
	άρθρο 24		άρθρο 29	
	άρθρο 25		άρθρο 30	
	άρθρο 26		άρθρο 31	
426/86	παράρτημα I A		παράρτημα I	
	παράρτημα I B		παράρτημα II	
	παράρτημα III		—	
2245/88	άρθρο 1	παράγραφος 1	άρθρο 5	παράγραφος 1
	άρθρο 1	παράγραφος 2	άρθρο 5	παράγραφος 1
	άρθρο 1	παράγραφος 3	άρθρο 5	παράγραφος 2
1206/90	άρθρο 2	παράγραφος 1	άρθρο 4	παράγραφος 7
	άρθρο 2	παράγραφος 2	άρθρο 4	παράγραφος 8
	άρθρο 2	παράγραφος 3	άρθρο 4	παράγραφος 8
1206/90	άρθρο 3	παράγραφος 2	άρθρο 4	παράγραφος 1
	άρθρο 3	παράγραφος 3	άρθρο 4	παράγραφος 5
	άρθρο 3	παράγραφος 4	άρθρο 4	παράγραφος 6
1206/90	άρθρο 6	παράγραφος 1	άρθρο 9	παράγραφος 6
	άρθρο 6	παράγραφος 2	άρθρο 9	παράγραφος 8
	άρθρο 6	παράγραφος 4	άρθρο 9	παράγραφος 7
668/93	άρθρο 1	παράγραφος 1	άρθρο 6	παράγραφος 1
	άρθρο 1	παράγραφος 2	άρθρο 6	παράγραφος 4
	άρθρο 1	παράγραφος 3	άρθρο 6	παράγραφος 5
668/93	άρθρο 3		άρθρο 6	παράγραφος 1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2202/96 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 28ης Οκτωβρίου 1996****περί καθεστώτος ενίσχυσης των παραγωγών ορισμένων εσπεριδοειδών**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η σημερινή κατάσταση στον τομέα των εσπεριδοειδών εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από σοβαρές δυσκολίες διάθεσης της κοινοτικής παραγωγής· ότι οι δυσκολίες αυτές οφείλονται ιδίως στα χαρακτηριστικά των παραγομένων ποικιλιών, στα πλεονάσματα της παραγωγής και στους όρους εμπορίας των νωπών και μεταποιημένων εσπεριδοειδών·

ότι η κοινοτική προσφορά πορτοκαλιών, μανταρινιών, λεμονιών και φραπών και γκρέιπ-φρουτ εξακολουθεί να είναι καλύτερα προσαρμοσμένη στη ζήτηση της αγοράς νωπών προϊόντων για ορισμένες ποικιλίες· ότι η παραγωγή κλημεντινών αναπτύχθηκε σε τέτοιο βαθμό κατά τα τελευταία έτη, ώστε να δημιουργηθούν πλεονάσματα· ότι, τέλος, τα σατσούμας, τα οποία υποκαταστήθηκαν στην αγορά των νωπών προϊόντων από τις κλημεντίνες, είναι επίσης πλεονασματικά· ότι, ως εκ τούτου, ένα καθεστώς στήριξης των παραγωγών πρέπει να προωθήσει τη διάθεση των εν λόγω εσπεριδοειδών εν όψει της μεταποιήσεώς τους είτε σε χυμό είτε σε φέτες·

ότι είναι σκόπιμο να εφαρμοσθεί το καθεστώς αυτό στο πλαίσιο συμβάσεων που συνάπτονται μεταξύ των μεταποιητών και των οργανώσεων παραγωγών προκειμένου να εξασφαλιστεί, αφενός, ο τακτικός εφοδιασμός των βιομηχανιών και, αφετέρου, ο αποτελεσματικός έλεγχος των παραδιδόμενων προϊόντων καθώς και η πραγματική μεταποίησή τους από τη βιομηχανία· ότι το καθεστώς αυτό πρέπει να επιτρέπει τον εφοδιασμό των καταναλωτών σε εύλογα επίπεδα ποιότητας και τιμής·

ότι το νέο αυτό καθεστώς πρέπει να μπορεί να λειτουργήσει εξ αρχής με επαρκή αριθμό οργανώσεων παραγωγών· ότι, προς το σκοπό αυτό, πρέπει να νοηθούν ως «προαναγνωρισμένες» οργανώσεις παραγωγών, κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, όχι μόνο οι αναφερόμενες στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση

των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽⁴⁾, αλλά και οι προβλεπόμενες στο άρθρο 13 του ίδιου κανονισμού·

ότι, για να παρακινήθούν οι παραγωγοί να παραδίδουν τα προϊόντα τους στη μεταποίηση και όχι στην απόσυρση, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ενίσχυση προς τις οργανώσεις παραγωγών που παραδίδουν εσπεριδοειδή στις βιομηχανίες μεταποίησης· ότι θα πρέπει να καθορισθούν τα ποσά της ενίσχυσης για μεταβατική περίοδο έξι ετών μετά το πέρας της οποίας θα αντιπροσωπεύουν σταθερό ποσό· ότι τα ποσά αυτά υπολογίζονται με βάση τη σχέση που υπάρχει κατά το 1995/96 μεταξύ της χρηματοδοτικής αντιστάθμισης και της ελάχιστης τιμής και για να ανταποκριθούν στους γενικούς στόχους της κοινής οργάνωσης νωπών προϊόντων, υπόκεινται σε προοδευτική ετήσια μείωση κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, εκτός από τα σατσούμας και τις κλημεντίνες· ότι, στην περίπτωση των φραπών και γκρέιπ-φρουτ, ισχύει η ενίσχυση που καθορίζεται για τα λεμόνια·

ότι η παραγωγή εσπεριδοειδών χαρακτηρίζεται από διαρθρωτικές ανεπάρκειες στο επίπεδο της εμπορίας, οι οποίες εκδηλώνονται με υπερβολικά μεγάλη διασπορά της προσφοράς· ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να επωφεληθούν από το καθεστώς που θεσπίζει ο παρών κανονισμός οι μεμονωμένοι παραγωγοί οι οποίοι παραδίδουν το σύνολο των εσπεριδοειδών τους στη μεταποίηση μέσω των οργανώσεων παραγωγών· ότι, συνεπώς, για να εξασφαλισθεί παραλληλισμός της μεταχείρισης με τον τομέα των νωπών προϊόντων, πρέπει στην περίπτωση αυτή να προβλεφθεί μείωση της ενίσχυσης· ότι, για τους ίδιους διαρθρωτικούς λόγους, δικαιολογείται να προβλεφθεί αύξηση της ενίσχυσης για τις οργανώσεις παραγωγών που υπογράφουν πολυετείς συμβάσεις για ελάχιστες ποσότητες·

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2200/96 περιορίζει τις ποσότητες που μπορούν να αποσυρθούν από την αγορά· ότι, ως εκ τούτου, θα πρέπει η προσφυγή στη μεταποίηση, σε περίπτωση ανξήσεως της παραγωγής, να μην γίνεται συστηματικά μια εναλλακτική αγορά· ότι ο καθορισμός του κατωφλίου μεταποίησης, του οποίου η υπέρβαση υπολογιζόμενη βάσει του μέσου όρου τριών περιόδων εμπορίας θα οδηγούσε, για την τρέχουσα περίοδο, σε μείωση της ενίσχυσης, αποτελεί μέτρο προσαρμοσμένο στο στόχο· ότι τα σταθερά κατώφλια θα πρέπει να θεσπιστούν με βάση το μέσο όρο των ποσοτήτων για τις οποίες έχει χορηγηθεί χρηματοδοτική αντιστάθμιση κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς· ότι χρειάζεται να προβλεφθεί ένα σύστημα προκαταβολών, δεδομένου ότι στο τέλος της περιόδου εμπορίας είναι δυνατόν να μειωθεί η ενίσχυση, σε περίπτωση υπέρβασης του κατωφλίου μεταποίησης·

ότι είναι σκόπιμη η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 στον τομέα των μεταποιημένων εσπεριδοειδών ώστε να αποφευχθεί περιττή επικάλυψη κανόνων και οργανισμών ελέγχου· ότι απαιτείται επίσης να προβλεφθούν κυρώσεις προκειμένου να εξασφαλισθεί η ενιαία εφαρμογή του νέου καθεστώτος σε όλη την Κοινότητα,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 191 της 2. 7. 1996, σ. 7.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 277 της 23. 9. 1996.⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 212 της 22. 7. 1996, σ. 88.⁽⁴⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Θεσπίζεται κοινοτικό καθεστώς ενίσχυσης των οργανώσεων παραγωγών που διαθέτουν στη μεταποίηση ορισμένα εσπεριδοειδή που συγκομίζονται στην Κοινότητα. Το καθεστώς αυτό καλύπτει:

- α) τα λεμόνια, τις φράπες και τα γκρέιπ-φρουτ, τα πορτοκάλια, τα μανταρίνια και τις κλημεντίνες που μεταποιούνται σε χυμό·
- β) τις κλημεντίνες και τα σατσούμας που μεταποιούνται σε φρέτες.

Άρθρο 2

1. Το καθεστώς που αναφέρεται στο άρθρο 1 βασίζεται σε συμβάσεις που συνδέουν, αφενός, τις αναγνωρισμένες ή προαναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 και τους μεταποιητές ή τις νομίμως συσταθείσες ενώσεις τους, αφετέρου.

2. Οι συμβάσεις συνάπτονται πριν από μια καθορισμένη ημερομηνία και για μια ελάχιστη διάρκεια οριζόμενη με τη διαδικασία του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96. Οι συμβάσεις προσδιορίζουν ιδίως τις ποσότητες, το χρονοδιάγραμμα παραδόσεων στους μεταποιητές, την τιμή που πρέπει να καταβάλλεται στις οργανώσεις παραγωγών, καθώς και την υποχρέωση του μεταποιητή να μεταποιήσει τα προϊόντα που αφορούν οι συμβάσεις.

3. Οι συμβάσεις μόλις συναφθούν, αποστέλλονται στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών που εκτελούν τον ποιοτικό και ποσοτικό έλεγχο:

- α) των προϊόντων που παραδόθηκαν στους μεταποιητές από τις οργανώσεις παραγωγών·
- β) της πραγματικής μεταποίησης από τους μεταποιητές των παραδοθέντων προϊόντων.

Άρθρο 3

1. Στις οργανώσεις παραγωγών χορηγείται ενίσχυση για τις ποσότητες που παραδίδονται στη μεταποίηση στο πλαίσιο των συμβάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 2.

2. Η ενίσχυση καθορίζεται στο παράρτημα, πίνακας 1.

Εντούτοις:

- α) όταν η σύμβαση που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, αφορά πλείονες περιόδους εμπορίας και ελάχιστη ποσότητα εσπεριδοειδών, καθοριζόμενη με τη διαδικασία του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, η ενίσχυση είναι εκείνη που αναγράφεται στο παράρτημα, πίνακας 2·
- β) για τις ποσότητες που παραδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 4, η ενίσχυση είναι εκείνη που αναγράφεται στο παράρτημα, πίνακας 3.

3. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 5, η ενίσχυση καταβάλλεται από τα κράτη μέλη στις οργανώσεις παραγωγών, μετά από αίτησή τους, μόλις οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η μεταποίηση διαπιστώσουν ότι τα προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο των συμβάσεων παραδόθηκαν στη βιομηχανία μεταποίησης.

Το ποσό της ενίσχυσης που εισπράττει κάθε οργάνωση παραγωγών καταβάλλεται στα μέλη της.

4. Με τη διαδικασία του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, θεσπίζονται μέτρα ώστε να εξασφαλισθεί η τήρηση, από τη βιομηχανία μεταποίησης, της υποχρέωσης να μεταποιεί τα προϊόντα που παραδόθηκαν από τις οργανώσεις παραγωγών.

Άρθρο 4

1. Οι οργανώσεις παραγωγών υπάγουν στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό τους μεμονωμένους παραγωγούς που δεν είναι μέλη καμιάς από τις οργανώσεις αυτές και οι οποίοι αναλαμβάνουν την υποχρέωση να θέσουν σε εμπορία μέσω αυτών των οργανώσεων το σύνολο της ιδίας παραγωγής εσπεριδοειδών που προορίζονται για μεταποίηση και συμμετέχουν με εύλογη συνεισφορά στα πρόσθετα έξοδα διαχείρισης με τα οποία επιβαρύνεται η οργάνωση για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

2. Όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 1:

- α) η ενίσχυση που λαμβάνει η οργάνωση παραγωγών καταβάλλεται στον ενδιαφερόμενο μεμονωμένο παραγωγό·
- β) οι ποσότητες που παραδίδονται από μεμονωμένους παραγωγούς δεν μπορούν να συμπεριληφθούν στις πολυετείς συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο α).

Άρθρο 5

1. Καθορίζονται τα κατωτέρω κατώφλια μεταποίησης, αφενός, για καθένα από τα τρία προϊόντα, λεμόνια γκρέιπ-φρουτ, φράπες και πορτοκάλια και, αφετέρου, για την ομάδα προϊόντων, μανταρίνια, κλημεντίνες και σατσούμας:

- λεμόνια:
444 000 τόνοι,
- γκρέιπ-φρουτ και φράπες:
6 000 τόνοι,
- πορτοκάλια:
1 189 000 τόνοι,
- μανταρίνια, κλημεντίνες και σατσούμας:
320 000 τόνοι.

2. Για κάθε περίοδο εμπορίας, η υπέρβαση των κατωφλίων μεταποίησης εκτιμάται με βάση το μέσο όρο των ποσοτήτων που μεταποιήθηκαν στο πλαίσιο του καθεστώτος που θεσπίζει ο παρών κανονισμός κατά τις τρεις τελευταίες περιόδους εμπορίας, συμπεριλαμβανομένης της τρεχούσης.

3. Όταν διαπιστώνεται υπέρβαση σύμφωνα με την παράγραφο 2, η ενίσχυση που καθορίζεται για την τρέχουσα περίοδο εμπορίας σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2, για τα συγκεκριμένα προϊόντα μειώνεται κατά 1% ανά μερίδιο υπέρβασης.

Τα μερίδια υπέρβασης είναι ίσα προς το 1% του κάθε κατωφλίου που καθορίζεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 6

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, και ιδίως οι σχετικές με το σύστημα προκαταβολών, την καταβολή της ενίσχυσης, τα μέτρα ελέγχου και τις κυρώσεις, τις περιόδους εμπορίας, τα ελάχιστα χαρακτηριστικά της πρώτης ύλης που παραδίδεται για μεταποίηση, και τις οφειλόμενες στην υπέρβαση του κατωφλίου οικονομικές επιπτώσεις, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Άρθρο 7

Οι διατάξεις του τίτλου VI, όσον αφορά τους εθνικούς και κοινοτικούς ελέγχους, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, τυγχάνουν εφαρμογής κατά τον έλεγχο τήρησης του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 8

Εάν χρειάζονται μέτρα προκειμένου να διευκολυνθεί η μετάβαση από το προϊσχύσαν στο καθεστώς που θεσπίζει ο παρών κανονισμός ή για την εφαρμογή των μηχανισμών που δεν καταργούνται από τον παρόντα κανονισμό, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 45 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 28 Οκτωβρίου 1996.

Άρθρο 9

Η Επιτροπή θα υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος καθεστώτος μετά δύο έτη λειτουργίας, συνοδευόμενη, ενδεχομένως, από τις κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 10

Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό λογίζονται ως παρεμβάσεις που αποσκοπούν στη ρύθμιση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽¹⁾. Τα μέτρα αυτά χρηματοδοτούνται από το ευρωπαϊκό γεωργικό ταμείο προσανατολισμού και εγγυήσεων (ΕΓΓΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεων».

Άρθρο 11

Από την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής του παρόντος κανονισμού καταργούνται:

- ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1035/77 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί προβλέψεως ειδικών μέτρων για την προώθηση της εμπορίας των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα λεμόνια⁽²⁾,
- ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3119/93 του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1993, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων ενθάρρυνσης της μεταποίησης ορισμένων εσπεριδοειδών⁽³⁾.

Άρθρο 12

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την περίοδο εμπορίας 1997/98.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

I. YATES

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 94 της 28. 4. 1970, σ. 13· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1287/95 (ΕΕ αριθ. L 125 της 8. 6. 1995, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 125 της 19. 5. 1977· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1199/90 (ΕΕ αριθ. L 119 της 11. 5. 1990, σ. 61).

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 279 της 12. 11. 1993, σ. 17.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ποσά της ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 3

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

(Ecu/100 kg)

	Περίοδος εμπορίας 1997/98	Περίοδος εμπορίας 1998/99	Περίοδος εμπορίας 1999/2000	Περίοδος εμπορίας 2000/2001	Περίοδος εμπορίας 2001/2002	Περίοδος εμπορίας 2002/2003 και επόμενη
Λεμόνια	9,36	9,31	9,25	9,21	9,15	9,10
Φράπες και γκρέιπ-φρουτ	9,36	9,31	9,25	9,21	9,15	9,10
Πορτοκάλια	10,03	9,98	9,94	9,89	9,85	9,80
Μανταρίνια	11,31	10,86	10,42	9,98	9,54	9,10
Κλημεντίνες	8,90	8,95	8,99	9,03	9,07	9,10
Σατσούμας	7,34	7,69	8,04	8,40	8,75	9,10

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

(Ecu/100 kg)

	Περίοδος εμπορίας 1997/98	Περίοδος εμπορίας 1998/99	Περίοδος εμπορίας 1999/2000	Περίοδος εμπορίας 2000/2001	Περίοδος εμπορίας 2001/2002	Περίοδος εμπορίας 2002/2003 και επόμενη
Λεμόνια	10,76	10,70	10,64	10,59	10,52	10,47
Φράπες και γκρέιπ-φρουτ	10,76	10,71	10,64	10,59	10,52	10,47
Πορτοκάλια	11,54	11,48	11,43	11,37	11,33	11,27
Μανταρίνια	13,00	12,49	11,99	11,48	10,97	10,47
Κλημεντίνες	10,26	10,30	10,34	10,38	10,42	10,47
Σατσούμας	8,44	8,85	9,25	9,66	10,06	10,47

ΠΙΝΑΚΑΣ 3

(Ecu/100 kg)

	Περίοδος εμπορίας 1997/98	Περίοδος εμπορίας 1998/99	Περίοδος εμπορίας 1999/2000	Περίοδος εμπορίας 2000/2001	Περίοδος εμπορίας 2001/2002	Περίοδος εμπορίας 2002/2003 και επόμενη
Λεμόνια	8,42	8,38	8,33	8,28	8,23	8,19
Φράπες και γκρέιπ-φρουτ	8,42	8,38	8,33	8,28	8,23	8,19
Πορτοκάλια	9,03	8,98	8,95	8,90	8,86	8,82
Μανταρίνια	10,17	9,78	9,38	8,98	8,59	8,19
Κλημεντίνες	8,03	8,06	8,09	8,13	8,16	8,19
Σατσούμας	6,61	6,92	7,24	7,56	7,88	8,19